

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre de
l'U.C.I.P.

Difusió
controlada
per O.J.D.

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
Impressió:
Barcelonesa de
Publicacions S.A.
Dipòsit legal: 14387

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"No crec en cap esclavitud.
(Perquè tots tenim el dret i
el deure de viure en la
llibertat de Fills per a la
qual Crist ens ha alliberat.)
No crec en la consumidora
societat de consum.
(Perquè només són
benaurats els qui tenen fam
i set de justícia.) No crec en
l'home vell. (Perquè crec
en l'home nou.) Crec en
l'Home Nou que és
Jesucrist ressuscitat,
Primogènit de tot
Home Nou! Al·leluia!

Pere Casaldàliga

Any III N.º 138

Setmana del 16 al 22 de maig del 1982

40 Ptes.

afinant

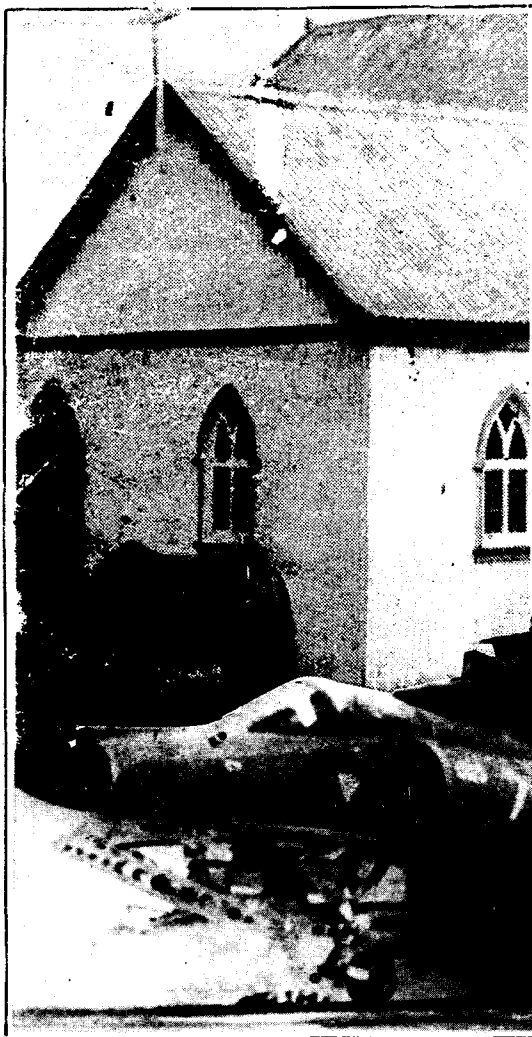
La FJCC d'un altre temps?

L'home és un ser singular enmig de la naturalesa que l'envolta i de la qual viu; és tan lliure, en el fons, enmig de les estructures socio-històriques, de les tècniques i de les teories que ell mateix crea i en les quals es desenvolupa, que constitueix un colpidor fenomen de continuïtat en el món. El "res de nou sota el Sol" té validesa perquè l'home és sempre el mateix. Vagi a peu, a cavall o amb avió; guaiti per la finestra o per la televisió; intenti guarir els seus mals amb herbes o amb pastilles... l'home continua tenint —amb una pertinàcia sorprenent— el cap al capdamunt i els peus al capdavant, els ulls a la cara i no al clatell, i neix plorant i mor tot sol. Són les preguntes fonamentals que es planteja, les seves passions, il·lusions, enlairaments i ensulsiades, el que és perenne en l'home. L'afirmació que l'home és fruit de les circumstàncies és la meitat de la veritat —i per tant és falsa—. L'altra meitat és que les circumstàncies són filles de l'home... o pot ser capaç d'afillar-se-les si cal!

Tot això pensava en la celebració del cinquantenari de la FJCC. Els joves d'avui no són pas tan diferents dels d'aleshores.

Aquells ideals tenen la perennitat del que és cristià i aquells mètodes la del sentit comú. Si avui a casa nostra no tenim abrindada altra vegada la FJCC no és pas perquè "els joves són diferents", o perquè "les circumstàncies són unes altres", és, crec jo, perquè la nostra generació no els sabem passar "la flama".

Joan E. Jarque i Jutglar

Malvines: El Papa ens insta a orar per la pau

El catolicisme també era present a les Malvines molt abans que se sentís el retruny dels canons argentins i anglesos. La capella catòlica, una fotografia de la qual reproduïm, en contrast evident amb qual-

sevol mitjà de violència, ens serveix per marcar una clara disjuntiva: l'assoliment de la pau no és pas fruit d'una victòria militar sinó de la humilitat escaient a tota pregària.

Així ho ha vist el Papa que, profundament afectat per la mort de centenars de soldats pel conflicte que enfronta l'Argentina i la Gran Bretanya a les illes Malvines, ha llançat una crida universal per la pregària: "Estem trasbalsats i tristos pel que passa a les Malvines. Unim-nos en la pregària, per les víctimes dels dos fronts i per la pau, i que les propostes anunciades pel Secretari general de l'ONU assoleixin un ple èxit, i no ens oblidem tampoc de les altres guerres: la d'Afganistan, la d'Iran-Irak, Palestina, El Salvador..."

Clarificacions del Dr. Jubany sobre l'educació sexual a l'Escola

En uns moments en que l'educació sexual a l'escola ha estat de penosa actualitat a la ciutat de Barcelona, el cardenal doctor Jubany, ha aportat llums clarificadores al tema en la seva secció habitual "glossa dominical".

Amb prou feines fa un parell d'anys que l'Episcopat italià va publicar unes orientacions pastorals sobre "l'educació sexual a l'escola". La presentació del llibre fou feta pel Cardenal Ballestrero, arquebisbe de Torí i president de la Conferència Episcopal.

Ningú no pot negar que el tema és important i d'una gran actualitat. En efecte, aquelles persones que tenen un rigorós concepte ètic de la vida i dels deures socials de l'home estan seriosament preocupades per l'educació i el creixement cultural i moral de les joves generacions. Per això, bo i admetent la conveniència de proporcionar una educació sexual als nois i adolescents, hom desitja que aquesta sigui donada d'una manera "positiva i prudent", a mesura que augmenta la seva edat. Així ho recomanà el Concili Vaticà II.

Col·locats en aquest terreny, heus ací una primera pregunta: per assolir una recta educació sexual ¿n'hi ha prou amb donar una simple "informació" als nois i adolescents? De vegades aquesta es dona sense cap altra consideració i llavors hom la qualifica d'"objectiva" i "alliberadora". Més encara, és anomenada amb èmfasi "coneixement científic de la realitat". Els bisbes italians responen a aquella pregunta amb una negació absoluta. Diuen això: "Seria un error molt groller i constituïria una veritable i pròpia deformació del problema, limitar l'educació sexual només als aspectes anatòmics, fisiològics i sanitaris de l'ésser, oblidant tots els altres". El fonament d'aquesta afirmació es

troba en el fet que una veritable educació mai no pot ésser "asèptica" o "neutral". Com tampoc no ho és l'escola en la transmissió de cultura i per això és impossible establir un projecte educatiu al marge del concepte de l'home. L'educació sexual entra de ple en aquesta perspectiva: el concepte de l'home ofereix criteris d'interpretació en el complex i delicat problema de la realitat sexual.

En segon lloc, cal afirmar que, en qualsevol camp de l'educació, és necessària la referència als valors ètics i religiosos de l'home. La promoció de la persona exigeix que no sigui oblidat "cap" dels aspectes que hi intervenen. Seria contradictori —diuen a propòsit d'això els bisbes italians— que algú parlés seriosament de l'educació sexual i es negués a il·lustrar els alumnes sobre les dimensions socials, morals i religioses de la sexualitat; adaptades, com és natural, a llur grau de maduresa, psicològica i cultural.

Pel que fa a les escoles cristianes, el problema és més apremiant encara: aquestes cal que s'oposin enèrgicament als corrents "despersonalitzadors", que caracteritzen el món de la facilitat i de la irresponsabilitat. Els bisbes italians parlen així: "No pot pas mancar la presentació motivada de la interpretació ètico-religiosa de la sexualitat, que és pròpia del cristianisme". Això evitarà que els alumnes caiguin en els prejudicis que, avui dia, corren sobre el concepte cristià de la sexualitat; al mateix temps, els ajudarà per tal que puguin obrir-se a les perspectives positives de l'amor cristià. El Cardenal-Arquebisbe.

sumari

MARE I MESTRA
Perfilat el viatge del Papa
a Espanya.

CATALUNYA
La història de Catalunya,
escenificada a l'església
de Sant Esteve, d'Olot.

CATALUNYA
Tres mil joves participaran
a "l'Aplec de l'Esperit".

MISCELLÀNIA
Jordi Piquer, premi
"Catalunya Cristiana"
dels Jocs Florals
Franciscans.

CENTRALS
Presons: Magatzems de
persones.

benvingut!

notícies

Actes de reflexió i de pregària

Barcelona

Organitzades pel Col·legi de Rectors, els dies 17 i 18 de maig, a la sala d'actes de la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels (Balma-València), de les 11 a la 1, tindran lloc unes sessions, principalment per a preveres. El tema del dilluns, a càrrec de mossèn Jordi Sánchez Bosch, serà "El ministeri de Pere en el Nou Testament", seguit d'una exposició de mossèn Joan Carrera sobre "La preparació espiritual en les nostres parròquies i comunitats per a la visita del Papa". El dimarts el tema serà "El ministeri de Pere en l'ecclesiologia del Vaticà II", per mossèn Pere Tena. Es clouran les sessions amb una taula rodona sobre aspectes pràctics. A la 1 en punt es farà la pregària de "sexta" amb una breu meditació.

Tarragona

Com ja es va anunciar, el dia 29 de maig, vigília de la Pentecosta, hi haurà a Tarragona una "Jornada diocesana d'espiritualitat" destinada principalment a la clerecia, religiosos, religioses, dirigents i militants. L'acte començarà a dos quarts d'onze amb una conferència de mossèn Joan E. Jarque sobre "El fet i l'experiència de les visites pastorals del Papa". Seguidament el doctor Vicenç Nolla exposarà el tema "Animadors de la indispensable preparació espiritual del poble de Déu". El matí es clourà amb una missa concelebrada i presidida pel senyor Arquebisbe, el qual predicarà l'homilia. Després d'un dinar fraternal, a les quatre, hi haurà una sessió informativa.

Terrassa

A la sala d'actes del Centre Social, el pròxim dissabte dia 15, a un quart de vuit del vespre, mossèn Joan E. Jarque i Jutglar, director de CATALUNYA CRISTIANA donarà una conferència, en el marc de la preparació per la vinguda del Sant Pare, sobre el tema "Videre Petrum". El successor de Pere ve a visitar-nos.

Composta per Ernesto Halffter sobre text llatí de Francesc Bonnin, serà estrenada a Madrid per l'Orquestra i Cor de la RTVE.

Oda al Papa Joan Pau II

L'"Oda al Papa Joan Pau II amb motiu de la seva visita a Espanya" se sustenta en un text llatí de Francesc Bonnin i Aguiló, professor de la Universitat d'Alcalà d'Henares i llorejat poeta llatí. Oferim als nostres lectors, l'original en llatí i en versió catalana, les deu estrofes que integren l'oda. L'oda, després d'una alegre salutació al Papa, exalta la seva figura pastoral, les seves virtuts humanes i les grans fites del seu missatge espiritual; evoca la seva devoció a sant Joan de la Creu i santa Teresa de Jesús; comenta amb entranyable emoció els sentiments de Joan Pau II quan fou víctima de l'atemptat i acaba amb una proclamació de la voluntat dels cristians espanyols de seguir el Papa, amb audàcia i perseverança, pels camins que marca la seva paraula. El títol complet en llatí de l'oda conté la següent dedicatòria epigràfica: "Ad. Johannis. Pauli II. Pont. Max. In Hispaniam. Adventus. Ornamentum."

1.— Sanctis Hesperiae / pectora canticis
Magno jam celebrent / fervida júbilo,
Campanae pariter / Pontifici pio
Pulsent aethera tinnulae.

2.— A trita genitus / matre Polonia.
Romano in solio / catholicus sedes;
Amplexu gemino / devenis hostium
Mundorum lapis anguli.

3.— Doctum qui sequeris / a Cruce Mysticum,
Pacem qui frueris / Numinis intimam;
Tu, pacis populis / nuncius, evenis
Orbi ramus olivifer.

4.— Doctrinis fidei / pignora gaudii,
Candoris, studii / maxime ponderas;
Hic, fons in Domino, / pellucidam bibe
Lympham ex fonte Teresiae.

5.— Salve, lux radians, / tu pharus emines,
Justis tu specimen / moribus optimum,
Ut mundi parochus / splendida leniter
Jesu munera dividis.

Petri navigium / navita dirigens,
Coelestis fidei / sedulus es vigil;
Quae sunt terrigenae / terrigenis tuens,
Coelo coelica destinans.

7.— Christi sollicitus / Pastor ovilium
Cunctis munifice / pascua porrigis;
Divini cupidus / pinguis prodigas
Mensae pabula coelitem.

8.— Mundo prospiciens / Christiadam Pater,
Humanis vigilans / prospera comparas;
Spretis, praecipue, / pauperibus tener
Papae munera prodigas.

9.— Et juxta subiti / funeris ostia
Patris nunc ovibus / viscera detegis;
Occumbis potior / vulnere saucius
Saevi victima criminis.

10.— Hispanis rutilum / christicolis iter
Salve qui reseras / gatture Pontifex;
Audaces volumus / Numinis arduas
Semper currere semitas.

1.— Que els cors alegres i ardents dels espanyols celebrin amb himnes el pietós Pontífex. Que l'alegre dringar de les campanes ressoni en les aures d'Espanya.

2.— Veritablement sou Papa universal, com a fill de la sofrida mare Polònia, i com a bisbe de Roma. Amb la vostra abraçada bessona, sou la pedra angular, entre molts hostils.

3.— Vós, que seguíu el místic doctor Joan de la Creu; Vós, que heu arribat a la pau de la unió amb Déu, heu arribat a ser branca d'oliva, herald de pau per al món sencer.

4.— Sou fervent admirador de les dots de Teresa, de la seva fe, de la seva alegria, de la seva senzillesa i del seu amor. Vós, que sou ront en el Senyor, beveu aquí (a Espanya) l'aigua cristal·lina de la font de la Doctora.

5.— Salut, far de llum radiant, que il·lumineu els nostres passos pel camí de la justícia. Salut, rector del món, que repartiu generosament els dons de Jesús.

6.— Com a timoner sol·lícit de la barca de Pere, vigileu la puresa de la fe; donant a l'home el que és de l'home, doneu a Déu el que és de Déu.

7.— Pastor sol·lícit del ramat de Crist, pastoreu les vostres ovelles pels millors prats. Als que tenen fam de Déu els prepareu la seva taula amb esplèndids menjars.

8.— Sou Pare dels cristians, però mireu pel bé i prosperitat de tots els humans; prodigueu amb major tendresa les vostres sol·licituds amb els pobres i marginats.

9.— Víctima d'un hòrrid crim, caiguereu malmès per sagnant ferida. De cop i volta davant el llindar de la mort, obrireu de bat a bat a les vostres ovelles el vostre cor de Pare.

10.— Salut, Pontífex suprem, que amb la vostra pròpia veu obriu un camí lluminós als cristians espanyols. Nosaltres volem amb audàcia i per sempre caminar lleugers pels abruptes senderols de Déu.

editorial

Una preparació que s'imposa

En la darrera reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense, els nostres bisbes, entre altres temes molt interessants ja ressenyats en aquestes pàgines, tractaren òbviament de la pròxima visita del Sant Pare a Espanya i, per tant, a Catalunya. En el comunicat oficial d'aquella reunió, els nostres pastors adrecen un prec exhortant-nos a la preparació espiritual d'aquest esdeveniment. Diuen textualment: "Els bisbes pregunten a totes les comunitats cristianes que realitzin, des d'ara, una preparació espiritual a fi que la visita pastoral del Papa contribueixi a enfortir i a enriquir la fe de tots els fidels i a acréixer el testimoni cristià en comunió amb el successor de Pere, principi i fonament visible de la unitat de l'Església".

Hem cregut convenient reproduir sencer aquest paràgraf del comunicat dels bisbes catalans perquè potser ha passat desapercebut per a molts i perquè, breu com és, conté l'essencial per a la preparació indispensable a la visita del Sant Pare.

En primer lloc cal remarcar la necessitat d'una preparació espiritual. La visita del Papa serà un esdeveniment de primera magnitud com a fet històric i popular. Qui en pot dubtar? No només a les ciutats i viles on se celebraran actes especials, i per tant també a Montserrat i a Barcelona el dia 17 d'octubre, sinó a tot el país. Avui la televisió, sobretot, i els altres mitjans de comunicació apropen i fan viure a les masses, a tothom, els esdeveniments que cobreixen. I pel que fa a la visita a Catalunya, des del dia 12, en què el Papa arribarà a Madrid, les pantalles, els diaris i les ones animaran i el seguiran arreu on vagi. L'ambient s'anirà escalfant durant aquells cinc dies i el diumenge, tant a Montserrat com a Barcelona, és molt probable que l'acollida popular superi de molt els càlculs més freds d'ara. Sigui com sigui, aquesta visita, que el Papa vol que sigui "pastoral" i com un "pelerinatge al poble de Déu de cada lloc" pot convertir-se o quedar reduïda a un esclat d'entusiasme popular —tan vàlid com es vulgui—, a uns moments d'una gran emotivitat, sobretot a les misses de Montserrat i de Barcelona, a una competició per veure qui ha obtingut un millor lloc per a estrènyer la mà del Papa, etc. Més d'un cínic podrà dir alèshores —i no sense un bri de raó—: ha estat un foc d'encenalls, o pitjor, ha estat un bell "show papal".

S'imposa doncs per part de tots els fidels —"totes les comunitats cristianes" com diuen els nostres bisbes— una preparació espiritual capaç de donar contingut a aquells actes externs, inevitablement multitudinaris. Una preparació que orienti l'opinió pública a fi que pugui copsar millor el sentit del gest del Papa en visitar-nos i l'emoció filial dels que l'acollim. Una preparació que obri els esperits a acollir amb fe i il·lusió renovades les seves paraules que no cercaran altra cosa que "enriquir i enfortir la nostra fe", "acréixer el nostre testimoni cristià" i ajudar-nos a assolir "la comunió amb el successor de Pere", avui tan necessària entre nosaltres, puix ell és "el principi i el fonament visible de la unitat de l'Església" i aquesta és la condició volguda per Jesucrist perquè el món cregui i se salvi.

col·laboració

Un camí de resurrecció i de claredat

L'amic Vic Gros ha escrit un llibre, curt, breu i apassionat, dedicat a un jove parent seu, titulat "Coratge". I aquest és el mot que avui estimula la meua voluntat per a escriure unes breus notes.

Segons el Fabra, "coratge" es pot definir com a: "fermesa de cor davant el perill, les dificultats; valor, resolució".

Si fem un esforç per a sostreure'ns a la invasió persistent que estem patint de: violència, porno, drogues, mal gust, deixadesa, ateisme, nul esperit de sacrifici, egoïsme, malgastament, brutícia, acovardiment, es quan ens adonem de la força i suggestió que la paraula "coratge" porta en el nostre ànim. Potser no trobaríem altre estímulo més potent i eficaç que el que inspira tot el significat d'aquest crit de redreçament.

Hauriem de començar per a posar atenció a la malaltissa actitud que ens té com travats i és el d'una mena d'acovardiment que ha fet possible que hàgim deixat buits molts llocs que han ocupat aquells que han fet del llibertinatge com una meta per ensorrar-ho tot. Es pot dir que el resum de moltes derrotes no és degut a la traça de l'enemic, sinó que abans ja estàvem vençuts en el nostre interior. És potser l'estat més lamentable que es pot considerar: el d'aquells que s'han deixat guanyar en la força moral. Que no han tingut en compte aquell consell del general Montgomery: "El factor més important, tant en la guerra com en els afers quotidians, és la moral". I afegeix: "Una vegada perduda la moral la derrota és inevitable".

Aquí és on trobaríem la verdadera causa de la majoria dels nostres mals: l'haver claudicat sense lluita. No tanquem el "televisor" davant d'escenes de violència inhumana ni fem cas dels erotismes descarats o subtils que per tot arreu ens van debilitant pel que fa a una convivència sana, pura, dreturera. No protestem, no escrivim cartes als diputats que varem elegir perquè defensin la moral col·lectiva. Quasi bé podem dir que tant ens fa tot. I així podríem dir que "hem de plorar com a dones allò que no hem sabut defensar com a homes".

La indecència —la porno— és el gran problema que podem preveure ens ha de portar a resultats summament perjudicials. La incontinença és un factor que contribueix decisivament a la degeneració de l'ésser humà. Contemplar una noia que entra per aquests camins d'impuresa és un dels espectacles més depriments que podem sofrir. Veure una joventut —cal remarcar que n'hi ha d'excepcional, formidable— entregada a les baixes passions és com preveure una societat totalment abatuda, confusa, desorientada, pessimista i vençuda. No cal dir l'inexplicable i trist exemple d'aquella gent ja madura que no reacciona davant la impuresa. El vell verd és la cosa més lamentable del nostre panorama social.

D'aquest acovardiment no se'n pot esperar res de bo. Per això és oportú recordar que tenim en el coratge el gran remei per a intentar frenar primer i lluitar després per a refer aquest món que se'n va de les mans. Aquí no hi entra el més i el menys: cal reaccionar vivament per a posar al dia la pràctica de les virtuts cristianes. No donar-nos vergonya de ser considerats com a seguidors de Crist sinó tot el contrari.

Amb tot tenim el pressentiment que aquesta mateixa joventut, de la qual tant hem temut per ella, serà la que iniciarà la conquesta d'aquest món millor que somniem. Hauran viscut en la pròpia carn a on porta el desenfrè, els mals costums, i l'acovardiment davant dels vicis dels quals només pot sentir-se que vergonya, com retreia Sant Pau als primers cristians.

Cal coratge i el tindrem. Aquesta és la resolució que intuïm pels aires de la nostra terra. No pot ser que arribem fins a l'extrem de perdre la identitat com a societat i com a poble. Tenim tants exemples d'enteresa, de santedat i d'entusiasme en els nostres avantpassats i en alguns dels presents, que, malgrat totes les defallències i adversitats, emprendrem un camí de resurrecció i de claredat.

Si lluitem amb coratge el triomf no pot fallar.

Josep Maria Riu

el lector escriu

Les espines de
Josep M.ª Armengou

Per sant Jordi floreixen els ro-
sers i els llibres, i per sant Jordi es
fan presents de llibres i de roses a
les persones estimades.

Però és de molt mal gust l'ofe-
nar una rosa sense treure-li les es-
pines o almenys protegir-les amb
"paper de plata".

Si la punxa d'una rosa és doloro-
sa, per material, la d'un llibre ho és
encara més, per clavar-se a l'àni-
ma.

Un llibre més bonic que una rosa
—verd i vermell— s'ha desclòs a
l'escalforeta de la diada de Sant
Jordi de 1982: Itineraris per Ca-
talunya i Balears.

Els pètals de les seves fulles són
una meravella de tonalitats molt
encertades... Però, en llegir-lo,
m'he punxat amb una espina al mig
de la meua ànima totalment riber-
renca.

Transcripció literalment l'acícula:
"Móra d'Ebre... La població va
ser pràcticament destruïda durant
la guerra civil de 1936-39 per les
tropes del general Franco; per això
es va construir, acabada la guerra,
la població veïna de Móra la No-
va..." (Itinerari 31-La Ribera d'E-
bre).

Senyor J. M. Armengou: Qualse-
vol riberenc en llegir això l'hi escup
un irreprimible: Mentider!

A la resta dels catalans, cal
donar-los aquests aclariments
per fer justícia a la veritat histò-
rica:

1er.- Móra d'Ebre, durant la gue-
rra civil 1936-39 no va ésser dam-
nificada ni més, ni menys que qual-
sevol altra de les poblacions de la
Ribera d'Ebre. No incloem Corbera
d'Ebre, per ésser de la Terra Alta.

2on.- Móra la Nova, diu en J.M.
Armengou,... es va construir, aca-
bada la guerra civil..., seria l'any
1940, potser? Ho sigui que tindria
solament 42 anys d'existència?
¿Com s'explica, senyor Armengou,
que l'any 1981 se celebrés el 150
aniversari de la Fira Agrícola, Ra-
madera i Industrial de Móra la
Nova amb el patrocini de la Gene-
ralitat de Catalunya?

Tot fullejant documents histò-
rics, trobem: Ferran VII el 29 de
juliol de 1829 confirmà el privilegi,
pel qual el 3 d'abril de 1830 la
vileta dels Masos de Móra (d'Ebre)
va passar a ésser Vila Reial de
Móra la Nova.

Caldria preguntar-li, senyor Ar-
mengou, si ha estat per la Ribera
d'Ebre, per assabentar-nos si la
nostra comarca queda inclosa dins
la "Una part d'aquesta obra és una
reedició, totalment renovada i ac-
tualitzada, de la Guia Turística de
Catalunya, que fou declarada d'in-
terès turístic (B.O.E. 3-XII-1970).

Si l'inclou, cal preguntar-li ¿Per
què tanta mentida? I si no l'inclou,
¿per què tanta marginació?

En representació dels riberencs
demano una explicació./ Carmel
Biarnés i Biarnés.

És urgent

Es tracte de fer Catalunya més
cristiana, i el món més feliç, i això
és URGENT.

El millor remei és demanar amb
molta insistència, a Déu i a la Mare
de Déu, una vertadera contrició els
nostres pecats, i demanar-ho per a
tothom.

Podem i hem de fer-ho en qual-
sevol lloc, i en tot moment; l'oració
sempre és bona. No és un consell.
És un manament de part de Déu.
D'això depèn la nostra felicitat i la
de tot el món. La veritable contri-
ció, acaba amb totes les guerres;
acaba amb tots els vicis, acaba
amb el pecat, i posa pau i felicitat a
tot arreu. La vertadera contrició és
font de salut per a tothom. La
vertadera contrició acaba amb
l'ofensa a Déu; si no hi ha ofensa a
Déu, tampoc hi ha ofensa al proïs-
me. I si acabem amb l'ofensa a
Déu, comencem a viure amb l'amor
vertader, i engeguem a tota la
humanitat, una riuada immensa de
felicitat. Tots tenim l'obligació,
OBLIGACIÓ (amb lletres grans) de
fer rodar el món cada dia millor,
demanant amb molta insistència a
Déu, una vertadera contrició, és
URGENT per a tothom.

La vertadera contrició, fa fàcil, el
difícil; agradable el desagradable;
ens fa purs i alegres; repeteixo: la
vertadera contrició, ens fa purs i
alegres. Ens fa la vida dolça com
la mel, amb la companyia dels
Àngels del Cel. La vertadera contri-
ció ens fa viure en companyia de
Jesús i Maria. La vertadera con-
trició torna lleuger, el pesat... Vo-
leu més felicitat!.../Josep Abelló i
Pàmies.

La visita del Papa
a Montserrat

Referent a la visita del Sant Pare

a Montserrat, voldria exposar el
meu sentiment de decepció, no
tant per aquesta probable notícia,
sinó per les reaccions i manifes-
tacions d'elements representatius
de l'Església a Catalunya, en el
sentit que més que aprofitar la
circumstància per valorar les vir-
tuts i qualitats que distingeixen a
Maria, a qui diem venerar en el
Santuari de Montserrat —fe, po-
bres, humilitat, obediència...—
en canvi, l'única cosa que es deno-
ta es un amor propi ferit i un
rerafons molt més polític que re-
ligiós. ¿Sembla mentida això el
1982! ¿Tant de bo no fos així! ¿Qui
m'ho confirmaria?.../ Maria Rosa
Pi.

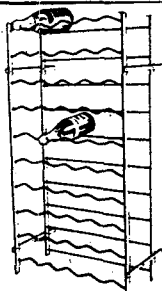
cultura
i pensament

Catalunya
Cristiana
SETMANARI POPULAR

petits anuncis

Anuncie-vos
a

Catalunya
Cristiana
SETMANARI POPULAR

ARMARI BOTELLER

per a 50 ampelles
1 x 0'53 x 0'30 m.

Aixetes i altre material
per a cellers

JORDI PLANAS

Princesa 53, Tel. 319 71 84
Barcelona-3

Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETs I APAR-
TAMENTS en els millors in-
drets de L'Escala (Costa Brava).
Preus interessants. FINQUES
GUANTER (A.P.I.) Avinguda
Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

PETITS ANUNCIS

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadret, deixant un espai
en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci,
a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ

Tel.

PREU LINIA

50 ptes.

100 ptes.

150 ptes.

200 ptes.

250 ptes.

300 ptes.

350 ptes.

Si voleu que el vostre anunci sigui publicat durant alguns dies, especifiqueu el mes i remarqueu amb una
creu els dies elegits. Calculeu l'import que haureu d'abonar, multiplicant el preu de l'anunci pel nombre
de dies.

Mes

dies

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona
7, amb 48 hores d'antelació.

BORSA DE TREBALL

OFERIMENTS

AUXILIAR comptable, factura-
ció, caixa, etc.
INEM-01820056

AUXILIAR administrativa amb
experiència completa.
INEM-17.228.958

AUXILIAR administrativa
INEM-31.282

AJUSTADOR i fresador amb ex-
periència.
INEM-29.161

AUXILIAR administrativa en
pràctiques matins.
INEM-31.705

CONSULTOR-analista d'empre-
ses amb gran experiència.
Contracte mercantil

ADMINISTRATIU expert amb
alemany i francès.
Contracte mercantil

ASSESSOR d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil

PINTOR-decorador a domicili, or-
denança o cambrer.

Contracte mercantil

VENEDOR per a formar, rela-
cions públiques o auxiliar
comptable.
INEM-116.116

VENEDOR de nivell o cap de
vendes béns industrials INEM.-
18.808.007.

Interessats telefonar a l'Associació Cristiana de Dirigents,
Telfs. 318 77 21 - 318 79 77.

RESIDENCIA FOLCH I TORRES

Carrer Elisabets n.º 8 i 10. Residència per a
nois. Ambient seriós i apte per a estudis. Preu
mòdic. Per a informació i inscripcions per al
pròxim curs: Tel. 257 83 42. Durant el mes de
juny, de dilluns a dijous, (9 a 11 nit).

CATALUNYA

**Cessament del batlle i de set
regidors de Montcada i Reixac**

El batlle i set regidors comunistes de Montcada i Reixac hauran de deixar llurs llocs en la corporació, a conseqüència del recurs presentat per la direcció del PSUC.

En aquesta situació, i trencat ja fa més d'un any el "pacte de progrés" mantingut per comunistes, socialistes i convergents, és de preveure que la Generalitat hagi de nomenar en un futur immediat, una comissió gestora que es faci càrrec del govern municipal fins les properes eleccions municipals, d'acord amb una recent llei, la qual preveu les conseqüències de manca de quòrum als ajuntaments.

**Trobada a Ullastret d'una necròpoli
ibèrica de més de dos mil cent anys**

La directora del Servei Arqueològic de la Diputació de Girona informà de la troballa d'una important necròpoli ibèrica al Baix Empordà. Aquesta necròpoli es troba situada en un pujol, a uns dos quilòmetres del poblat ibèric d'Ullastret, i és una de les poques que existeixen a Catalunya.

El jaciment fou descobert casualment, quan dos membres del museu de Sant Feliu de Guíxols, Lluís Esteve i Joan Sanchís, recollien fòssils a la susdita muntanya. Tot cercant entre les terres mogudes per una excavadora, trobaren diverses gerres de cerà-

mica, el contingut de les quals, entre cendres i objectes domèstics, feia pensar en l'existència d'un cementiri molt antic.

**El mallorquí Llompart, autor del
manifest de la Festa dels Països
Catalans**

L'escriptor mallorquí Josep M. Llompart ha escrit un Manifest amb motiu de la diada del 24 de juny, Sant Joan, segons encàrrec del Secretariat de la Festa dels Països Catalans. Aquest, serà el tercer any que hom impulsa la celebració d'aquesta festa, des d'un punt de vista d'unitat dels Països Catalans, caràcter que no ha estat reconegut en aquesta dada.

**Només trenta-una biblioteques
populars per a dos milions
d'habitants**

Segons una publicació de l'Ajuntament de Barcelona, només existeixen en aquesta ciutat, 31 biblioteques públiques de les anomenades populars. D'aquestes, més de la meitat són de diverses Caixes d'Estalvis, o en conveni amb l'ajuntament. La resta són de la Diputació i de l'Ajuntament.

Aquestes xifres demostren el baix índex de locals de lectura gratuïta, tant per a joves com adults, i ofereixen una trista visió cultural de la capital de Catalunya.

ESPANYA

**Impressionant augment de
declaracions de renda**

El Ministeri de Finances ha recaptat més diners dels que havia previst en el pressupost dels tres últims anys, gràcies a que els "espanyols han variat substancialment la seva actitud davant els impostos", segons el Ministeri de Finances.

Segons aquest estudi, el grau d'acompliment voluntari de l'obligació de declarar "s'ha de jutjar satisfactòriament quan existeixen encara en el 1979 diferències sensibles referent al cens potencial estimat".

En les seves conclusions, l'informe indica que, només en un any, 1979, s'ha duplicat pràcticament el nombre de declaracions, "fet —afegeix— que proclama el substancial canvi d'actitud dels espanyols davant l'impost".

**L'Estat deu a la Seguretat Social
230.000 milions de pessetes**

"La Seguretat Social no solament està en dèficit, sinó que l'Estat li deu al voltant de 230.000 milions de pessetes, derivades d'avençol al subsidi de desocupació", va afirmar la UGT en una roda de premsa.

Una altra de les xifres avançades foren les que es refereixen a l'últim exercici de la Seguretat Social (1981) que, segons va assenyalar-se, ja s'ha tancat amb un superàvit de 60.000 milions de pessetes.

**Col.lapsat el Tribunal
Constitucional**

La major part dels recursos per suposada inconstitucionalitat, presentats davant el Tribunal Suprem es refereixen a Catalunya, ja sigui per iniciativa del Govern central o per la del Consell de la Generalitat.

De les cinquanta-dues que fins ara s'han plantejat —si hom manté el ritme actual, el tribunal suprem no tardarà molts mesos en veure's col.lapsat— 29 tenien relació amb Catalunya i 23 amb el País Basc.

Dels deu conflictes resolts fins ara pel Tribunal, només un ha conegut una fallada favorable a les comunitats autònomes —la Generalitat va trobar ressò favorable als seus postulats en el contenciós que va crear-se entorn als funcionaris públics—, mentre que els nou restants satisfieren les tesis de Madrid.

**Premi europeu per al
Museu Etnològic de Muro**

El Consell d'Europa ha premiat al Museu Etnològic de Muro, a Mallorca, per la propagació i defensa de les arts i tradicions populars.

Considerat com un "cas exemplar" pels experts del Consell d'Europa, el Museu de Muro es troba en un edifici del segle XVII, amb mobles d'època.

Conté una col·lecció d'eines dels oficis més diversos, que constitueixen una important aportació etnològica al patrimoni cultural.

MÓN

**Projecció exterior de la cultura
catalana**

Un nou mitjà de projecció de la cultura catalana s'ha afegit als ja existents. Es tracta de l'emissora nacional holandesa N.O.S. (Nederilandese Onpoep Saichvtip) que retransmet un programa en català tots els diumenges per la tarda.

Més diners per als premis Nobel

Els premis Nobel d'enguany estaran dotats amb la quantitat de 1.150.000 corones sueques, la qual cosa representa un augment de 150.000 corones referent al 1981, segons va comunicar la Fundació Nobel d'Estocolm. L'any passat, la Fundació va obtenir un benefici de 17 milions de corones sueques del patrimoni del seu fundador, Alfred Nobel, la

cosa que suposa un augment del 38 per cent en comparació amb l'any anterior.

**A Puerto Rico celebren la festa de
la Moreneta**

La colònia catalana resident a Santo Domingo va celebrar la diada de la Mare de Déu de Montserrat. La festa religiosa va celebrar-se als salons de la "Casa de España", on la imatge de la Moreneta fou portada en baïat fins l'altar on va dir-se una missa. Després de la cerimònia religiosa, se celebraren un seguit d'actes. Hi hagueren ballades de sardanes, arribant a formar-se grans rotllanes de persones que ballaven la tradicional dansa.

Santo Domingo és la capital de Puerto Rico i aplega una important colònia de catalans, com la majoria de països de l'Amèrica Llatina, on també se celebrarà la diada de la Mare de Déu de Montserrat.

punt de vista

**Andalusia,
un test**

per Josep Faulí

El propinent dia 23, Andalusia elegirà el seu primer Parlament. Amb aquest pas, l'Estatut corresponent començarà el funcionament ple i l'Estat autònom farà una passa simbòlicament important, en incorporar a l'autonomia plena una comunitat que, tradicionalment, no era considerada "nacionalitat històrica".

Les eleccions andaluses, tanmateix, han esdevingut un test no per aquestes condicions intrínseques, sinó per les característiques especials que les acompanyen. Ni a Euskadi, ni a Catalunya, ni a Galícia, en les eleccions paral·leles a les andaluses del dia 23, triomfa el partit que governa a Madrid, però tampoc ho féu el primer partit de l'oposició a nivell estatal. Andalusia ha esdevingut un test perquè, en les seves eleccions, la possibilitat d'un triomf socialista és molt gran: hi ha coincidència, fins i tot, en la inevitabilitat d'aquesta victòria, tot i que sorgeixen discrepàncies quan es tracta d'avaluar l'abast d'aquest triomf i, per tant, les possibilitats de govern posteriors.

En una bona mesura, Andalusia és un test, perquè els partits preparen les legislatives estatals, que s'han de celebrar el 1983, però que, com sempre, poden ésser avançades per decisió del president del govern central. En realitat, Andalusia és una prova cara a la consulta electoral posterior d'abast estatal, una prova per a les possibilitats d'UCD i la seva possibilitat de reacció en una comunitat on havia arribat a uns nivells de consideració molt baixos. Ultra el test per al partit, n'hi ha un altre de més concret, que fa referència al senyor Calvo Sotelo, el qual viu, en aquests dies, el pitjor moment des que prengué possessió. Un partit, doncs —UCD— s'enfronta amb el seu futur com a partit de govern, condició que manté des del restabliment democràtic, i un líder —Calvo Sotelo— veu posada a prova la capacitat de permanència al front de l'executiu i del partit.

Andalusia és un test, però, també, per als socialistes i llurs possibilitats de govern a Madrid i per a AP i els seus progressos. Ho és, també, per al mateix PSA i la força del nacionalisme a la vida política andalusa. Per tot això —en realitat, per la condició d'aperitiu electoral general—, la consulta del 23 de maig a Andalusia està tenint un ressò que supera tot altre precedent autònom: és una repercussió per a la qual, com s'ha dit, hi ha raons, però que, a la vegada, crea un precedent enutjós. I més enutjosa és encara la presència que Catalunya, sense cap decisió nostra, té a la campanya, en la qual el "fet català" juga el ben conegut paper de boc expiatori de tota mena de frustracions, incapacitats, falses esperances i demagògies.

**¿Voleu aprofitar uns dies de les vostres
vacances d'estiu?****"AMICS DE LA MORENETA"****us invita a participar en el quart
pelegrinatge a Lourdes**

del 25 al 29 d'agost

ITINERARI: Pel VALL D'ARAN, tres nits a LOURDES; SANT SEBASTIÀ, XAVIER (darrera nit, amb l'assistència al espectacle musical de LLUM i SO sobre la vida del gran misioner SANT FRANCESC XAVIER); visita al Monestir Cistercenc de Santa M.ª de la Oliva de Carcastillo (Navarra), SARAGOSSA i BARCELONA.

PREU PER PERSONA: 16.000.- ptes. Hotels de dues estrelles, pensió completa.

VIATGE EN AUTOCAR CONFORTABLE DE PLACES LIMITADES

INFORMEU-VOS a: JORDI GARRETA I TRENCHS
Pi i Margall, 46-48, 8è. 2.ª - Tel. 219 59 11 BARCELONA-25

El Papa, adolorit pel terrorisme al nord d'Espanya

Insistir a condemnar la violència

"Les notícies de morts, segrestaments de persones, atemptats contra instal·lacions de servei públic i extorsions posen un to de justa preocupació" digué recentment el Papa als bisbes de la província eclesiàstica de Burgos i Pamplona, parlant-los a tots reunits, després d'haver-los rebut abans per separat.

I afegí: "Cal insistir sense parar en una línia d'inequívoca condemna de la violència i en l'acció a favor de la pau, de l'amor, de la justícia i de l'equitat, constants del missatge de Jesucrist".

La violència sacseja les vostres terres

També digué: "Segueixo amb gran afecte i profund interès la vida eclesial i cívica de les vostres diòcesis, preuant sincerament els valors propis de llurs gents, dignes de tota estimació i respecte. Precisament perquè conec aquests valors i la preuada contribució que han donat en tants sectors de la història eclesiàstica i civil, veig també amb molta pena el dolorós fenomen de la violència, que ben sovint transtorna algunes de les vostres terres".

Puntualitzà el Papa que del fenomen de la violència "els meus predecessors i jo mateix hem ocupat en diverses ocasions i en diversos ambients". I acabà: "Procureu per tots els medis que la comunitat eclesial sempre es faci amb l'oració i accions, testimoni de reconciliació dels esperits, d'amor eficaç entre els germans, seguidora irremovible de qui és Príncep de la pau".

ESCOLA UNIVERSITÀRIA DEL PROFESSORAT D'EGB "BLANQUERNA"

PREINSCRIPCIÓ: Del 17 de maig al 18 de juny.
C/. Marqués de Sta. Anna, 7 - BARCELONA-23

Per a l'ingrés a l'ESCOLA BLANQUERNA cal formalitzar una **preinscripció** indicant l'especialitat (Pre-escolar, Educació Especial, Ciències, Ciències Humanes i Filologia) que interesi cursar.

Dies de preinscripció: 17 de maig a 18 de juny.
Lloc: Secretaria de l'Escola, Marqués de Santa Anna, 7 - Barcelona-23.
Horari: Matí de 9 a 1 i tarda de 4 a 7 (llevat del dissabte).

Centenari de Santa Teresa

Peregrinacions de la Diòcesi de Barcelona als llocs teresianes

Del 29 d'agost al 3 de setembre
i del 29 d'agost al 6 de setembre
visitant Avila, Alba de Tormes, Salamanca, Segovia,
Valladolid, Medina del Campo, Toledo.

Organitzades per:
"Secretariat de Catalunya i Balears
IV Centenari Sta. Teresa"

Per a informació i inscripció:
Viajes Internacional Expreso
Departamento Religioso
Rambla de Catalunya, 10. Tels. 317 33 32 i 317 48 82
Barcelona-7

El crit més fort de Joan Pau II a favor de la pau

"Vides precioses ja sacrificades"

Per Joan Pau II és una "dolorosa i preocupant realitat" la confrontació militar iniciada a l'Atlàntic, que cada vegada es va endurint més entre Gran Bretanya i Argentina.

Potser en aquesta ocasió ha estat el crit més fort a favor de la pau mundial durant els tres anys de pontificat, comenta el corresponsal de La Vanguardia a Roma.

El que era una temença, ja és realitat

Després de sis al·lusions anteriors a una solució pacífica entre Anglaterra i Argentina en el conflicte de les Malvines, Joan Pau II ha dit: "El que ja es temia, el que s'esperava que no passés, allò pel qual jo he insistit ben sovint, resant i invitant a resar per tal que no succeís, és ara una realitat: dues grans, nobles i volgudes nacions, Argentina i Anglaterra, han començat un enfrontament militar que cada cop s'està tornant més abrupte".

El Papa no es limita la condolència

No és l'estil del papa Wojtyla limitar-se només a la condolència. En el seu discurs del dia 2 de maig, sobre el conflicte de les Malvines, Joan Pau II amb un to dur i una lectura ininterrompuda, exigí que el

conflicte fos aturat i es comencés una negociació.

Quan escrivíem això a la sala de premsa de la Santa Seu es comentava que el viatge del Papa a Anglaterra, programat pel dia 28 d'aquest mes, seria ajornat.

Repercussions internacionals del discurs

Joan Pau II ha definit el conflicte com una "dolorosa i preocupant realitat", no solament per "les vides precioses que ja s'han sacrificat, sinó també per la ferida "ja oberta i que amenaça de fer-se més profunda entre dos pobles" i per les "separacions" que puguin produir-se a més gran escala". Si es va a la guerra per les Malvines, ¿què no passarà per qüestions més greus i complexes?

El Papa aspira i busca la pau

El Papa ha apel·lat els sentiments de les nacions en litigi, de les seves nacions amigues i de la comunitat internacional, a fi de que tinguin present la seva responsabilitat històrica

"davant una situació el desenvolupament de la qual podria ser ara irreversible". I afegí: "Cal que tots donin al món l'esperança que el bon amor, la intel·ligència, la magnanimitat, la tolerància política poden en cada moment, àdhuc en els més difícils, aconseguir fer superar la temptació de tallar amb l'espasa els llaços que posen en perill la convivència pacífica".

Crida a les Nacions Unides

Amb aquest discurs, el Papa, aquest combatent de la pau, llança una nova i angoixosa crida als organismes internacionals a combatre per la pau.

"El món aspira a la pau —va dir el Papa—, cerca la pau, ha estudiat medis i organismes per a tutelar la pau. Però quan passa algun fet greu, els homes semblen incapaços, a desgrat dels esforços mitjancers, de trobar una solució que salvi els principis, respecti els sentiments i alhora mantingui la pau".

El Papa va advertir que la humanitat pot desconfiar dels poders de les nacions, i això és greu si no es posen els mitjans suficients per a corregir els camins de la guerra.

crònica de Roma

Perfilat el viatge del Papa a Espanya

Roma, del nostre corresponsal.— Encara que bones fonts han afirmat que el programa del viatge del Papa que oferim no és exacte en tots els seus detalls, probablement serà aquest el programa, si bé cal afegir que està pendent de l'aprovació definitiva de Roma.

Dia 12.

—Arribada a Madrid i recepció. Un acte públic i reunió amb la Conferència Episcopal.

—Visita al Rei al Palau Reial. Salutació al Govern. Reunió amb els joves. Recepció al Cos Diplomàtic a la Nunciatura.

—Viatge a Toledo. Acte públic i al·locució als seminaristes.

—Viatge a Guadalupe. Viatge a Segòvia, on visitarà el sepulcre de sant Joan de la Creu. Retorn a Madrid.

—Viatge a Àvila on dirà una missa a l'aire lliure, i visitarà algun recinte teresià. Trasllat a Alba de Tormes, on visitarà el sepulcre de santa Teresa. Viatge a Salamanca on es trobarà amb el món de la cultura. Retorn a Madrid.

Dia 17.-

Viatge de Madrid a Sevilla, diversos actes públics. Retorn a Madrid.

Dia 17.-

Trasllat de Madrid a Barcelona, Acte públic. Visita a Montserrat (Diòcesi de Catalunya). Món del treball, món de la cultura i de l'art. Pernoctarà a Barcelona.

Dia 18.-

Trasllat de Barcelona a Saragossa. Dia mariana. A la tarda visita al santuari navarrès de Xavier i al santuari basc de Loliola. Retorn a Madrid.

—Viatge de Madrid a València. Acte públic i probable ordenació de sacerdots. Retorn a Madrid.

Dia 20.-

Viatge de Madrid a Santiago de Compostela. Trobades amb els pelegrins i amb els homes de mar. Acte europeu. Retorn a Roma des l'aeroport de Labacolla.

Vaticà dia a dia

Manifestació dels treballadors del Vaticà

Per primera vegada a l'Estat del Vaticà, mil dependents laics que treballen a les oficines i diversos serveis de la Santa Seu, es manifestaren silenciosament i sense cap pancarta, dins dels murs de la ciutat pontificia. Així, l'"Associació de Dependents Laics del Vaticà" volia pressionar les negociacions salarials que un comitè d'aquest sindicat començà amb l'arquebisbe Marcinkus, president de l'"Istituto della Opera Religiose" (Banca del Vaticà).

Després d'aquestes converses inicials entre ambdues parts, fonts sindicals han declarat que les tensions entre les autoritats de la Santa Seu i els treballadors s'han calmat. Els responsables econòmics del Vaticà estan disposats a concedir-los reivindicacions econòmiques (el darrer any la puja salarial fou del 10%, malgrat que la inflació a Itàlia arribà al 21%), però els han explicat les dificultats econòmiques que té la Santa Seu (enguany el dèficit arribarà a 36 milions de dòlars).

Joan Pau II vol tornar a Polònia

Joan Pau II segueix interessat en fer el segon viatge com a Pontífex, a Polònia, amb motiu del VI Centenari de la presència de la imatge de la Verge de Jasna Gora al santuari de Czestochowa, "quan les condicions siguin més favorables."

Ho digué el Papa en concelebrar una missa, a la capella de la Verge de Lurdes, al Vaticà, amb 90 sacerdots polonesos, davant uns 400 compatriotes, en la festivitat de la Verge Maria "mare i reina de Polònia".

"Estic pensant —digué en l'homília de la missa— en el meu camí cap a la Verge de Jasna Gora, ja fa temps, i desitjo anar cap a ella perquè considero que és el deure del meu cor, el deure del fill envers la mare de Polònia i envers la meua arribà".

Missió nicaragüenca al Vaticà

Els membres d'una missió oficial del Govern de Reconstrucció Nacional de Nicaragua sostingueren una breu conversa amb el papa Joan Pau II, en acabar-se l'audiència general.

Els alts emissaris del Govern de Managua (els ministres d'Educació i de l'Habitatge, i el president del Tribunal Suprem de Justícia) acudiren a presentar a la Santa Seu un informe sobre la situació actual de les relacions entre l'Església catòlica i el Govern a Nicaragua. Aquestes relacions han experimentat recentment una certa tensió arran del problema dels indis misquits i del comunicat que la Conferència Episcopal de Nicaragua publicà sobre això el darrer 18 de febrer.

Possible beatificació d'un religiós trinitari

L'Orde Trinitària té l'esperança que el papa Joan Pau II beatifiqui, durant el seu viatge a Espanya, el pare Domingo del Santísimo Sacramento.

La Sagrada Congregació per les Causes dels Sants estudia el procés dels seus dos miracles. Nascut a Dima (Biscaia) l'11 de maig del 1901 i ordenat sacerdot a Roma el 1925, contragué l'any següent una malaltia molt greu durant la qual donà grans exemples de paciència i joia. Les seves despulles es troben a Belmonte i Algorza i són visitades per molts pelegrins.

"Que pel maig floreixi la devoció a Maria"

El dia 1 de maig, malgrat no ser festiu, Joan Pau II volgué fer una trobada amb els pelegrins de tot el món per parlar de dos temes: el treball i la devoció a la Verge Maria. L'un i l'altre els porta molt endins del seu cor.

Referint-se a l'últim tema el Papa demana que "a les famílies cristianes reflloreixi la devoció a Maria, sobretot amb el res del rosari, i aquest mes de maig pot ser l'ocasió oportuna".

EDITORIAL REGINA
Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

L'organització està establerta a més de 90 països

Seixanta aniversari de les Obres Missionals Pontifícies

El 3 de maig del 1922 el papa Pius XI, amb el Motu Proprio "Romanorum Pontificum" enlairà a la categoria de "Pontifícies" les Obres de la Propagació de la Fe, la Santa Infància i la Clerecia Indígena. Aquests organismes havien nascut privadament al segle XIX, però per la seva universalitat i vinculació a la Santa Seu i als Bisbes, foren recomanats constantment pels Summes Pontífexs. La Propagació de la Fe nasqué l'any 1822, la Santa Infància el 1843 i l'Obra del Clergat Indígena el 1889. Davant la multiplicat i a la vegada l'anarquia dels ajuts particulars a les Missions, el papa Pius XI decidí comptar amb un organisme propi de la Santa Seu per a constituir un fons comú destinat a ajudar, equitativament, totes les Missions aprovant alhora els ajuts de caràcter particular. Des de fa uns setanta anys les Obres Missionals Pontifícies han sofert un increment espectacular.

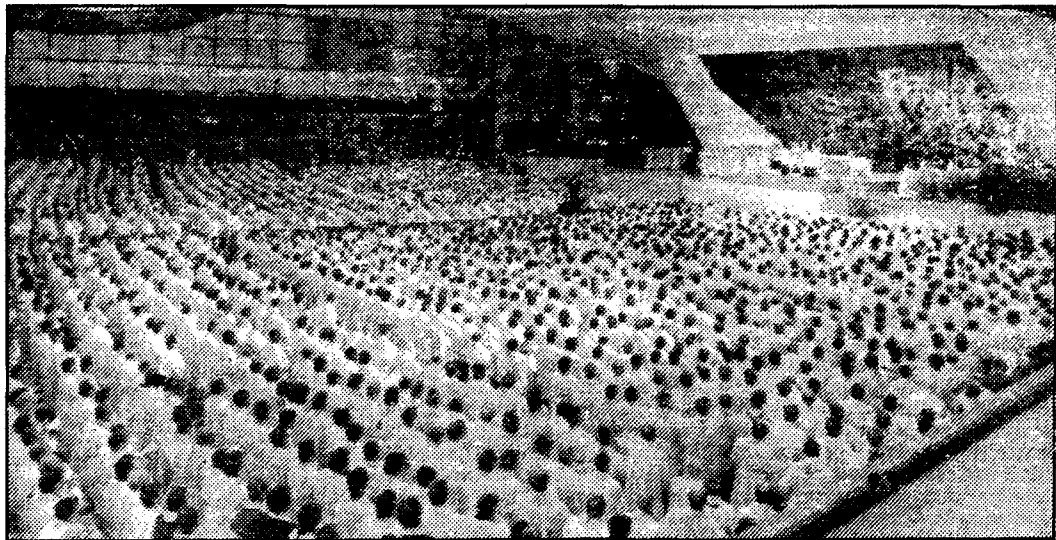
L'Organització està establerta a més de 90 països de tots els continents; entre llurs activitats més remarcables s'hi troba la creació del DOMUND o Diumenge Mundial de les Missions, que va instituir-se l'any 1926. El Vaticà II ratificà textualment la naturalesa i la primàcia de les Obres Missionals Pontifícies que "han

d'ocupar amb tot el dret el primer lloc, perquè són els medis per a infondre en els catòlics, des de la infantesa, el sentit vertaderament universal i missioner i per a recollir adequadament els subsidis a favor de totes les Missions i segons les necessitats de cadascuna".

L'any 1956 la Unió Missional del Clergat fou enlairada també a la categoria d'Obra Pontificia. L'any 1980 el papa Joan Pau II aprovà els nous Estatuts gràcies als quals "les Obres Missionals Pontifícies constitueixen una única institució que aplega quatre branques diferents".

A Espanya les Obres Missionals Pontifícies són de fet el principal organisme d'animació missionera i d'ajuda econòmica a les Missions. L'últim any la recaptació assolí la xifra de 767.309.825'96 pessetes, ocupant en el primer lloc entre tots els organismes d'ajuda al Tercer Món al nostre país.

Després del Vaticà II el Magisteri dels Papes ha subratllat de manera simultània el caràcter pontifici i episcopal d'aquestes Obres. Pau VI afirmà: "Encara que siguin les Obres del Papa, ho són també de tot l'Episcopat i de tot el Poble de Déu".

Congrés mundial de sacerdots del moviment "Focolare"

El Papa amb set mil sacerdots

El propassat dos de maig, l'aula de les audiències pontifícies era símbol de la universalitat del sacerdoti. El Papa, amb més de set mil sacerdots d'arreu del món, presidí la concelebració més gran de la missa que es recorda.

"A conrear una sòlida espiritualitat, enriquint-se cada vegada més en saviesa i gràcia, ja que han de donar molt als altres", Joan Pau II va exhortar a més de 7.000 sacerdots i religiosos, arribats de 60 països, de 5 continents, adherits al moviment dels "Focolare", que durant l'última guerra mundial va fundar la seglar italiana Clara Lubich. Celebraren el seu primer congrés internacional sobre el tema: "El sacerdot avui — el religiós avui". Per fer la reunió el Papa els va oferir

l'aula de les audiències generals concelebrant amb ells una missa.

Un fet insòlit

Un fet efectivament insòlit en la història de l'Església: aquest de la concelebració amb el Papa de 7.000 sacerdots. L'aula Pau VI era símbol vivent de la unitat universal del sacerdoti catòlic. Regnava una atmosfera d'alta espiritualitat i no podríem assegurar qui semblava més feliç, si cada un dels sacerdots veint-se amb el Papa o el Papa veint-se amb ells.

Aquest primer congrés de sacerdots adherits al Moviment dels "Focolares" fou obert per la fundadora, Clara

Lubich, amb un discurs en el qual desenvolupà en profunditat els dos punts cardinals de l'espiritualitat del Moviment: "La unitat demanada per Jesús al Pare i el misteri de Jesús crucificat, definit per Clara com una porta oberta, a través del qual l'home pot unir-se a Déu i Déu a l'home, i és font de la unitat dels homes entre ells.

En l'homília que Joan Pau II pronuncià durant la missa, va elogiar justament aquests dos punts centrals de l'espiritualitat "focolarina" en referir-se a la unitat ecumènica. Salutà els ministres anglicans i pastors evangèlics assistents al congrés i a la missa. Expressà el seu desig que arribi aviat el dia en què sigui un fet la plena participació comuna en l'Eucaristia.

GIRONA

S'estrena el dia de Sant Jordi

La història de Catalunya, escenificada a l'església de St. Esteve, a Olot

Olot.— La Diada de sant Jordi se celebrà a la ciutat d'Olot d'una faiso molt original enguany. L'Agrupament escolta, ajudat per altres entitats locals, escenificaren una síntesi de la història de Catalunya sota el títol genèric de "Tres Retaules de la nostra història".

Prop d'un centenar de persones intervingueren en el muntatge i presentació dels tres capítols principals de la mil·lenària vida del nostre poble. El primer Retaule presentava el passatge del comte Guifré el Pilós, oferint la seva sang per a marcar les quatre barres vermelles de la nostra senyera. El text recull fragments d'Enric Prat de la Riba i també de les cròniques medievals.

El segon Retaule presentà l'engradiment de Catalunya a través de la persona del Rei en Jaume I. El text es posa en boca de Ramon Muntaner qui va recordant la vida del monarca, explicant les seves grandeses. L'escenificació queda completada amb danses populars de l'època i amb els versos de Mossèn Cinto:

**"Per veure bé Catalunya,
Jaume primer d'Aragó
puja al cim de Sant Jeroni
a l'hora en que hi surt el sol..."**

El tercer Retaule vol significar la decadència i opressió de Catalunya pels reis castellans. Concretament, es recorda la guerra contra Felip V i es llegeix el Decret de Nova Planta. Amb música de fons de "Campanades a morts", de Lluís Llach, es recita un "Credo" referent a Catalunya que comença així:

Portada del Fulletó editat per anunciar l'escenificació dels Tres Retaules de la Història de Catalunya.

"Crec en una Catalunya poderosa i respectada, Terra de gestes heroiques, Mare Dolça i triomfant, que si un jorn va ser retuda, escarnida i ultratjada prompte es redreça amb conratge i serena la mirada en oir la veu sagrada que li deia: Sempre avant!"

La representació acabà amb el Cant de la Senyera.

A Salt escenifiquen la llegenda de Sant Jordi

L'Agrupament escolta de Sant Cugat de Salt va escenificar la lle-

genda de Sant Jordi matant el drac. Els mateixos minyons es construïren la figura del drac, de dos metres de llargada que en el moment oportú fou mort pel "cavaller" d'onze anys que representava Sant Jordi.

Ensems els escoltes aprofitaren l'avinentsa per muntar una parada de roses i llibres catalans.

Monestir de Cadins.— Les monges cistercenques, després d'haver residit durant aquests darrers anys a Salt, han traslladat el seu monestir a Sant Medir. Per anar-hi cal prendre la carretera de

Girona cap a Sant Gregori i enfilar el trencant de Talaià. Els diumenges tenen la missa a les 11 del matí i les vespres a les 7 de la tarda. Els dies feiners la missa és a les 8 del matí i les vespres a les 7,30 de la tarda.

Ofereixen també l'acolliment d'una hostatgeria.

Pineda de Mar.— "Comunitat viva" és el títol del l'emissió radiofònica religiosa que des de l'estiu passat emet Ràdio Pineda F.M. 99 1/2, cada dissabte de sis a set de la tarda. Els espais de l'emissió són:

L'Evangeli de la Festa, Vivències i Parlem-ne.

Excel·lent acollida

Es feren dues representacions, a les vuit i a les deu del vespre i ambdues ompliren l'església de Sant Esteve. De fet, no era aquesta la primera escenificació que es feia dins d'aquest temple. Anteriorment es representà la "Consuetud de Sant Jordi" i també s'hi féu un concert per la Principal de la Bisbal. L'historiador local Joaquim Danés, ha recordat que "les parròquies tingueren una extraordinària importància en els segles medievals ja que unien i aplegaven els feligresos, no únicament amb finalitats religioses sinó, moltes vegades, per tractar afers purament civils". I afegeix que "podem considerar que estem recuperant quelcom que havíem perdut: estem recuperant la parròquia".

Per la seva part els organitzadors manifestaren que la representació "obeïa a la voluntat de donar a conèixer la història de Catalunya, que ha estat poc divulgada i sovint manipulada". Ensems indicaren que l'acte s'adheria a la campanya per a la normalització lingüística del nostre país.

L'Ajuntament d'Olot i la Diputació de Girona aportaren l'ajuda econòmica necessària. I entre els col·laboradors s'hi trobaven les revistes locals, l'Orfeó Olotí, el Seminari Diocesà, l'Escola de Formació Professional, Ràdio Olot, el Casal Marià, etc. Tot plegat constituïa una experiència molt interessant i reexida que probablement es podria "exportar" a d'altres indrets de Catalunya per la mateixa Diada de Sant Jordi o en alguna altra avinentesa similar.

M. Caballé

**Anuncie-vos
a**

**Catalunya
Cristiana**

SETMANARI POPULAR

**NOIES I NOIES!
GRANS I PETITS!**

Quedeu tots invitats a la **GRAN FIRA** organitzada pels R/G de l'A.E. Pompeia que se celebrarà el dia 30 de maig de 10 a 20 h. a la plaça Rius i Taulet. (Gràcia).

US HI ESPEREM!

LLEIDA

Celebració joiosa de la festa de la Moreneta

Lleida.— Lleida ha celebrat amb joia la festa de la Mare de Déu de Montserrat. Cada any el poble de Lleida es volca en l'afecte i devoció a la "Moreneta", però enguany més que mai. Els dies 25 i 26 hi hagué celebracions eucarístiques presidides per mossèn Ramon Prat, rector del seminari; i el dia 27 missa-concelebrada que presidí el bisbe Malla, amb cant de la Salve i Virolai.

Durant tot el dia la desfilada de devots fou constant. L'afluència més nombrosa fou a mitja tarda i anà creixent fins a hores ben tardanes. Hi hagué tanta gent, que calgué canalitzar la riada i posar-hi ordre per tal que hom pogués arribar, després d'una llarga estona de cua, a venerar la Verge i besar-li el peu. A la nit els baixos de l'altar i les seves grades quedaren ben curulles de flors tot fent-li de magnífica catifa, mentre el temple fou ple tot el dia dels cànctics i les pregàries dels fidels.

De l'organització n'ha tingut cura la Confraria, ja centenària, de la Mare de Déu de Montserrat, i la "Moreneta" és venerada en un altar de la Catedral. Allí, assegurada la imatge sobre pedra tallada provinent de la Santa Muntanya, al bell mig del retaule que projectà l'arquitecte Lluís Domènech, i emmarcada per pintures de Josep Obiols, rebé el bes d'amor i esperança que li donà el poble de Lleida.

"Les vocacions, objecte d'oració". Missatge del bisbe Malla

Amb motiu de la diada per les vocacions, el bisbe de Lleida s'adreçà als diocesans amb un missatge intitulat "Les vocacions objecte d'oració", on diu entre altres coses: "Hem de recordar que la vocació és un do de Déu; no és

cap dret. És una invitació; respecta la llibertat del qui és invitat. Conseqüentment, tant la crida, el ressorgir de les vocacions, com la generositat a seguir-la, és quelcom que hem de merèixer i demanar. La millor manera de merèixer és la petició confiada de la pregària, que comporta d'una banda el reconeixement humil de la nostra impotència, i de l'altra el desig que no manqui en l'Església aquest do de Déu".

Fa referència al missatge adreçat amb aquesta ocasió per Joan Pau II i a la diada d'oració pel clergat indígena, per cloure insistint que és una diada exclusivament de pregària. "Tots necessitem i demanem —diu— el testimoni viu i conseqüent de les persones consagrades a Crist. No oblidem que han escollit un camí sobrenatural. Resem, doncs, per elles. Ser fidel a aquesta vocació no resulta sempre fàcil".

BARCELONA

Noces d'argent
del santuari de
Santa Gemma

Barcelona.—El dia 14, festa de santa Gemma Galgani, es celebren els XXV anys del Santuari emplaçat al carrer "Capitán Arenas, 7", regentat pels PP. Passionistes. La festa la precedirà un triduum, en el qual predicaran el dia 11, Mn. Francisco Muñoz, Delegat Diocesà de Religiosos; el 12, el R.P. Fernando Piélagos, C.P., autor d'una recent biografia de la santa que duu el títol "L'estil de Déu"; el dia 13, monsenyor Daumal, bisbe auxiliar de Barcelona. El dia 14 a les 18.30, el cardenal Jubany, presidirà la concelebració.

L'espaïós temple va construir-se segons plànols de l'arquitecte Pedro Godoya i fou beneït el 13 de gener de 1957 per monsenyor Modrego Casaus. Posteriorment s'ha completat amb el viacrucis, del pintor R. Rosés (1959-60); la torra (1963), els vitralls (1967); les portes i el cancell (1968) i altres obres de menor importància. Per a commemorar els XXV anys s'ha instal·lat un orgue electrònic de la firma "Harmoniphon", de San Sebastián.

El Santuari és un dels temples més visitats, els dies festius, sobretot. La tasca de confessions és constant, com també altres serveis al poble de Déu: sis misses cada dia, més altres tres a les vigílies i deu els dies festius. Es reparteixen unes 30.000 comunions de mitjana mensual. El santuari no és parròquia, si bé en ell hi funciona la de sant Otó mentre s'aixecava aquest temple, molt a la vora.

El 1983 es commemoraran dues altres efemèrides: el 13 de gener els 50 anys de l'arribada dels PP. Passionistes a Barcelona, i el 14 de maig els de la Beatificació de Santa Gemma.

(F.P.)

Darrera dels vestigis religiosos del passat

Sant Celoni: Els alumnes de religió estudiaren la comarca

Sant Celoni.—A la mateixa falda del Montseny, a les afores de la vila de Sant Celoni hi ha un edifici modern, a on hi vénen tots els nois i noies de la comarca que volen cursar el batxillerat: és l'Institut "Baix Montseny". De Vallgorguina, Campins, Palautordera, Gualba, i fins i tot de Llinars o Hostalric vénen cada dia en tren o autocar uns 300 adolescents. Els que fan B.U.P. a més de les altres assignatures, poden optar entre Ètica o Religió. És un 80% el nombre dels que trien Religió.

Amb aquests 190 alumnes, distribuïts en 7 aules, estem estudiant aquest any la Història de l'Església. En arribar al segon trimestre, tot treballant l'Edat Mitja, se'ns va ocórrer de fer una investigació històrica sobre cada una de les parròquies del Montseny, car la majoria d'elles foren construïdes en aquella època. Hem estudiat l'art romànic de les esglésies de la nostra comarca.

Treball-Exposició "Esglésies i Castells del Baix Montseny"

Quan ja hi erem posats, vam creure que valia la pena de fer el treball més exhaustiu: ens vam proposar d'investigar sobre tots els castells i els edificis religiosos (parròquies, ermites, capelles...) del "Baix Montseny". Sortien 5 castells (Hostalric, Montclús, Palautordera, Fluvà i Montsoriu), i 47 esglésies. Els alumnes van triar l'edifici que més els interessava, fent grups de treball de 3 o 4 companys, barrejant-se moltes vegades de diferents cursos, moti-

vats per fer l'estudi juntament amb companys del propi poble.

Hi hem treballat durant dos mesos, sense interrompre les classes sobre la història; és a dir, en hores extra-escolars. El resultat ha estat:

—1 gran mapa (2x3 m.) de la comarca, on hi són situats els 52 edificis amb un dibuix original. Cada església o castell porta un número.

—52 cartolines. Cada una d'elles és com una gran fitxa on s'hi troba la història, fotografies, planta... de l'edifici en qüestió. Estan clarament retolades i nume-

rades. Així, correlacionat amb el gran mapa, es té informació detallada de tots els llocs estudiats.

Homenatge a dos amants i historiadors de la comarca

Per fer aquest treball són d'obligada consulta les obres de Mn. Pere Ribot (qui fa més de 40 anys que viu a Riells del Montseny com a rector), i Mn. Jaume Vilageliu (qui essent rector de Sant Celoni va publicar molt sobre la vila i els poblets dels voltants). Per això se'ns va ocórrer de presentar el nostre esforç com un homenatge a les seves persones. Així foren invitats a venir a l'Institut el dia 23 d'abril, diada de sant Jordi, en què inaugurarem la exposició col·locada a la biblioteca de l'edifici.

A l'homenatge hi assistí bona part de l'alumnat i professorat. També els mossens de les parròquies de la comarca. Tant mossèn Pere com mossèn Jaume pronunciaren paraules d'agraïment i d'encoratjament adreçades a tots els qui "perquè coneixem ara millor el Montseny, serem capaços d'estimar-lo més".

Són ja diverses les associacions culturals que han demanat exposar aquest treball en els seus locals. Una entitat bancària de Sant Celoni l'exposarà a la seva biblioteca durant els dies 29, 30 i 31 de maig.

Valoració del treball

Com a professor de l'assignatura i coordinador d'aquest treball "extra", hi trobo els següents valors:

1. Motivar els alumnes a l'estudi, no per obtenir una bona nota o passar un examen sinó "perquè s'ho val". Molts que normalment es deixen portar per l'apatia, s'han enganxat a fer aquest treball amb entusiasme.

2. Facilitar el tracte i el treball en comú amb companys d'altres classes, amb els qui normalment no poden estudiar, tot i que són del mateix poble.

3. Conèixer millor el país, la comarca on vivim. Les pedres venerables que hem fotografiat ens parlen dels qui les van col·locar. L'únic camí per respectar les coses antigues és que aprenguem a valorar-les.

4. Omplir més d'un dissabte amb excursions pels camins del nostre Montseny, deixant aquells dies de consumir diversions prefabricades (tele, cinema, discoteca...).

5. Es gratificador comprovar que l'esforç que el grup ha fet, és valorat pels altres companys i altres persones interessades, que visiten l'exposició.

6. En fer-se itinerant, aquest treball-exposició crea lligams entre els diferents pobles de la nostra comarca. Es com si l'Institut es traslladés temporalment a d'altres llocs.

7. Valorar l'esforç d'unes persones que durant molts anys han investigat i publicat sobre aquests edificis que encara conservem. En l'homenatge que els vam dedicar, tant mossèn Jaume com mossèn Pere ens encoratjaven a continuar el treball que ells tot just han encetat...

Ignasi Marquès

Sabadell:

Centenari de les festes
de l'Aplec de la Salut

Sabadell.—Des del 1069 a la "serra de Sant Iscle", antic poblat ibèric i romà d'Arrahona, avui del terme de Sabadell, s'erigí una petita ermita dedicada a sant Iscle i santa Victòria, la qual, més tard, cap el segle XVII, es dedicà a la veneració de la imatge de fervorós culte marià, la Mare de Déu de la Salut, patrona de Sabadell. Al llarg dels segles aquella petita església és ja un dels santuaris més bells de Catalunya, voltat de boscos i jardins. Sabadell hi celebra des de temps immemorial les festes de l'aplec de la Mare de Déu de la Salut, el segon diumenge i dilluns de maig de cada any.

Antigament, aquesta festa, era la més important de l'any que celebrava la vila, que, principalment el segon diumenge de maig, s'omplia de forasters.

Després de moltes vicissituds i reformes, el Consiliari de l'Acadèmia Catòlica, el sabadellenc Dr. Sardà i Salvany, a l'any 1882, va restablir la devoció mariana al Santuari, i els sabadellencs pujaren en romiatge a honorar la seva patrona.

Enguany que se celebren tants centenaris, se celebra també el feliç restabliment de les festes de l'aplec de la Salut, i tant al Santuari com a la ciutat, es preparen un seguit d'actes amb tot l'esplendor possible. Per a deixar constància d'aquesta tradició l'Acadèmia Catòlica hi celebra devotament vespres solemnes el diumenge i, el dilluns, la tradicional missa a les 9

del matí i és costum que a l'ofici de les 11, el poble de Sabadell hi renovi el vot del poble de filial devoció a la seva Patrona.

Pels voltants del Santuari, i dins de la ciutat s'ha preparat un programa de festes que enguany supera les de la festa Major.

Dolors Viñas i Camps

En la celebració del cinquantenari

El fejecisme és viu

Barcelona.—Sota la presidència del senyor Cardenal de Barcelona, Dr. Narcís Jubany tingué lloc, el passat dia 6, en el saló d'actes de la Balmesiana, un emotiu acte en commemoració dels cinquanta anys de la fundació de la Federació de Joves Cristians de Catalunya. Entre els nombrosos assistents a la celebració, organitzada per l'actual Federació de Cristians formada principalment per antics fejecistes, s'hi podien veure antics dirigents d'altres moviments cristians com Ferran Llopis de la Joventut d'A.C., Jor Bonet de l'Escoltisme catòlic, etc. Obrí l'acte el president de la F.C.C. Josep M.ª Genescà. Jaume Nualart exposà amb senzillesa i emotivitat els orígens del fejecisme, l'ambient cívic, polític i religiós d'aquella època, l'ideari i els mètodes d'aquell moviment així com el seu esplendorós desplegament per Catalunya, tot plegat seguint l'esquema donat pel seu indicatiu: "federació" "de joves" "cristians" "de Catalunya".

Soler i Galcerán dissertà, a continuació, sobre el fejecisme de després de la guerra, "ocit dues vegades" i com el seu esperit donà naixença a iniciatives cabdals —l'OCPD, Comissió Abat Oliba, etc.— i finalment a l'actual Federació de Cristians de Catalunya. Amb paraules paternals, plenes d'enyorrança i d'esperança, com ell mateix digué, cloqué l'acte el cardenal de Barcelona Dr. Jubany. Els assistents cantaren com a comiat l'himne de la Federació tant dens d'ideals i tan vibrant.

avisos

CONCERT EXTRAORDINARI A CÀRREC DE LES CORALS CANTICELA I CANTICORUM I L'ORQUESTRA SIMFÒNICA ESTELA.— Se celebrarà el dissabte, dia 22 de maig, a les 8,30 del vespre, a la Cripta de la parròquia de la Sagrada Família, C/. Provença, 450. Interpretaran obres de Rossini, J. Strauss, A. Cohí Grau, Beethoven, Verdi, Mozart i altres. Tothom hi és invitat.

FESTA DE ST. FELIP NERI A L'ORATORI DE GRÀCIA.— Dia 24, dilluns, a 2/4 de 9 del vespre, Mn. Joan Bada, pro'essor d'Història eclesiàstica, parlarà sobre: "Sant Felip Neri i l'Església de la seva època" (s. XVI). Dia 25, dimarts, a 2/4 de 9 del vespre: Primeres Vespres del Sant. Dia 26, dimecres, a les 8 del vespre, Festa del Sant: Missa Solemne Concelebrada. Presidirà i farà l'Homilia Mn. Joan Alemany, Vicari Episcopal.

CELEBRACIÓ MARIANA A LA BASÍLICA DE LA MERCÈ.— Se celebrarà el dia 29, dissabte, i aquest mes tindrà un relleu especial com a cloenda del mes de Maria. A més s'unirà espiritualment a la trobada de tots els joves de Catalunya al Santuari del Miracle amb el lema de "Aplec de l'Esperit". La celebració serà a 2/4 de 8 de la tarda: Rés del Sant Rosari, Vespres cantades i celebració de l'Eucaristia.

PROMOCIÓ DE LA DONA.— Donarà orientacions sobre aquest tema, M.ª Josefa Vilaseca, llicenciada en Història i assistent social, el dimecres, dia 26 de maig, a les 5,30 de la tarda, al c/. Llúria, 7, pral. Organitza aquest acte el Moviment de D. d'Acció C. Tothom hi és invitat.

DIA MUNDIAL D'ORACIÓ.— Organitzat per l'UMOF, se celebrarà el dia 25 de maig, a les 7 de la tarda, a la Capella del Santíssim de la parròquia de la Puríssima Concepció (Aragó-Llúria). Celebració eucarística presidida pel Delegat Episcopal per a l'apostolat seglar, Dr. Joan E. Jarque. Tothom hi és invitat.

36è PELEGRINATGE A MONTSERRAT AMB MALALTS.— L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes recorda que continua oberta la inscripció per aquest Pelegrinatge que se celebrarà del 22 al 24 de maig. Les persones interessades en assistir-hi poden passar per les Oficines, c/. Diputació, 235, 1er. 1.ª, de dilluns a divendres i de 6 a 9 del vespre. Urgeix formalitzar la inscripció.

INSTITUT DE TEOLOGIA I HUMANISME.— L'Escola de Catequesi Bíblica els dies 25, 26, 27 i 28 de maig, i com a preparació a la Pentecosta, celebrarà el curs de d'aquest mes sobre: "L'Evangeli de Jesús s'expandeix sota l'impuls de l'Esperit Sant". Lloc: Sala Penyafor, c/. Bailén, 10. Hora: de les 7,30 a les 9 del vespre. Per a més informació: Tel. 246 33 00.

II.ª ESCOLA D'ESTIU PER A CATEQUESIS.— L'organitza el Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes juntament amb tots els Secretariats Diocesans de Catequesi. Se celebrarà Sta. Maria del Coll (Banyoles) del 19 al 24 de juliol. Conferències-Col·loqui, Cursos i Tallers. Per a informació i inscripcions: Secretariat de Catequesi de cada bisbat.

EXERCICIS ESPIRITUALS EN RECÉS COMPLET.— Se celebraran, per a matrimonis, en català, del 31 de maig al 5 de juny, a Montserrat. Dirigirà el P. Sauret S.J. Per a més informació: c/. Duran i Bas, 9, Tels. 301 16 26 i 318 60 97.

El Simcos (Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social de Catalunya) convoca un concurs literari per a la Tercera Edat, amb motiu de la Jornada de M.C.S.

BASES

1.— Hi podran participar totes aquelles persones de més de 65 anys, residents al Principat de Catalunya.

2.— El tema únic serà el dels problemes de la Tercera Edat, o qualsevol dels seus aspectes (aportació a la societat, a la família, a l'Església, a la cultura, la societat que margina els ancians i el sofriment, etc.).

3.— Hi haurà dues modalitats, una en poesia, i l'altra, en prosa.

4.— Els treballs, inèdits i escrits en català o castellà, deuran ser presentats escrits a màquina, en folis, per una cara i a doble espai. Cada treball no pot tenir més de tres folis.

5.— A cada treball s'hi acompanyarà un sobre clos i, a l'interior, l'adreça i altres dades personals de l'autor (anys, telèfon, etc.). A l'exterior del sobre clos s'hi indicarà el lema del treball.

6.— Cada concursant deurà trametre el seu treball a SIMCOS (C/. Bisbe Irujo, 5 - Barcelona-2).

7.— Premis:

Poesia: 1.er premi: Placa d'argent.

1.er accèssit: diploma.

2.on accèssit: diploma.

Prosa: 1.er premi: Placa d'argent.

2.on premi: diploma.

3.er premi: diploma.

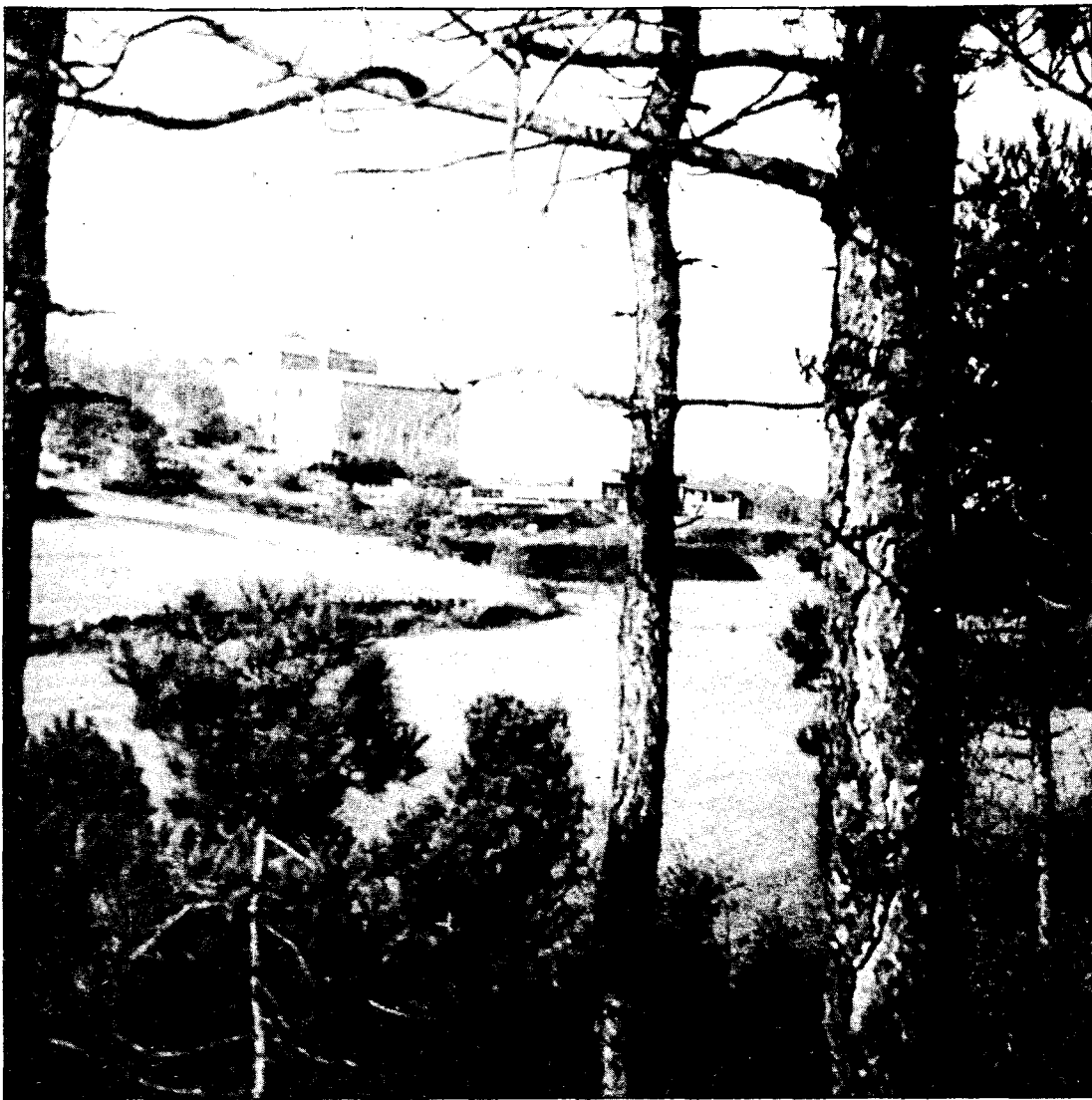
8.— Els primers premis seran publicats en els Fulls Diocesans de Catalunya i a "Catalunya Cristiana".

9.— El termini màxim de presentació dels treballs és el del dia 1 d'octubre.

10.— El veredicté serà fet públic el dia 15 de novembre.

11.— El Jurat qualificador no es compromet a retornar els treballs que no siguin premiats.

SOLSONA

El santuari del Miracle, situant ben bé al centre de Catalunya serà, el diumenge de Pentecosta, un

punt on convergiran joves vinguts de tots els indrets de Catalunya.

Al Santuari del Miracle

Tres mil joves participaran a l'Aplec de l'Esperit

Solsona.— "Des de fa temps us esperàvem, joves, sense dir res. Pentecosta d'enguany serà per a la nostra església granada collita. Es trencarà el silenci d'aquests paratges al vostre pas i tots sentirem i entendrem el missatge jove que porteu", diu el Dr. Miquel Moncades, bisbe de Solsona en el seu missatge als grups cristians de joves d'arreu de Catalunya que acamparan al Miracle per a l'Aplec de l'Esperit.

Tot fent-los arribar la salutació pasqual anunciant la victòria de Crist, els dona la benvinguda i els diu el seu goig perquè han escollit el paratge del Miracle com a punt d'arribada dels seus camins. El Miracle, al bell mig de Catalunya, en una comarca de baixíssima densitat de població ha estat escollit perquè hi convergeixin les marxes dels joves com a símbol de la voluntat de fer un país diferent, més equilibrat i més humà.

A l'Aplec de l'Esperit hi participaran més de tres mil joves, provinents de moviments i grups cristians de Catalunya. Entre d'altres, acompanyaran els joves en aquesta festa, el Dr. Josep Pont i Gol, arquebisbe de Tarragona, i el mateix bisbe Miquel Moncades, de Solsona. També l'honorable Jordi Pujol ha volgut unir-se als joves i ha anunciat ja la seva assistència.

La festa es clourà el diumenge de Pentecosta amb un dinar de festa major servit a tots els assistents, i l'eucaristia, els cants de la qual seran dirigits per l'Oriol Martorell.

L'assistència és per inscripció i pot adreçar-se al Secretariat de l'Aplec de l'Esperit, Ronda Sant Pau, 80, 2on. Barcelona - 1.

Salutació pasqual als joves de l'"Aplec de l'Esperit"

Joves, com a Pastor de l'Església de Solsona, especialment encarregat pels meus germans bisbes de seguir els vostres camins de fe, us dic tot el meu goig perquè heu escollit el bell paratge del Miracle com a punt de trobada del vostre camí de Pasqua.

En Primer lloc us faig arribar el mateix anunci que ha desvetllat la fe de tots nosaltres: "El qui ha estat clavat a la creu, no el busqueu entre els morts: viu i fa camí davant vostre". Al Miracle el trobareu.

Quan claregi Pentecosta la força de l'Esperit, do de Déu a cadascun de vosaltres, us farà sortir dels vostres caus: sereu molts. Des de tot Catalunya adreçant els vostres passos al bell mig de la nostra terra: els vents us hi portaran. Molts en veure-us passar se n'alegraran.

Des de fa molt temps us esperàvem, joves, sense dir res. Pentecosta d'enguany serà per a la nostra església granada collita. Es trencarà el silenci d'aquests paratges al vostre pas i tots sentirem i entendrem el missatge jove que porteu.

Sigueu ja des d'ara benvinguts al Miracle. Juntament amb Maria, la mare de Jesús, vetlleu i pregueu. Rebeu la força de l'Esperit Sant perquè pogueu esdevenir LLUM AL VENT DEL MÓN.

Amb vosaltres.

Miquel, bisbe de Solsona

TARRAGONA

Unes 2.000 persones s'hi aplegaren

Trobada de la família franciscana catalana a Poblet

Poblet.— Unes dues mil persones s'han traslladat al Reial Monestir de Sta. M.ª de Poblet, procedents de tot Catalunya per tal de celebrar la Trobada Franciscana amb motiu del VIIIè Centenari del naixement de Sant Francesc d'Assís.

Arribaren a l'Espluga de Francolí més de 300 joves, amics de Francesc i un cop distribuïts en grups, reflexio-

naren durant una hora, tot caminant fins al Monestir, sobre la figura de Francesc i les motivacions de vida. Arribats a la gran plaça de Poblet realitzaren un joc de descoberta del mateix i després s'encaminaren a la finca "El Garber", cedida generosament per l'ajuntament de l'Espluga, per plantar-hi 80 tendes i fer tot seguit una tasca ecologista, recordant a

Francesc, aimant de la natura i Patró de l'ecologisme catòlic. Després de sopar es féu una VETLLA, amb dances, cants, representacions i pregàries, sobre el lema de la Trobada: "PELEGRINS DE LA PAU; HOMES DE RECONCILIACIÓ".

Un cop desmuntat el campament, es repartí xocolata i coca a tots els joves participants i

després caminaren fins al Monestir, on entraren cantant el càntic de les criatures de Francesc: "Lloat sigueu, oh Senyor, nostre". Arribats a la plaça dançaren la dansa de la pau. Aleshores arribaven els pelegrins d'arreu i foren acollits per grups de joves. El P. Alexandre, monjo de Poblet, féu una curta però interessant i profunda xerrada sobre: "Sant Francesc i la Pau". Acabada la mateixa els dos mil participants formaren grups i visitaren el Reial Monestir acompanyats pels monjos. Al migdia es concelebrà l'Eucaristia, presidida pel P. Maur Esteve, Abat i acompanyat pels PP. Provincials dels franciscans i caputxins de Catalunya i més de 20 sacerdots religiosos de totes les rames franciscanes. Després de la missa es dinà a la mateixa plaça de Poblet i a la tarda hi hagueren representacions diverses: cants, poesies, representacions mímiques, dances... La comarca hi fou present amb la coral de Vimodí que interpretà caramelles. La festa acabà fent una gran rotllana de germanor que abraçà tota la gran plaça.

Com a record de la trobada es col·locà una imatge de Sant Francesc i el llop a la finca "El Garber". Aquesta imatge es obra de l'escultor vigatà Ramon Camps.

Josep Gendrau

VIC

Acabades les obres de la cripta de la seu manresana

Manresa.— Recentment, han estat acabades les obres del tabernacle de la cripta de la Seu. Fent una mica d'història, direm que el 30 d'agost del 1372, la Seu acollia, el tresor sagrat de les relíquies dels màrtirs sant Maurici, santa Agnès, sant Fruitós i els diaques Auguri i Eulogi.

Cap a les darreries del segle XVI, fou construïda la cripta com a lloc de culte dels màrtirs. Vers l'any 1783, fou inaugurat solemnement el conjunt artístic decoratiu de la cripta, obra de l'escultor Jaume Padró, excel·lent mostra del barroc acadèmic a Catalunya. Tot fou malmès pel juliol del 1936; es van salvar, però, els cossos sants i alguns elements arquitectònics per l'acció d'un petit grup de ciutadans. Ara han culminat feliçment els treballs de classificació, restauració i decoració, i la Seu i Manresa han recuperat una magnífica obra d'art. Assistí a l'acte, una nombrosa concurrència; s'hi van fer presents el senyor Coll i Alentorn, conseller de la Generalitat, i les autoritats de la ciutat. Així doncs, gairebé en el segon centenari de l'estrena d'aquesta obra mestra, ha estat brillantment "ressuscitada".

Felicitats!

URGELL

La Cerdanya ajuda la Missió de Bata

La Seu d'Urgell.— La comarca de La Cerdanya ha enviat una important ajuda a una missió catòlica de Guinea: Bata. En total 344.034 ptes. Aquests diners són fruit de l'objectiu de la Campanya contra la fam, a la comarca. El missioner ha escrit unes motes d'agraïment als ceretants:

"Agradezco su interés por el proyecto de Bata. Nosotros somos un grupo de tres personas que trabajamos en Guinea como miembros de la Asociación Misionera Seglar, coordinados por la FERE... Hemos querido intensificar nuestra labor solicitando fondos a la Campaña contra el Hambre para llevar a cabo los proyectos de adquirir un equipo para electricidad y trabajar en la medicina preventiva. Celebrando esta amistad que nos

une, me despido con un cariñoso abrazo: Alberto Dutil".

JORNADES DE JOVENTUT A ANDORRA

El Principat d'Andorra és notícia no solament en les cròniques del turisme i dels esports de neu. Ni tan solament pel seu comerç. També l'Església d'Andorra és sovint notícia per les seves activitats pastorals. S'estan celebrant aquests dies les "Jornades de Joventut": conferències, cine-fòrums, recitals de poesia i música catalana, etc. Tot organitzat pels joves i per a la joventut de Les Valls. Els conferenciant del programa són els següents: el P. Octavi Fullat amb el tema sobre la sexualitat; el Sr. Joan Massa, sobre la crisi de la societat i els joves; i el Sr. Josep Lluís, "Evolució de la personalitat cap a la madure-

sa". Els actes, que s'iniciaren el dia 16 d'abril i acabaran el 16 de maig, tenen lloc a la Casa de l'Església de Santa Maria del Fener.

EL COTXE DE LA SOLIDARITAT

Aquesta vegada l'amor no ve en taxi, però sí en cotxe. "Mans Unides", de la diòcesi, i la parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell, el dia 25 d'abril organitzaren una florida festa de solidaritat. Al passeig Joan Brudieu, de la capital del bisbat, establiren una parada de flors i testos per a vendre i destinar el producte recollit a la compra d'un cotxe per a una noia minusvàlida del taller escola "Sant Ermengol". El total recollit és 71.000 ptes., les quals sumades a les 14.000 dels donatius particulars, constitueixen una bona ajuda.

Antoni Mirabat

Anuncie-vos a

**Catalunya
Cristiana**
SETMANARI POPULAR

EXPOSICIONS D'ART

GRIFÉ & ESCODA

AVDA. DIAGONAL, 64
TELÈFON 217 60 19
BARCELONA 4 - A

**J. BENET-
ESPUNY**

OLEOS, DIBUJOS Y GRABADOS

DEL MARTES 4 AL DOMINGO 15 DE MAYO DE 1982
DIAS DE TRABAJO DE 10 A 13,30 Y DE 16 A 20 H.
FESTIVOS: 12 Y 13 DE MAYO
INVITACION AL ACTO DE INAUGURACION: 4 DE MAYO,
A LAS 7 DE LA TARDE

VIATGE A TERRA SANTA

Del 18 d'agost al 1 de setembre del 1982
Organitzat per l'ASSOCIACIÓ BÍBLICA DE CATALUNYA

- Pretenem un millor coneixement de la Bíblia a través del coneixement de la Terra Promesa, de la seva història i dels homes que l'habiten.
- Amb 14 dies d'estança real a Terra Santa, visitem totes les localitats tradicionals i molts altres llocs que no figuren en els viatges convencionals.
- El grup va acompanyat per un biblista, membre de l'ASSOCIACIÓ, i per un guia oficial local. L'hostalatge va a càrrec de "VIAGES MELIÀ".

PREU (tot inclòs): 102.840 ptes.

Queden només 10 places disponibles. Per a més informació:
ASSOCIACIÓ BÍBLICA DE CATALUNYA - Arquebisbat -
TARRAGONA - Tel. 2019
Mn. Joan Aragonès. Rbla. Vella, 14 - TARRAGONA
Tel. 20 28 43

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació i relleuament del diari

Rbla. Catalunya, 15 - Tel. 318 54 24
EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i Cognoms
Carrer N.º ... Pis ...
Tel. Població
Els prego que em subscriuïu al diari AVUI a partir del dia 1.er del mes vinent.

	Trimestral	Semestral	Anual
Barcel·lona-ciutat	2.610.-	5.220.-	10.440.-
Catalunya-Estat espanyol			
Correu normal	2.455.-	4.910.-	9.820.-
Correu aeri	2.610.-	5.220.-	10.440.-

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETÍ a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3.er 2.a
Barcelona-7

Presons: magatz

Punts clau de la reforma penitenciària

Els punts més destacats de la Llei General Penitenciària, són:

- Les institucions penitenciàries tenen com a fi primordial la reeducació i la reinserció social dels sentenciats a penes i mesures privatives de llibertat.
- L'activitat penitenciària s'exercirà respectant la personalitat humana dels reclusos i els drets i interessos jurídics dels mateixos no afectats per la condemna.
- Els interns tenen tots els drets civils, polítics, socials, econòmics i culturals.
- El reclus té dret a ésser designat pel seu propi nom.
- S'estableix el principi de la presumpció d'innocència per als preventius.
- Cap intern serà sotmès a mals tractes de paraula o d'obra.
- Distingeix tres classes d'establiments: preventius, de compliment i especials.
- Els establiments penitenciaris no hauran d'acollir més de 350 interns.
- En tots els centres es procurarà una completa separació, tenint en compte el sexe, emotivitat, edat, antecedents, estat físic i moral i, respecte als penats, les exigències del tractament.
- Tots els interns s'allotjaran en celdes individuals.
- El treball és considerat com un dret i un deure.
- Es preveu un ample règim de permisos de sortides que assoleixin un total de 38 i 48 a l'any per als que es trobin en els graus anteriors a la llibertat incondicional.
- Estan permeses comunicacions periòdiques amb els familiars, sense altres restriccions que les imposades per raons de seguretat.
- El tractament penitenciari pretén fer de l'intern una persona amb la intenció i la capacitat de viure, respectant la llei penal, així com de subvenir les seves necessitats.
- Es creen jutges de vigilància amb diverses funcions encaminades a salvaguardar els drets dels presos.

No han trobat el moment per a rebre'ns

CATALUNYA CRISTIANA ha intentat repetides vegades aconseguir una entrevista amb la Direcció de la presó celular del carrer Entença de Barcelona, i no ha estat possible. Amb ella hauriem pogut ampliar i matisar la nostra informació.

Tant de bo en una propera avinentesa la Direcció ens pogués atendre tal com voldríem.

Amb certa periodicitat ens arriben notícies que a les presons hi ha aldarulls, violències, intents de fuga, suïcidis, baralles entre reclusos, etc. Això fa pensar que el clima que es viu en aquests centres penitenciaris és depriment i que difícilment es pugui assolir allò tan bonic, però potser tan utòpic, que assenyala la Llei Penitenciària en parlar de la reeducació i la reinserció social com a objectius bàsics que s'han de plantejar en aquest tipus d'institucions.

Monotonia

Tanmateix es necessita una certa fortalesa psicològica per a aguantar el ritme de vida de la ós. Les jornades transcorren en una absoluta monotonia. Ningú no té cap al·licient ni interès per res. Els presos s'aixequen entre les 7 i les 8 del matí, segons els centres, i després es fa el recompte de cada dia.

A continuació, els qui treballen als tallers van a la feina i la resta mata les hores com pot al pati, jugant als daus, parlant, consumint drogues fent plans per a escapar-se. Abans de dinar, nou recompte, per tornar seguidament a les mateixes ocupacions del matí. El sopar es programa entre les 8 i les 9.

Abans d'anar a dormir, es pot mirar la televisió, llegir, fer petar la xerrada, etc. I això dia darrera dia, any darrera, any, pels qui tenen condemnes més llargues.

Baix nivell cultural

El nivell cultural de la majoria dels presos és baix. Normalment no tenen massa inquietuds culturals. Tòt i que disposen d'un temps prou ampli com per a poder estudiar i instruir-se, la major part de la població reclusa mostra poc interès. El cert és que ningú no es preocupa de sensibilitzar-los, culturalment. Si diem que hi ha 79 mestres

per a les 80 presons espanyoles, ens estalviem molts comentaris. S'oblida que la millor eina per a l'educació i la reinserció del pres és l'educació. En aquest apartat, cal fer esment que les biblioteques, molt poc visitades, compten amb poc material.

Què passa davant d'aquesta situació? Allò que és més lògic. Que les presons no serveixen per a educar els individus, per a ensenyar-los a viure en societat, i es converteixen en fàbriques de delinqüents, en un magatzem de persones marginades que destorben els homes lliures.

La població reclusa puja a Espanya a 22.000 persones. A l'any 1978 era tan sols de 10.500. D'ací que l'espai material sigui del tot insuficient, que a habitacions on hi caben dues persones n'hi hagi cinc. Aquest notable increment de la població reclusa es justifica per la desaparició d'indults generals, tan abundants a l'època anterior, una major eficàcia policial i la llarga durada de la presó preventiva.

Reforma penitenciària

A l'any 1977 els diaris es feren ressò dels avalots de les presons. La situació era insostenible. Els presos reclamaven el dret a ser tractats com a persones i no com a bèsties. Al 75 per cent dels establiments penitenciaris, s'hi feren destrosses.

Davant d'aquestes pressions, el Govern decideix iniciar la reforma penitenciària i anomena Jesús Haddad com a Director de la Direcció General d'Institucions Penitenciaris. Malauradament és assassinat pel GRAPO i no disposa de temps per a iniciar cap mena de reforma. Es substitueix en el càrrec per un jove advocat, un home d'empenta i d'idees clares, Carlos García Valdés, que és partidari d'un canvi profund del sistema penitenciari espanyol. Fruit del seu treball és la

diumenge

16 de maig del 1982
Diumenge VI de Pasqua
Cicle B / Color blanc
A cura d'Alexandre
Olivar, O.S.B.

L'AMISTAT DE DÉU

És bo que ens preguntem com estem celebrant la joia de la Pasqua. ¿Existeix per a mi aquesta joia? Allò que diu sant Pau de la caritat de Déu, que res no ens pot separar d'ella (Rom. 8, 35) ¿no val també per a la joia pasqual? ¿Qui o què ens pot arrabassar l'alegria de Crist? ¿Alguna desgràcia; potser? No prediquem pas, amb això, la insensibilitat. Les desgràcies, entristeixen, els infortunis dolen, els problemes preocupen; ha de ser així. No seriem pas humans, si no tinguessin aquests sentiments i reaccions que el mateix Jesús tenia (vegeu per ex. Mateu 26, 38). Però,

si som fills i amics de Déu, ¿què hi ha que faci incompatibles als sentiments del dolor amb els de la joia que prové de la fe i de la consciència que en Déu confia? Amb el salmista cantem: "¿Per què aquesta tristor, ànima meva, perquè aquest torbament? Espera en Déu. El tornaré a lloar, salvador meu i Déu meu!" (salm 41, 6 i 12). I si res no ha de poder ofegar l'alegria de la nostra amistat amb Déu, per al qual sofrim i amb el qual gaudim, ¿deixarem, per ventura, que una nimietat ens arrabassi "el goig de la salvació"? (salm 50, 14).

1 DÉU NO FA DIFERÈNCIES ENTRE ELS HOMES

Tres vegades ens trobem amb centurions en el Nou Testament. Aquests oficials de l'exèrcit romà sempre hi tenen un paper simpàtic. Al peu de la creu un d'ells reconeix que Jesucrist era un home extraordinari (Fill de Déu: Mateu 27, 54; just: Lluc 23, 47). A causa de la seva fe un centurió provoca l'admiració del Fill de Déu (Mateu, 8, 5-13; Lluc 7, 1-10) i mereix que Jesús, el qual, segons els plans del Pare, havia vingut per a la casa d'Israel, vençut per la fe d'un estranger —i d'un militar romà— faci universal el pla de salvació. La universalitat de la salvació no fou fàcil de fer entendre als primers jueus cristians, ni als mateixos apòstols. A Pere (cal llegir sencer el cap. 10 d'Actes per entendre bé aquesta lliçó d'avui) li calgué una revelació especial de Déu per a comprendre que Jesucrist havia convertit el poble d'Israel en Església universal, i fou un centurió, un soldat, romà, Corneli, qui, enviat per Déu i afavorit igualment amb una revelació divina, ajudà Pere a veure que la salvació és per a tothom, i que Déu, en el seu amor, no fa diferències entre nacionalitats o races; és la fe únicament i la bona disposició dels homes allò que compta.

Lectura dels Fets dels Apòstols

Ac 10: 25-26, 34-35, 44-48

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el féu aixecar dient-li: "Posa't dret, que jo sóc home, igual que tu". Llavors Pere prengué la paraula i digué: "Ara veig de veritat que Déu no fa diferència a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui". Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: "¿Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?" Tot seguit manà que els batguessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

SALM RESPONSORIAL

La fe del centurió, com la d'una altra estrangera, la de la Cananea o Sirofenissa (Mateu 15, 21-28; Marc 7, 24-30), contrastant amb la manca de correspondència del poble escollit a l'amor que Déu guardava fidelment a la cara d'Israel, feren, per disposició divina, que tots els pobles siguin hereus de l'Evangeli i contemplin ara la salvació, i que arreu del món aclamin el Senyor.

97:1,2-3ab,3cd-4 (R.: 2)

Canteu al Senyor un càntic nou:
ha fet obres prodigioses,
la seva dreta i el seu braç sagrat
han sortit victoriosos.

R. El Senyor ha revelat la seva ajuda,
i els pobles contemplen la salvació.

El Senyor ha revelat la seva ajuda,
i els pobles contemplen la salvació.
L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment
a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra,
la salvació del nostre Déu.
Aclameu el Senyor arreu de la terra,
esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

2 LA TEOLOGIA DE L'AMOR DE DÉU

Joan és el teòleg de l'amor de Déu. Aquesta lectura, per breu que sigui, té l'interès de contenir les grans raons de l'amor de Déu. "Déu és amor". Aquesta neta proposició ontològica està per damunt de tot raonament antropològic, de tipus filantròpic, sociològic o de convivència humana. Estimem perquè Déu és amor, i perquè nosaltres "coneixem" Déu (hem nascut d'Ell pel baptisme). A més, no rau en nosaltres la iniciativa de l'amor: Ell ha estat el primer d'estimar-nos. De quina manera ens ha estimat ho demostra l'obra duta a terme pel seu propi Fill. A partir d'aquest fet només podem estimar de veritat reproduint en nosaltres l'acció de Déu. Tot el restant no serà pròpiament amor, serà una altra cosa.

Lectura de la primera carta de sant Joan

1Jo 4: 7-10

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor.

Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

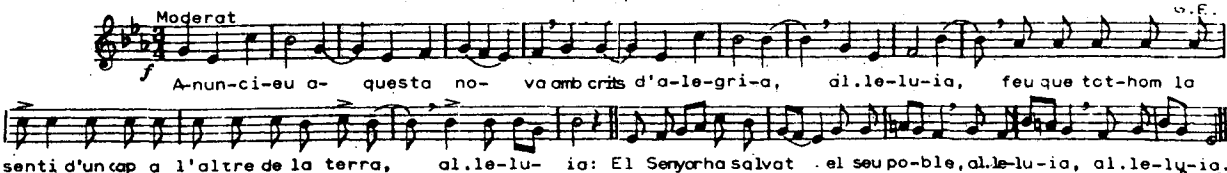
PUNTS DE REFLEXIÓ

- 1.— Déu no estableix diferències entre els homes. Per a ell no hi ha jueu ni grec, no hi ha esclau ni lliure, no hi ha home ni dona: som un de sol en el Crist Jesús" (Gal. 3, 28). "Déu no fa acceptió de persones" (Rom. 2, 11). Som nosaltres, cada un de nosaltres, els qui ens diferenciem davant de Déu per la nostra manera de correspondre a l'amor que ens té.
- 2.— Això no vol dir que Déu estimi a tothom d'una manera maquinalment igual. Encara que ell "vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat" (1 Tim. 2, 4), és amo i senyor de tots, i lliure d'estimar cadascun de la "manera" que vulgui; altrament l'amor no seria amor. I jo no sóc ningú per a demanar a Déu raó del "grau" del seu amor envers mi o envers un altre (cf. Joan 21, 22: "A tu, què?").
- 3.— A mi em basta saber que Déu m'estima; dec a Ell la meua existència; li dec la gràcia de ser cristià; li dec moltes gràcies particulars, algunes de les quals sé, altres probablement ignoro. La iniciativa sempre ve d'ell; i jo estic cridat a ser el seu amic, perquè hom pot estimar algú sense ser-ne amic; jo, en canvi, he de ser amic, íntim, de Déu, perquè el seu Fill m'ha fet confident seu.

RESPOSTA AL SALM

CANT D'ENTRADA

3 L'AMISTAT AMB DÉU

Aquesta pàgina de sant Joan presenta un contingut tan dens, que ens limitarem a destriar-ne els elements essencials (encara que no hi ha res que no hi sigui essencial) i deixar-los a la consideració de cada un. Tot gira entorn d'una exhortació que Jesús presenta com a precepte, manament o deure, és a dir, com una cosa necessària, indispensable: que ens estimem els uns als altres. Aquest amor mutu condiona la nostra amistat amb Déu: sense l'un no hi ha l'altra. El caràcter de manament que revesteix aquest amor va unit per part nostra al concepte d'obediència: "Si observeu els meus manaments... Si feu el que jo us mando". La iniciativa de l'amor (recordem el que Joan ens ha dit en la 2.ª lectura) no ve de nosaltres: "No sou vosaltres els qui m'heu escollit, sóc jo...". Cal que ens mantinguem no en el nostre amor, sinó en l'amor que Crist ens té: en aquell que prové d'ell. Es tracta doncs d'una identificació amb Crist o amb la manera d'estimar de Crist: "Com jo us he estimat". Allò que Jesús presenta com a màxima expressió de l'amor: donar la vida pels amics, és allò que ell mateix va fer a la creu. Fins en les conseqüències de l'amor, l'alegria plena, hi ha una identificació amb Crist: es tracta de "l'alegria que jo (Jesús) tinc". Però —i això augmenta encara l'interès de la cosa— més enllà de la identificació amb Crist hi ha, en l'amor, l'entrada en la comunió o relació entre Crist i el Pare: "Jo us estimo tal com el Pare m'estima... Com jo també observeu els manaments del Pare i em mantinc en l'amor que em té... Us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare... El Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu". Aquesta intercomunicació divina, de la qual Jesucrist ens fa partícips ("tal com el Pare a mi, jo a vosaltres") es va repetint en el discurs del darrer Sopar, del qual formen part les paraules de l'Evangeli d'avui, i no hi ha dubte que per a allò que en diem "la teologia de la gràcia" té un interès cabdal. Diguem finalment que, segons la pàgina d'avui, l'amistat amb Déu té una finalitat: "la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre".

Evangeli segons sant Joan

Jo 15:9-17

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: "Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observeu els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres."

homes i institucions

Doctor Hermann Gmeiner

És fàcil fer bé, si tots hi col·laborem

Hermann Gmeiner, és el fundador de "SOS-Kinderdorf International" i President d'aquesta Associació Mundial, que amb el nom "Aldeas Infantiles SOS de España" funciona també en el nostre país.

Vorarlberg és una província federal austríaca d'una bellesa incomparable. A la part nord d'aquesta província —o "land"— i en el poble d'Alberschwende, nasqué Hermann Gmeiner el 23 de juny del 1919 en el si d'una família camperola. Tingué set germans i perdé la mare quan sols tenia cinc anys. En la seva germana gran, Hermann hi trobà una segona mare.

En les muntanyes del Tirol començà la bella aventura

Les seves bones disposicions li permeteren d'obtenir una beca per anar al Liceu de Feldkirch. Desitjava d'estudiar filosofia i medicina. Estigué a la guerra, i retornà ferit, al seu poble, on després de treballar durant un temps a la granja de la família, ingressà a l'Escola de Medicina de la Universitat d'Innsbruck.

El seu temps de lleure l'esmerçava en activitats en favor de l'adolescència i així arribà a conèixer la problemàtica dels infants abandonats o refugiats.

Amb tots els diners que tenia —sis-cents xíl·lins— i, com passa sempre en semblants casos, amb l'ajut de la Divina Providència —la Providència mai no és humana— l'any 1949 aconseguí d'acabar la primera casa de l'Aldea Infantil a Imst (Austria). Des de les muntanyes del Tirol començà la bella aventura que el portaria a totes les parts del món, per a fer realitat el seu lema: "Torneu a l'infant orfe, abandonat, al seu medi natural que Déu creà; la família".

Havia nascut una gran obra social moderna, per a poder resoldre la situació dels infants sense pares i sense llar, com a resultat d'uns estudis que havien demostrat a Hermann Gmeiner que els innumbrables infants desarrats es troben abocats vers una vida, com a mínim, associat i únicament poden ésser ajudats si hom els dona de nou, una mare i una llar. Ja aleshores Hermann Gmeiner descrigué la família com a cèl·lula central de la vida cultural d'un poble. Amb l'afany de dur a la realitat aquests propòsits Gmeiner consagrà plenament la seva existència al servei dels infants desvalguts.

L'obra del nostre home d'aleshores ençà, ha anat tenint, sortosament, una continuada repercussió mundial.

Protegir els infants orfes, refugiats o abandonats

La secretaria general de "SOS-Kinderdorf International" es troba a Viena i té la missió de coordinar la tasca comuna de les Aldees Infan-

tils SOS a tot el món. La base financera, que permet el manteniment de les respectives associacions, surt de les quotes que amb regularitat aporten socis i simpatitzants. Nombroses i importants donacions, possibiliten la realització d'ambiciosos projectes.

Sols després de 33 anys, les "Aldees" s'estenen pel món, com a gegantina taca d'oli.

Les "Aldees Infantils SOS" constitueixen una organització benèfica que té per finalitat protegir els infants orfes, refugiats o abandonats, proporcionant-los una mare, una llar i, per tant, una vida familiar. A cada "Aldea" hi ha un nombre indeterminat de cases —depèn— on poden viure tres, cinc o vuit nens d'ambdós sexes, que podran ser germans autèntics o no, però que de tota manera, com a germans viuen, sota l'atenció maternal d'una dona seleccionada amb molt de rigor, que els fa de mare. Les "mares" han d'ésser solteres, o vídues sense fills. Els veritables germans poden viure i educar-se junts, evitant-se així les separacions que es produeixen en altres casos. Els nens són admesos des de la primera infància i resten sota la protecció de l'Associació fins que es troben en disposició de valdre's per si mateixos, els nois, i si prenen estat, les noies.

A cada "Aldea" hi ha un Director

En certa manera, per al nen esdevé la figura del pare. Els nens d'aquestes famílies pugen com els altres infants i assisteixen a les escoles públiques i les respectives esglésies parroquials, vivint en contacte normal amb la resta de la població infantil del municipi o barri.

Ha fructificat al llarg dels anys i avui hi ha "Aldees Infantils SOS" a Alemanya, Algèria, Àustria, Brasil, Colòmbia, Corea, Costa d'Ivori, República Dominicana, EE.UU., Etiòpia, França, Grècia, Haití, Índia, Israel, Itàlia, Jamaica, Líban, Marroc, Nicaragua, Panamà, Perú, Ruanda, Viet Nam, etc., fins a ultrapassar la seixantena de països que comprenen, entre tots, unes 150 "Aldees". A casa nostra n'hi ha al Tibidabo, i a Sant Feliu de Codines, i a la resta d'Espanya, a Redondela (Galícia).

En tot el món l'associació compta amb més de quatre milions d'afiliats. Els projectes, tant pel que fa al nostre país, com pel que fa a la resta del món, dupliquen o tripliquen les realitzacions. El Dr. Gmeiner continua confiant en la Divina Providència, i no perd l'optimisme, ni l'entusiasme, ni la fe en el proïsme.

Aquesta és, a grans pinzellades, la gran obra d'un gran home, d'un home bo: Hermann Gmeiner. El qual amb tota modèstia i encomanadissa bonhomia sempre ha dit, i diu: "Fer el bé resulta fàcil, si molts col·laboren a fer-lo".

Carles Giménez i Miquel

Mes de maig i Maria

¿Fe o sentimentalisme?

El retorn a l'evangeli descobreix la imatge de Maria que alena els cristians que tracten de viure la seva fe, i al fer-ho intenten quedar-se amb tot allò que és "bo", i entre aquest bo intueixen la sòlida devoció a Maria.

Viure la fe és ésser devot de Maria

Els que es queixen mirant altres temps de cintes blaves i replenes confraries de fills i filles de Maria, segueixen recolzant-se en les pràctiques externes per a demostrar i demostrar-se a si mateixos que la devoció mariana continua viva en ells amb tota la força de la tradició.

Viure profundament la vida de fe, viure-la amb totes les seves conseqüències, és la millor forma de devoció mariana. Això per a tothom. Les manifestacions externes explícites no són necessàries. Si, pels motius que sigui —costums, formació, edat—, se segueixen realitzant guiades per l'amor que neix de la fe, són dignes de respecte.

"Fer-nos com nens"

I si algú diu que tant en uns com en altres —els de pal sec i els de rosaris i medalles— el que hi ha no és res més que un tèrbol braser de sentimentalisme i de debilitat, hauria de dir-li seriosament: Si, potser si; ¿i què?

"Fer-nos com nens", exigència del més pur evangeli, és també assumir debilitats —que tots tenim encara que no ho confessem—, és assumir confiadament la nostra terrible necessitat d'amor. Com amb tota l'espontaneïtat ho sent un nen. I un nen necessita sempre d'una mare.

Crist batejà d'amor per la seva Mare

Tenir necessitat de Déu, com tenir-la i sentir-la de la protecció, l'amor, l'exemple, l'estímul de Maria —diguem-li com sigui—, no ha d'ésser motiu per ruboritzar-se. Ans al contrari. Si, la necessitem.

Necessitem que hagi estat així, com fou: nascut de dona. Aquesta "debilitat" entra plenament en l'estil del nostre Déu, el Pare de Jesús, que se'n revelà en el cor d'un home que batejà d'amor per la seva Mare i que d'ella aprengué a parlar i també a resar.

M.L.V.

calendari

Diumenge, 16 de maig. VI de Pasqua. Sant Honorat, bisbe. Sant Ubald, bisbe i Sant Joan Nepomucè, màrtir.

El sol surt a les 4,31 i es pon a les 7,05 (hora solar).

Dilluns, 17 de maig. San Pasqual Bailón, confessor i Santa Restituta, verge màrtir.

Dimarts, 18 de maig. Sant Joan I, papa; Sant Fèlix de Cantalici, caputxí i Pròsper, arquebisbe.

Dimecres, 19 de maig. Sant Pere Celestí, papa i lu, proveire màrtir.

Festa major a Belcaire d'Urgell i Vilajuïga.

Fira a Cabó.

Dijous, 20 de maig. Sant Bernardí de Siena, franciscà; Sant Boi, màrtir i Santa Basília, verge.

Festa major a Barberà del Vallès i Sant Boi de Llobregat.

Divendres, 21 de maig. Sant Secundí, màrtir; Sant Valent, bisbe màrtir i Santa Virgínia, vídua.

Dissabte, 22 de maig. Santa Joaquina de Vedruna, fundadora, Santa Rita de Càssia, vídua monja i Santa Quitèria, verge màrtir.

Festa major a Bonastre i Vilella Baixa.

l'Església celebra

16 de maig, diumenge VI de Pasqua. Lectures: primera, Fets 10, 25-26.34-35.44-48; S 97; segona, 1 Jo 4,7-10; tercera Jo 15,9-17.

17, dilluns de la VI setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 16,11-15; S 149; segona, Jo 15,26-16,4.

18, dimarts de la VI setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 16,22-34; S 137; segona, Jo 16,5b-11.

19, dimecres de la VI setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 17,15.22-18,1; S 148; segona, Jo 16,12-15.

20, dijous de la VI setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 18,1-8; S 97; segona, Jo 16, 16-20.

21, divendres de la VI setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 18,9-18; S 46; segona, Jo 16,20-23a.

22, dissabte de la VI setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 18,23-28; S 46; segona, Jo 16,23b-28.

Els nostres ninotaires

Antoni Roca i Maristany

Durant la seva vida ha fet una gran quantitat de ninots. Va començar fent, sobre tot, dibuixos en publicacions infantils, especialment a la revista "Follets". També es dedicà a l'acudit polític col·laborant en moltes publicacions, tant de Barcelona com de Madrid: "La Nau", "La Publicitat", "Las Noticias", "Mundo Gráfico", "La Esfera", etc.

Destacà, però, sobretot per la seva dedicació als temes esportius en revistes d'aquest caire, com "El Mundo Deportivo", "L'Esport Català", "Sidral Deportivo" i en les dues d'en Castany, "Xut!" d'abans de la guerra civil i "El Once", que era en certa manera, la continuació d'aquella en la castellanitzada post-guerra.

Es dedicà, també, a la ceràmica i potser la seva obra més popular sigui la rajola del "Baròmetre d'intempèrie", de la qual no sabem si en fou l'inventor, però que és la primera que nosaltres vam veure. Altres dibuixants n'han fet, després altres versions. Com sabeu, aquest baròmetre (que no falla mai) consisteix en un burret amb una cua de palla. Amb ell ens es fàcil saber el temps que fa, perquè:

Si té la cua seca: Bon temps.

Si la té mullada: Pluja.

Si la té gelada: Neu.

Si no se li veu: Boira.

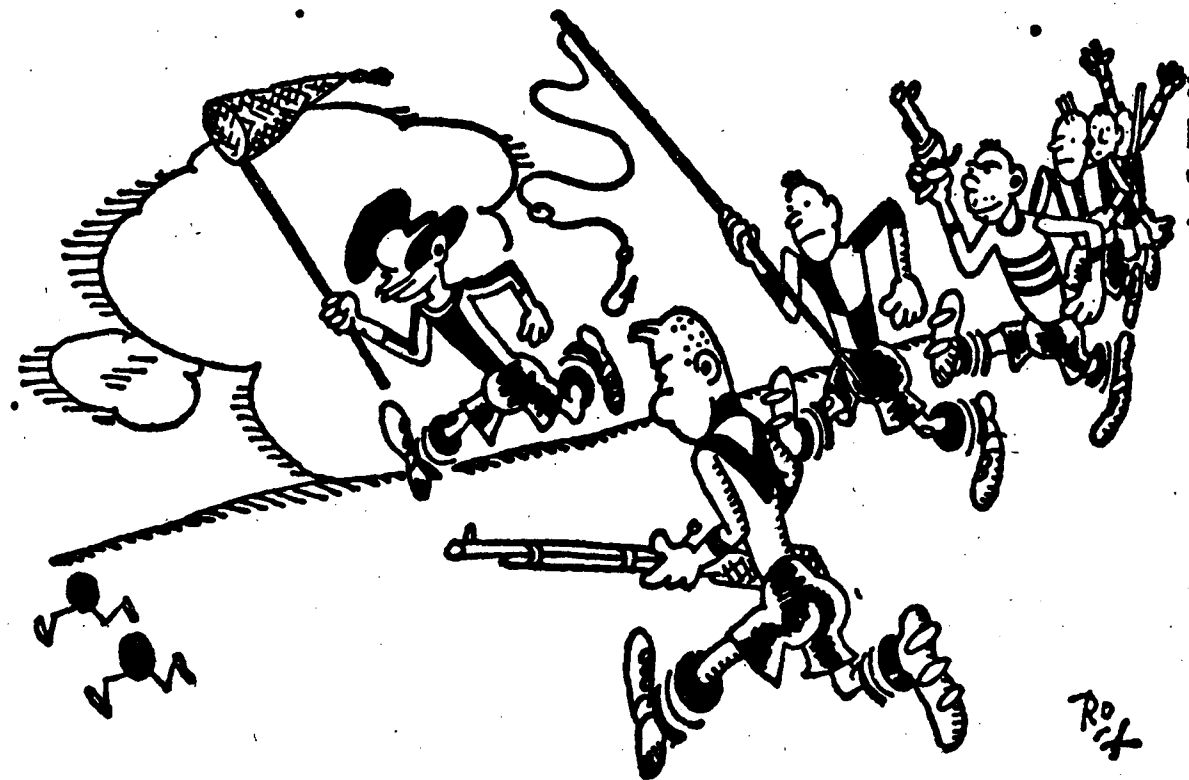
Si se li mou: Vent.

Si se li mou molt: Tramuntana.

Si li cau: Terratrèmol.

ANY I REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ Carrer Baix de Sant Pere, núm. 42, interior - BARCELONA Núm. 4

ESCENES DEL CAMPIONAT

La cacera dels dos punts.

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

Un dia, Jesús digué als seus deixebles: "Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu

en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. El Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres."

1. Déu ens estima amb el mateix amor amb que el Pare estima el Fill i el Fill estima el Pare. Si fem el que Déu vol, ens mantindrem sempre en aquest gran amor.

2. L'amor de Déu a nosaltres i l'amor de nosaltres a Déu, omplirà el nostre viure d'una gran joia i alegria.

3. Jesús ens estima com a veritables amics seus; i no ens demana altra cosa que, els uns als altres, ens estimem com a germans. El cristià és l'amic de Déu i el germà de tothom.

El mossén

Les lliçons de mestre Jan

No es pot dir:

Pesa quatre tonelades

Han pactat una tregua

El general té el mando

És estranger

Talla publicitària

S'han agotat els recursos

T'agrada fastidiar

Necessito aclaracions

S'ha de dir:

Pesa quatre tones

Han pactat una treva

El general té el comandament

És estranger

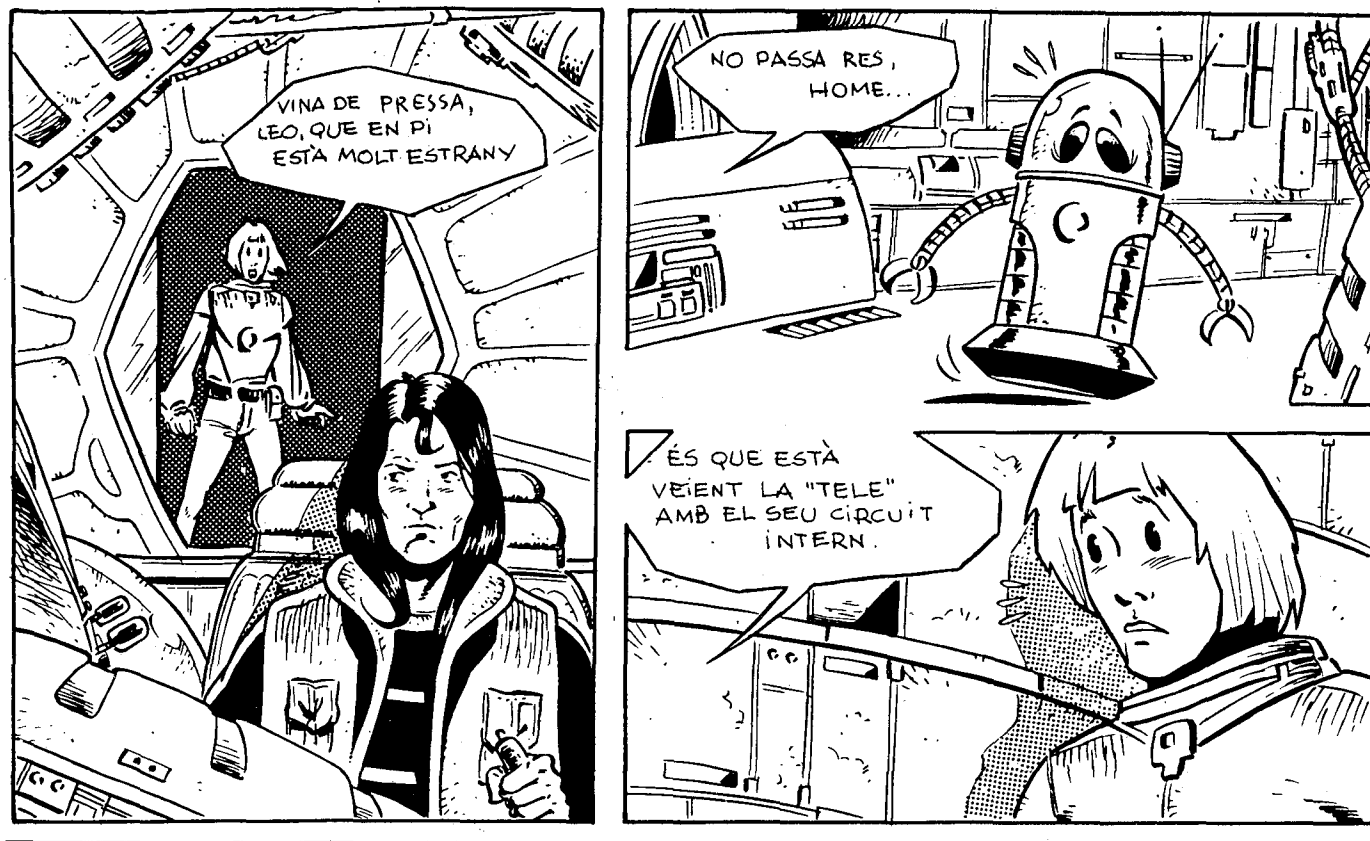
Tanca publicitària

S'han esgotat els recursos

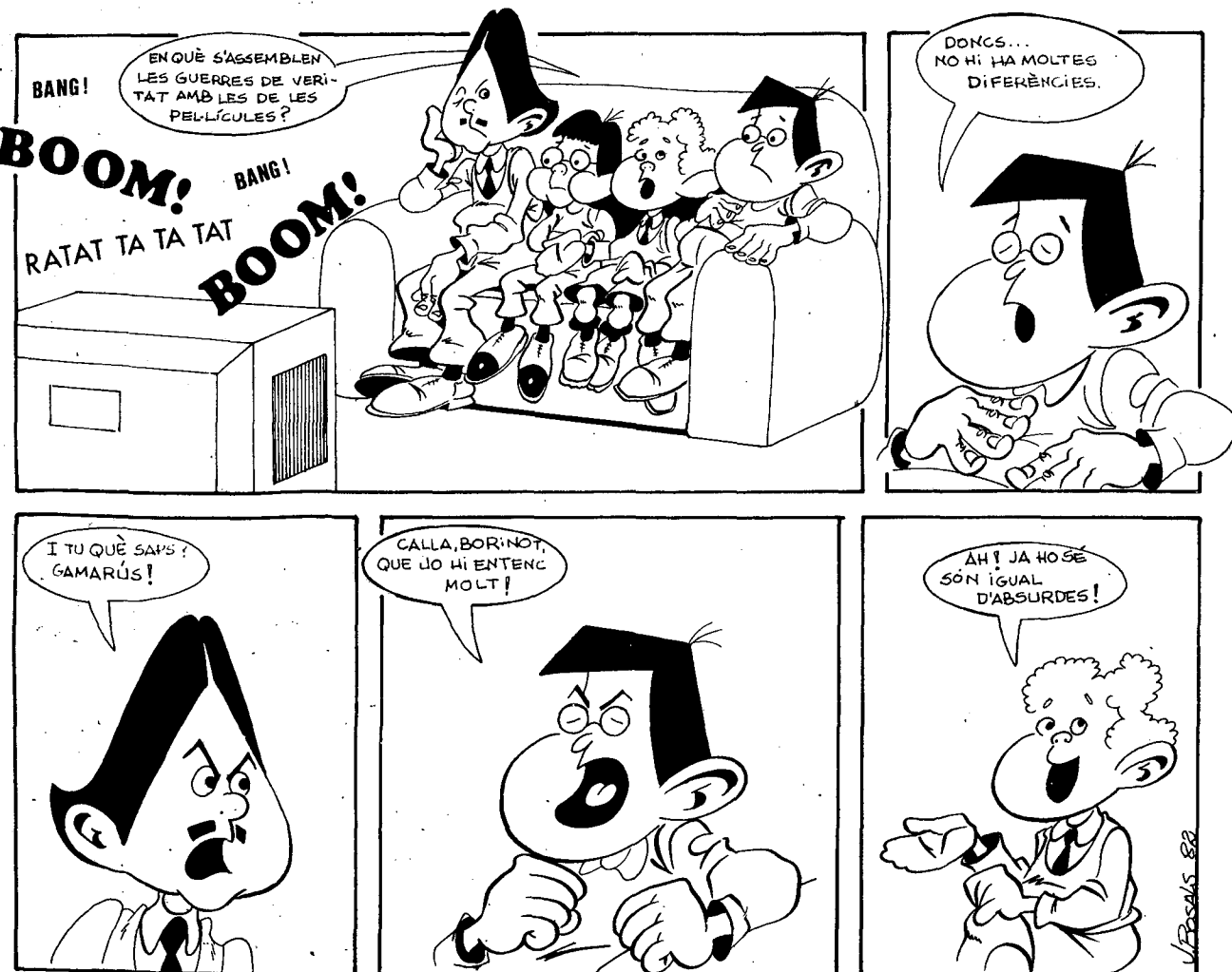
T'agrada fastiguejar

Necessito aclariments

En Joan i en Quim

L'EIXERIT

ANY II

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

99

Estimem la naturalesa

Sempre m'ha agradat molt anar al bosc, a la muntanya. A vosaltres també, oi? Ara, en plena primavera, potser és el temps més interessant per anar-hi. L'altre dia, la meua classe anàrem d'excursió. Vàrem anar a un lloc on tot són arbustos, arbres, bosc i més bosc. Dinàrem a la vora d'un petit pantà, mig artificial, mig natural, situat al fons d'una vall, i on, anant de pas, hi fan estada ànecs salvatges. N'hi trobarem tota una volada. Era bonic i divertit veure'ls nedar i capbussar-se. Tiràvem molles de pa a l'aigua i era divertit veure els atacs i les corredisses dels peixos per atrapar-les.

Després descansàrem ajacats damunt l'herbei. Tots d'acord vàrem fer silenci. Fou impressionant escoltar el crit del gaixt, el cant de la tòrtora, del puput, del rossinyol, del pinsà borroner, de la mallerenga... la cançó de l'aigua saltant en cascada, la remor del vent, ara lluny, ara a prop, gronxant les branques dels arbres.

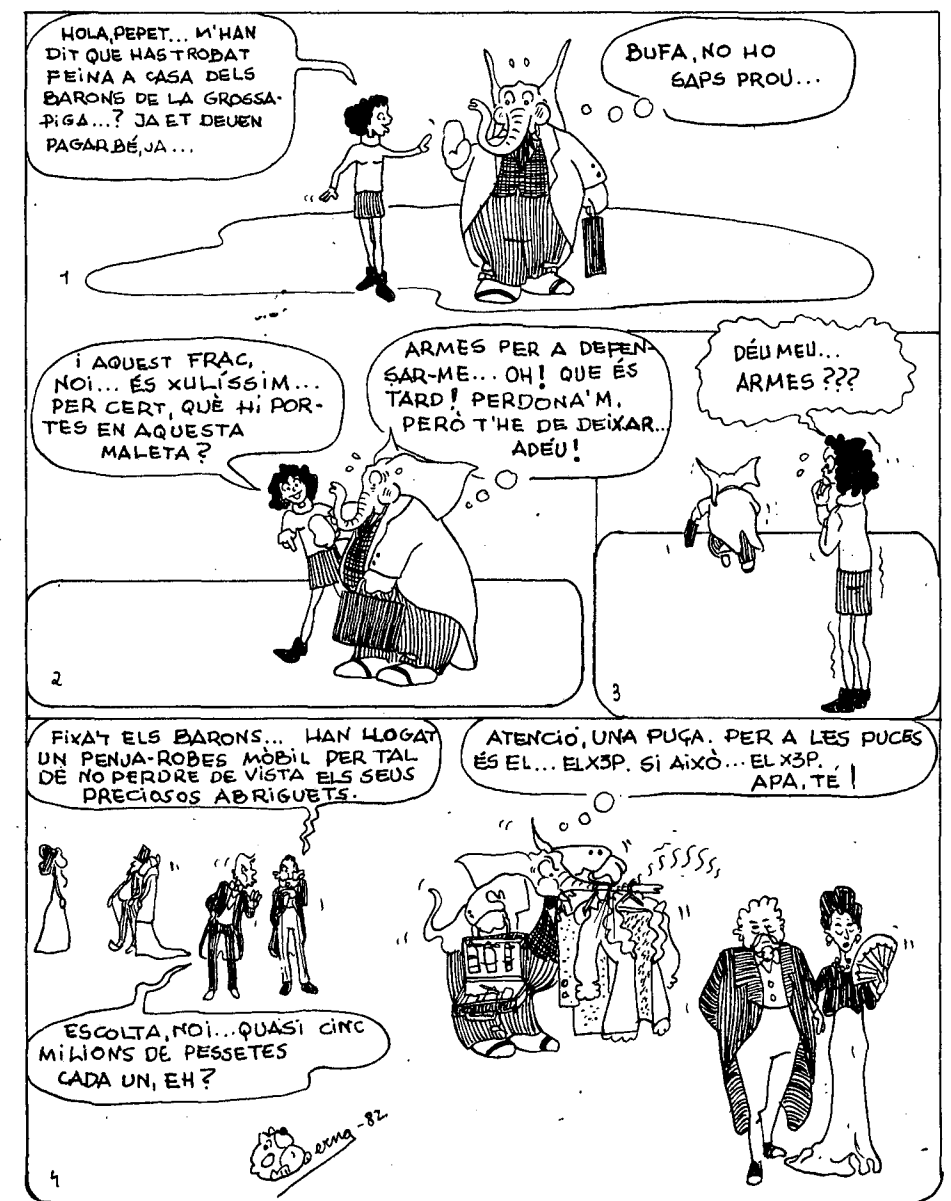
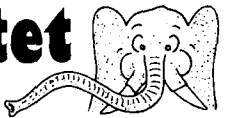
En plena primavera la naturalesa és ben viva. Els arbres estrenen vestit i els prats estan ufanosos d'herbei.

Diuen que s'ha comprovat que les plantes que tenim a casa, si se'ls parla i es toca música prop d'elles creixen més ufanes. Quina cosa, eh? Jo vaig pensar que, quan arribés a casa, parlaria amb els geranis i els tocaria la guitarra. Si la mare ho veu potser pensarà que la primavera m'ha pujat al cap.

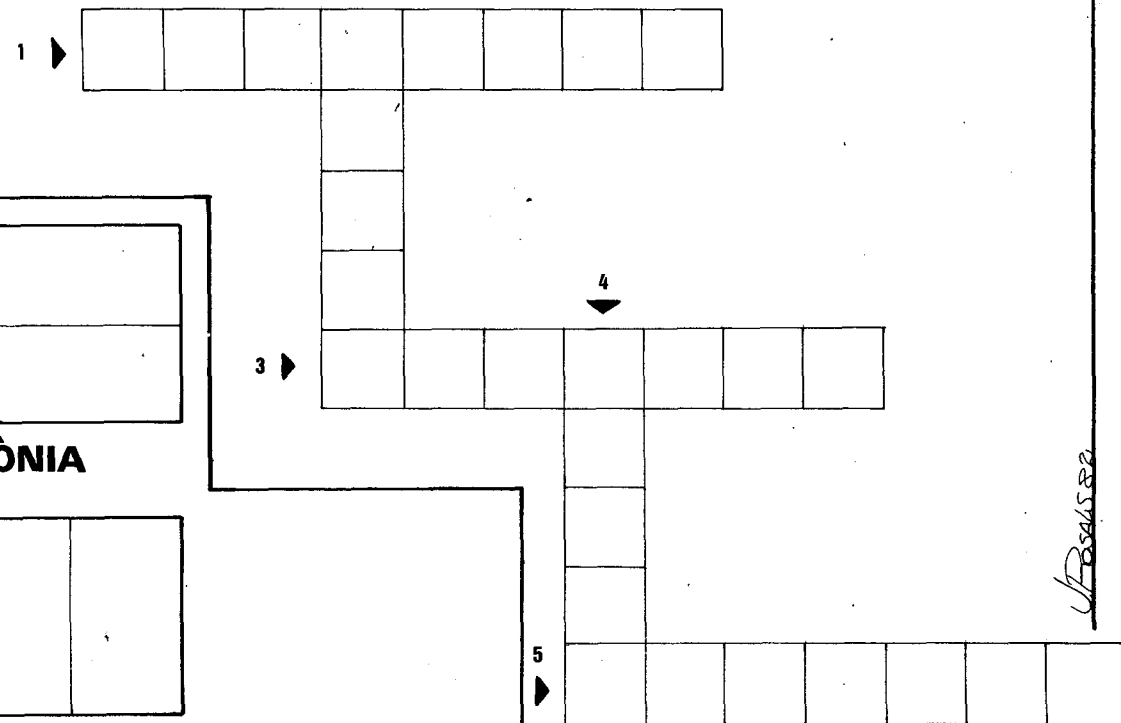
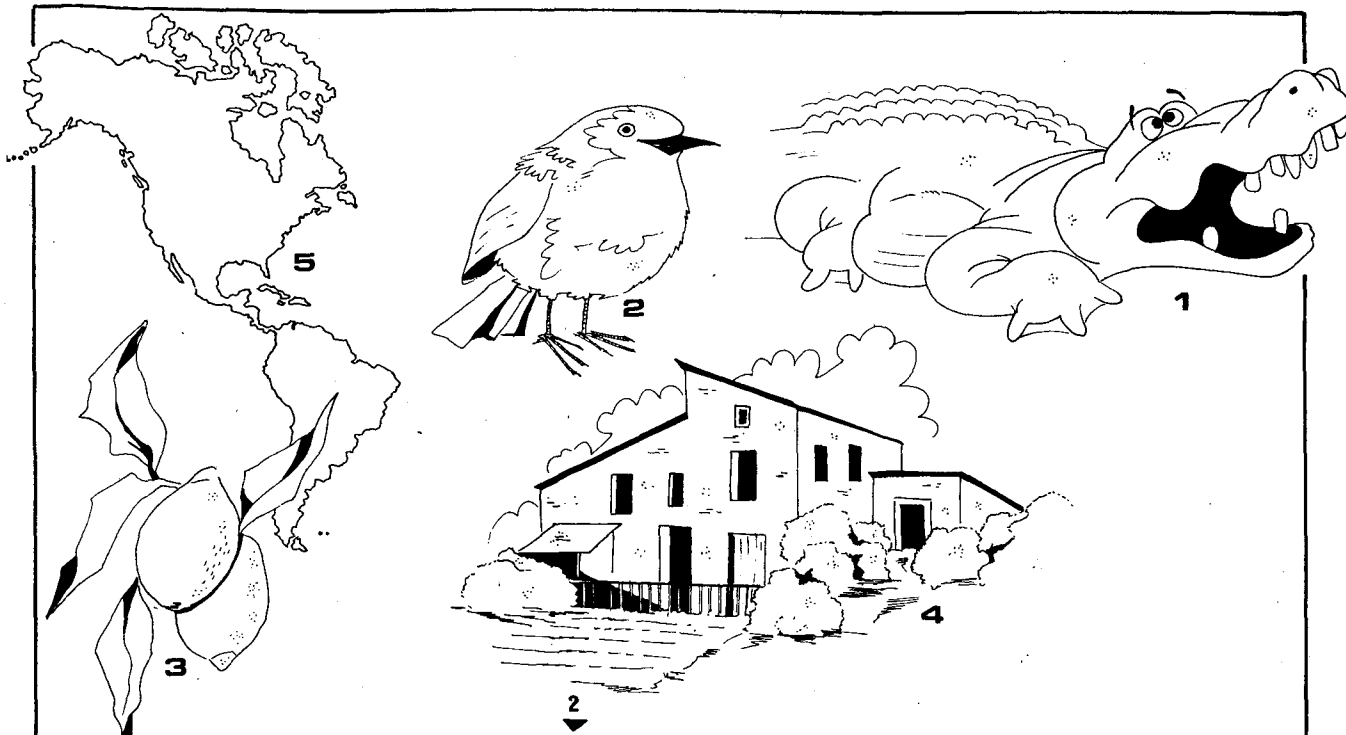
(No entenc com hi ha qui destrossa la naturalesa i malmet el seu encant deixant llaunes i papers. Es tan fàcil emportar-se a casa les deixalles dins d'una bossa!)

L'EIXERIT

en pepet elefantet

Passatemps

POLÒNIA

FRANÇA

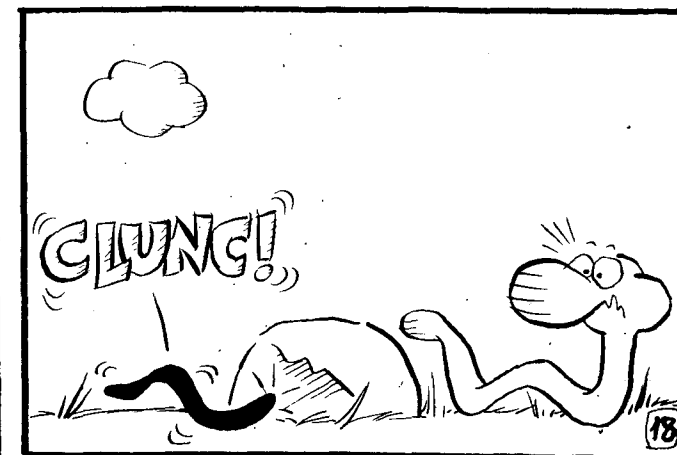
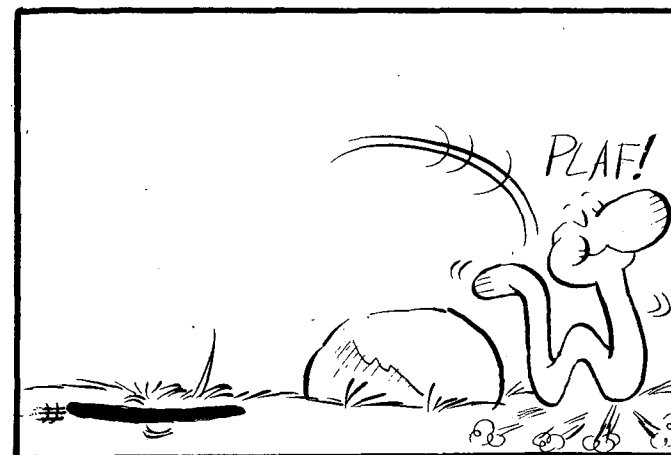
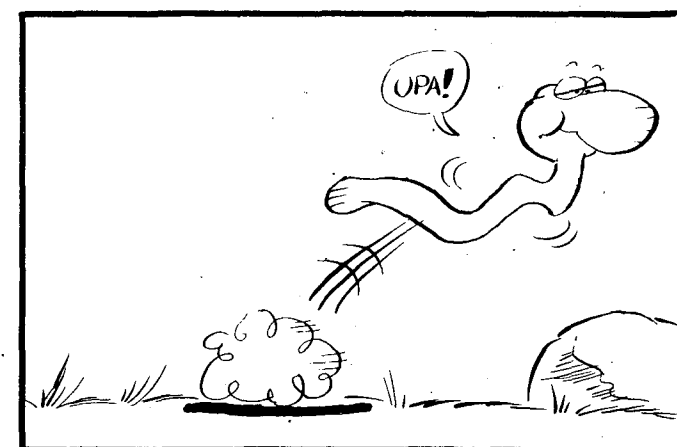
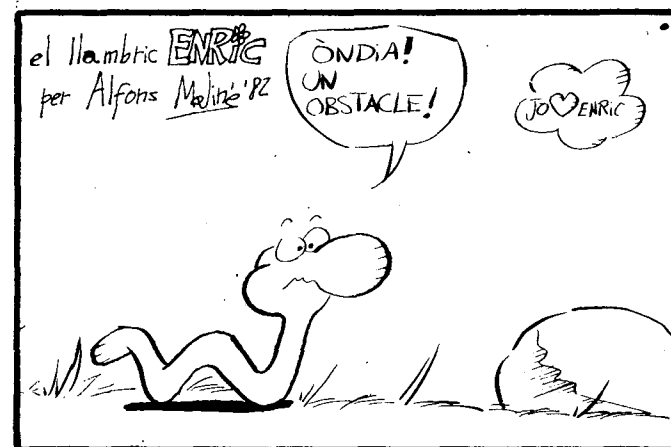
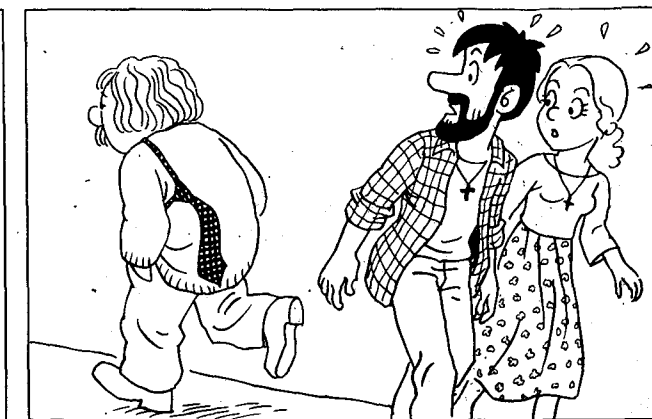
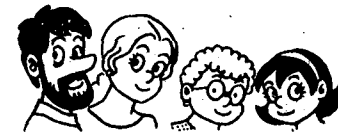
BÈLGICA

ALEMÀNIA

HOLANDA

De quin color haurem de pintar aquestes banderes perquè siguin les de Polònia, França, Bèlgica, Alemanya i Holanda?

LA FAMÍLIA MOIXÓ

La Costa de Llevant

L'Escola de Monjo adquirí un prestigi considerable. Hi assistien alumnes dels pobles veïns, El Masnou, Premià, Malgrat i molts d'altres.

Aquest prestigi s'escampà fins Amèrica, des d'on algunes famílies originàries de Vilassar i el Maresme hi enviaven els seus fills com alumnes interns, des de Guayaquil (Ecuador), Tucuman (Argentina), Matanzas (Cuba), Valparaíso (Xile), i Rio de Janeiro (Brasil).

Els sistemes d'ensenyança dels Monjo donaren a l'Escola una gran popularitat. L'Escola era l'obra predilecta d'un home que havia fet de l'ensenyança un veritable sacerdocí.

Monjo fou en la seva vida íntima un model de pares de família.

Monjo era tot un caràcter. Poc abans de morir, reuní a tots els seus fills al voltant del seu llit i, després de fer un breu parlament de circumstàncies els digué:

Fins avui us he donat exemple per a viure. Ara us tinc d'ensenyar a ben morir. I ordenà que li presentessin un sacerdot per a rebre els darrers auxilis espirituals. Aquesta enteresa de temperament presidí tots els actes de la seva vida. Entre les darreres voluntats deixà consignat que la seva sepultura es fes a terra. A dotze pams de profunditat. Al peu d'un eucaliptus que hi havia enfront de la capella del cementeri vilassanès.

L'Escola seguí funcionant sota la direcció del seu fill Rafael, i conservant les mateixes característiques.

Segons en Guardiola, que he copiat literalment, Vilassar no tenia cap carrer ni cap plaça dedicat a Joan Monjo i Pons. Ignoro si actualment les coses han canviat. Déu meu!

CONTINUARÀ

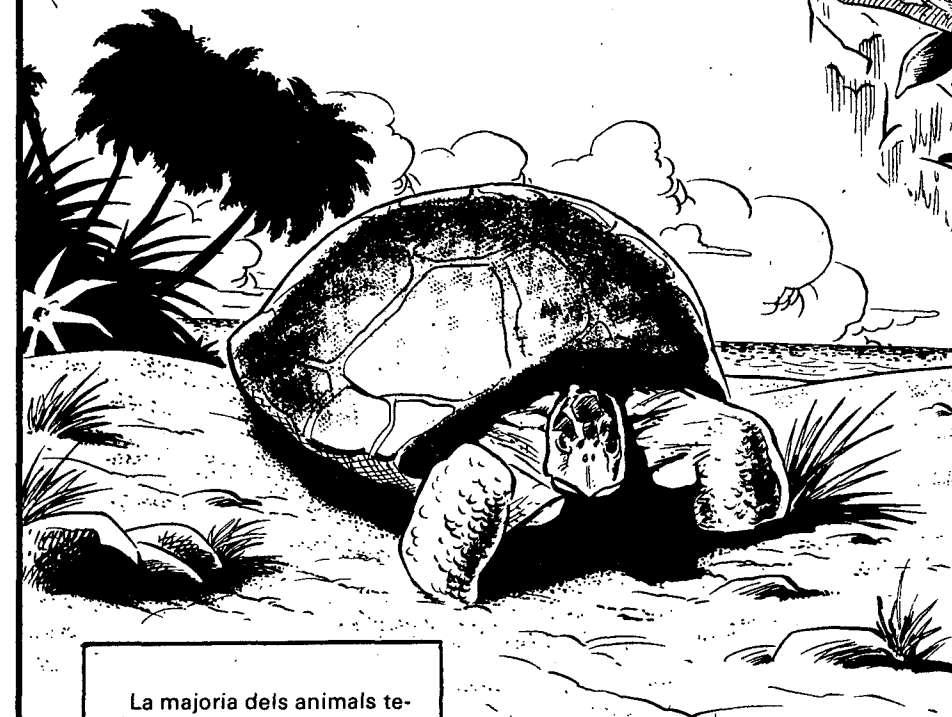
LES TORTUGUES

per: *Joan M. M.*

Les tortugues són rèptils que tenen una gran closca. N'hi ha de mar i de terrestres. Aquesta closca sol ésser molt forta i dura i està composta de grans escames o plaques, molt ben soldats i unides a les costelles de la tortuga. Quan la tortuga tem algun perill, doblega el coll en forma d'essa i amaga el cap, les potes i la cua sota la closca.

Hi ha, però, algunes espècies de tortugues que això no ho poden fer i d'altres que tenen la closca massa feble o massa petita perquè els pugui servir de protecció.

Totes les tortugues tenen molt mal geni i són valentes per a defensar-se dels seus enemics. I encara que no tenen dents, les seves mandíbules són una bona arma de defensa perquè són afilades com unes tisores i molt fortes.

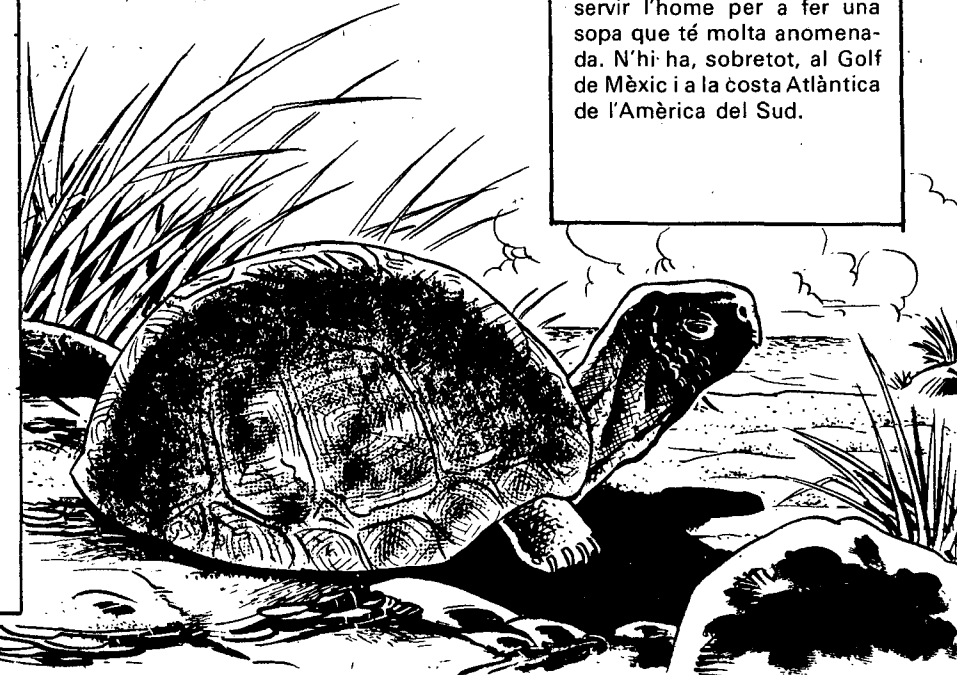
de l'aigua almenys una vegada a l'any. Enterren, aleshores, els seus ous i deixen a l'esclafor del sol la tasca d'incubar-los.

Les tortuguetes s'han d'espavilar pel seu compte des que neixen. I ben aviat aprenen a amagar-se fugint de perills i a alimentar-se; les acuàtiques mengen insectes, cucs i cap-grossos. Les de terra, plantes tendres, bolets i altres vegetals.

Les tortugues de mar les fa servir l'home per a fer una sopa que té molta anomenada. N'hi ha, sobretot, al Golf de Mèxic i a la costa Atlàntica de l'Amèrica del Sud.

La majoria dels animals terrestres respiren mitjançant el joc dels múscles fixats a les costelles, que fan entrar i sortir l'aire dels pulmons com si fossin manxes. Però les costelles de la tortuga estan fixades a la closca i no són mòbils. Per això, la tortuga té una manxa en els múscles del coll i el moviment d'aquests fa que, quan la tortuga respira, sembli que estigui empassant.

Algunes passen tota la seva vida en el mar. D'altres viuen en els estanys d'aigua dolça, en els llacs i els rius. N'hi ha que també que viuen sempre terra endins. Totes les tortugues ponen els seus ous a terra i per això les que són acuàtiques han de sortir

per una catequesi

Sobre l'oració

Per A. Olivar

Com que es desplega en un clima de fe, l'oració s'adreça a un gran invisible. Per això ens caldrà ajudar la nostra fe amb una "imatge" o altra (imaginació) de Déu, per forta que sigui la nostra potència d'abstracció. No em refereixo ara a aquell que és la imatge de Déu per antonomàsia, Jesucrist com a "Déu és així", puix que en l'oració ens adrecem directament al Pare de manera habitual. Si en la teologia, per parlar de Déu, creem un llenguatge que reconeixem com un balbuceig, indispensable però, donada la nostra limitació humana (també Jesús ens parlà del Pare amb paraules i paràboles), en l'oració necessitem alguna "imatge". Però més que una "imatge", allò que ens cal és un bon "concepte" de Déu. D'una manera o altra tots ens hem fet el nostre concepte de Déu, la formació del qual haurà depès de l'educació rebuda, de les impressions percebudes i de la pròpia reflexió. Ara bé, convé que el nostre concepte de Déu, en primer lloc, sigui el menys falsejat possible. D'un antropomorfisme, per exemple, mai no ens en podem deslliurar totalment quan pensem en Déu, perquè ja quan li diem "pare" posem un cert antropomorfisme en aquesta idea. Ara, un antropomorfisme exagerat falsejaria la nostra oració.

Oració i experiència espiritual

En segon lloc i positivament, convé que el concepte que tingem de Déu sigui un concepte enriquit per l'estudi de la revelació i purificat per una experiència espiritual; això farà que la nostra oració sigui "en esperit i en veritat" (Joan 4, 24). En tot cas, fora dels moments d'inspiració divina que puguin donar-se (tant de bo sabessim aprofitar-los bé!), l'oració anirà per camins indispensablement humans i haurà d'ajudar-se de coses visibles per arribar a les invisibles abans no haguem pervingut a la visió de Déu a l'altra vida. Així hauré de menester uns temps de recolliment i una ambientació local, algunes vegades, encara que la nostra oració hagi de ser constant i en tot lloc. Certament que el contacte amb la natura eleva l'esperit i fa pensar en Déu, però l'Església vol que hi hagi cases d'oració, llocs de pregària, particularment quan aquesta és comuna. L'art religiós, ¿quina altra finalitat té si no ha d'ambientar-nos en aquest sentit?

Oració i expressió corporal

Encara caldrà que el nostre cos hi intervengui amb els gestos i les posicions més escaients que influeixen en l'esperit o que expressin allò que la ment pensa. Perquè el cos no està pas exclòs de l'oració, sinó que ens acompanya en allò que fem "en esperit i en veritat". És així que no arribarem a poder prescindir totalment en l'oració privada (no cal dir en la comuna) de l'oració vocal, ja que la seva exclusió representaria un perill d'espiritualisme impropï de la nostra manera de ser humana. Però, naturalment, la veritable oració és la que surt del cor, "en esperit i en veritat".

la Bíblia a l'abast

L'Esperit no té fronteres

(Fets 10:25-26.34-35.44-48)

Quan ja som a les envistes de la cinquantena pasqual —Pentecostès— el leccionari de la missa dominical ens fa llegir aquest text del llibre dels Fets que és una mena de florilegi de fragments del capítol 10, veritable declaració de principis sobre l'esbottament de les fronteres de la primera comunitat cristiana per part de l'Esperit de Jesús. Us recomano que, per poc temps que tingueu, feu una lectura reposada d'aquest capítol de la primera història de l'Església, afegint a la lectura els divuit primers versets del capítol següent. Podreu gustar en tota la seva força el regust ecumènic —l'abast universal— d'aquesta iniciativa eclesial de l'Esperit Sant. Us ajudarà a superar fronteres i a situar-vos en la veritable perspectiva del punt de mira de Déu, o sigui: us farà progressar pel camí de la conversió.

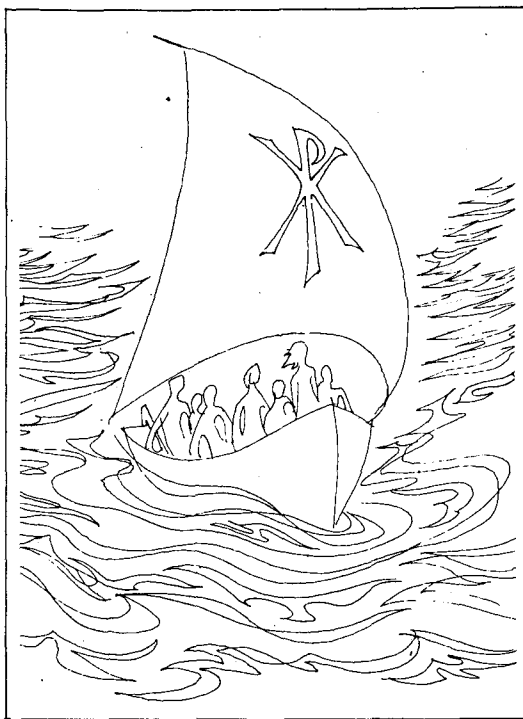
La vocació a la fe és universal

El tancament —fins a cert punt comprensible i fins humanament lògic— de la comunitat judeo-cristiana de Jerusalem és definitivament esfondrat per Pere. Cal remarcar la intenció del relator en posar de relleu que l'acció realitzada amb molt d'atreviment —i de confiança— pel cap dels Apòstols, no és de cap manera una actuació en solitari. A tot el llarg i ample del text, s'hi palpa la comunió. Comunió amb Jesús i el seu Esperit. Comunió també amb els germans de l'Església. Pere és l'instrument de la voluntat de Déu que mena l'Església pels veritables camins de la salvació de tots els homes, anava a dir, sense manies ni sectarismes absurds. Així l'Església obre els braços als pagans i els incorpora a Jesucrist i al seu misteri, al seu Cos Ressuscitat present en el món i significat per la comunitat cristiana.

Remarquem en primer lloc el v. 34: Pere —l'Església— descobreix que Déu és per a tothom. Ofereix el seu do a tothom qui vulgui acceptar-lo. La vocació a la fe, doncs, és universal: **Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé**, i afegeix amb molta intenció: **de qualsevol nacionalitat que sigui**. Qualsevol projecte racista queda desautoritzat del tot i definitivament. No sols els racismes nacionalistes, sinó també els ideològics, els culturals, els socials i fins els religiosos. El verset vessa per tot arreu la doctrina paulina de la universalitat de la mort de Crist, per això tots som iguals davant de Déu.

S'ha de seguir l'orientació de l'Esperit

L'afirmació de Pere és confirmada per l'Esperit Sant (v. 44ss.). Corneli i els seus són

confirmats abans de ser batejats. Un exemple d'alteració de l'itinerari de la iniciació cristiana, realitzat pel mateix Esperit de Jesús. És clar que ja tenien el baptisme de desig, aquells pagans. Però corrien el risc que se'ls exigís d'entrar al cristianisme per la porta del judaisme. I l'Esperit irromp en la vida d'aquells catecúmens prenent-ne possessió abans que qualsevol altra ideologia pretesament alliberadora. Per això la conclusió del v. 47 és d'una lògica absoluta: **Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?** Elemental, que diria el detectiu. Però que encara ara ens costa de veure i sobretot de practicar, moltes vegades. Per manca de ductilitat a l'orientació de l'Esperit.

Aquesta orientació de l'Esperit, però, no és anarquia. És simplement camí de comunió. Per això cal entrar a l'Església per la porta gran que és Jesús, significat en el baptisme. **Tot seguit Pere manà que els bategessin en el nom de Jesucrist** (v. 48a). La comunió eclesial s'havia eixamplat. La qual cosa no vol dir pas que s'havia afeblit. Unicament havia fet que les fronteres de l'elecció se situessin allà on realment han de ser: en la immensitat de l'amor de Déu i de la caritat de l'Església.

Josep M. Aragonès

catequesi dels signes

LX. El diumenge, pasqua setmanal

F. Xavier Parés

Jesús va ressuscitar en diumenge.
El mateix diumenge, Jesús es va aparèixer als seus apòstols.
Al cap de vuit dies, també en diumenge, Jesús se'ls va tornar a aparèixer.
Des de bon començament la primitiva comunitat cristiana prengué consciència de la importància del diumenge:

- El primer dia de la setmana es reunien per a partir el pa (Act. 20).
- El primer de la setmana, cadascú es reservi el que pugui per les col·lectes (I Cor 16,2).
- El primer dia de la setmana, els cristians reuniu-vos per la fracció del pa (Didaché, 14).

Molt aviat els cristians anomenaren el primer dia de la setmana amb el nom de "Dominicus dies" o "DIA DEL SENYOR" = DIUMENGE, perquè era el dia que havia ressuscitat el Senyor. Sant Justí l'anomena també "Dia del Sol" i Sant Ignasi d'Antioquia "Kiriaké", per expressar la manera de viure dels cristians en el dia del Senyor.

El diumenge no és solament el dia dedicat al Senyor, sinó el "DIA DEL SENYOR", perquè és el dia que el Senyor ens ha salvat ressuscitant i fent-se present de nou entre els seus.

La mateixa Església va començar a celebrar abans el diumenge o pasqua setmanal, que no pas la mateixa festa anyal de pasqua.

El misteri pasqual de Jesús, els cristians el celebrem fent l'Eucaristia, per això el diumenge és el DIA DE L'EUCARISTIA, dia d'anar a Missa.

Diumenge i Pasqua els trobem íntimament units i relacionats sobretot per l'eucaristia, ja que per l'eucaristia se'ns fa present el misteri pasqual de la mort i resurrecció de Jesús.

Aquesta presència dominical de Crist ressuscitat fa que tota l'Església es renovi i visqui com a ressuscitada perquè fa "memorial" de la pasqua de Jesús en la qual tot el món va ésser renovat com si fos una nova creació.

L'Església fa present el Senyor ressuscitat, cada diumenge per l'eucaristia. Més que no pas fer l'eucaristia en diumenge, hauríem de dir que és l'eucaristia la que fa el diumenge, ja que és per la presència eucarística del Senyor ressuscitat, que el diumenge és el dia del Senyor i el dia de la comunitat cristiana; per això el diumenge hem d'anar a missa, perquè és precisament la missa el que fa que els cristians celebrem el diumenge com el dia del Senyor.

No esperem doncs, una altra setmana santa i una altra pasqua per a celebrar la joia de la resurrecció. Celebrem-ho units a l'alegria de tota l'Església cada diumenge, reunint-nos amb tota la comunitat per a celebrar l'eucaristia, ja que CADA DIUMENGE ÉS PASQUA.

AI "CAVALL FORT"

hi ha una llicó per a nens i nenes amb premis de "la Caixa".

una llicó
amb premi

patrocinat per
CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Voleu participar en el sorteig dels premis següents?

- Una bicicleta DERBI
- Un joc de sobretaula
- Uns patins
- Una nina de drap
- Una capsa d'aquarel·les

L'article el forma, amb les preposicions a, de i per, les contraccions al, del i pel: surten al pati, baixen del terrat, passen pel bosc. Però aquestes contraccions es destaquen davant els mots començats en vocal o h, i aleshores escrivim pugen a l'altic, baixen de l'arbre, passen per l'hort.

UNA ENTRADA PER... GALLINER (EL O AL ?)

VOLS DIR QUE NO T'Hauries DE FER VISITAR... METGE? (PEL O PER EL ?)

L'ARBITRE M'HA EXPULSAT... CAMP (DEL O DE L'?)

ENVELAT... HORIZO! (ALO A L'?)

Haurieu DE PASSAR... ALTRE CAMI (PELO PER L'?)

ES EL RELLOTGE... AVI. (DEL O DE L'?)

Llegiu detingudament la norma de llenguatge que tracta de les contraccions de l'article el, i copieu en un full de paper les frases que hi ha sota cada il·lustració, tot substituint els punts suspensius per la solució que hi correspongui en cada cas, de les dues que hi figuren entre parèntesis. No deixeu d'escriure el vostre nom i la vostra adreça en aquest full de paper i aneu-lo a dur a qualsevol de les sucursals o agències de la Caixa de Pensions per a la Veïllesa i d'Estalvis. Entre totes les respostes rebudes "la Caixa" sortejarà els premis indicats al cap de la pàgina.

Solució i guanyadors del concurs núm. 454.- Be, os, sol, soc, te, so, món, ós, pèl, déu, cóm i mà.

Maria Altercs i Solans, de Barcelona (una capsa d'aquarel·les)
Oriol Benet i Company, de Rubí (un monopati)
Germanes Segués, de la Seu d'Urgell (un joc de sobretaula)
Sergi Moliné i Gayà, de Barcelona (una bicicleta DERBI)
Natàlia Roig i Pérez, de Tarragona (un joc de tennis)

PATROCINAT PER: CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

ems de persones

primera llei orgànica de Les Corts democràtiques: la Llei General Penitenciària. Malgrat les seves bones intencions i idees progressistes, García Valdés no disposava de mitjans ni personal per portar a bon terme tots els seus plans. Un tercer home entra després en acció: Enrique Galavís. Aquest es pren les coses amb més tranquil·litat. Considera que la reforma és un procés lent i que no es pot canviar tot de la nit al matí.

Reeducació i reinserció

Segons es diu a l'article primer de la Llei General Penitenciària, la finalitat bàsica de les presons és assolir la reeducació i reinserció dels condemnats, paraules que esmenta també la Constitució.

Aquests dos conceptes foren ja considerats per Sèneca i Plató. Ells afirmaren que les penes no han de servir només per a castigar, sinó també per a corregir. Als segles XVI i XVII, les institucions penitenciàries d'alguns països d'Europa es plantejaven com a objectiu bàsic la correcció dels interns, tot i que possiblement avui dia no estaríem d'acord amb els mètodes que utilitzaven.

Això no obstant, no es fins al segle XIX, amb la proclamació dels drets humans a les Constitucions, que no es posa un fre als poders públics en la qualificació de delictes i imposició de penes.

Règim de presó oberta

Els teòrics que defensen posicions més progressistes coincideixen a afirmar que la situació ideal és la de la presó sense murs. Defensen la tesi que ningú aprèn a viure en societat si n'és allunyat. El sistema es basa en què els reclusos poden sortir durant el dia, mentre que la nit la passen a la

presó. Al nostre país aquest sistema és encara poc utilitzat. Només el 14 per cent dels reclusos frueixen d'aquest règim. En canvi, als països nòrdics aquest percentatge és molt superior al 50 per cent.

Presons a Catalunya

Catalunya compta actualment amb sis presons: dues a Barcelona (Model i Trinitat) i una a Girona, Tarragona, Lleida i Figueres. Segons es desprèn d'un informe elaborat per la Comissió de Drets Humans del Parlament de Catalunya, les instal·lacions carcelàries són, com les de la resta de l'Estat inadequades per aconseguir la reeducació i la reinserció social dels presos. Hom calcula en aquest informe que la població reclusa és de 3.100 persones quan la cabuda òptima entre tots els centres penitenciaris es fixada en unes 1.200 persones en total.

A l'esmentat document es comenta també que la majoria de les presons es troben enmig de centres urbans, la qual cosa crea problemes al veïnat.

En el capítol de conclusions, es diu: la voluntat progressista i avançada de la Llei General Penitenciària queda retallada en el Reglament Penitenciari; la lentitud en la tramitació dels processos allarga injustificadament la presó provisional; les condicions d'higiene i sanitàries en alguns centres ratllen la inconstitucionalitat i, fins i tot, representen un perill d'infecció per a la població exterior; el treball remunerat es fa en males condicions laborals i de seguretat, per sota del sou mínim establert legalment i sense Seguretat Social; la dotació per ensenyament és ridícula; els departaments de dones de cada presó estan en condicions molt pitjors que els d'homes; la massificació de presos a la Model de Barcelona és inhumana. L'aigua de la presó de Tarragona és potable, però per salinització, francament imbevable. / **Tomàs Puntí.**

Situació actual

- Més de 22.000 presos componen la població reclusa espanyola.
- El 1982 cresqué un 16% respecte l'any anterior. El 1980 havia augmentat un 34%.
- A Espanya hi ha 56 presos per cada 100.000 habitants.
- Quasi la tercera part dels reclusos és d'una edat mitjana entre els 20 i els 30 anys. Amb molta freqüència es troba als 21 i 25 anys.
- El 56% dels reclusos són preventius.
- Els delictes contra la propietat, contra les persones i contra la salut pública són els que més afecten entre els penats.
- El 54% dels reclusos són reincidents o multireincidents.
- Més d'un 10% dels presos són analfabets.
- Gairebé un 2'5% dels interns tenen sífilis.
- Un 95% entre els homes i un 80% entre les dones de les presons consumeix drogues.
- El 70% de les presons no gaudeixen de les condicions necessàries.
- Només treballa el 14% de la població reclusa.
- La població reclusa compta amb 13 assistents socials.
- El 14% dels penats es beneficia del règim obert. En els països nòrdics supera àmpliament el 50%.

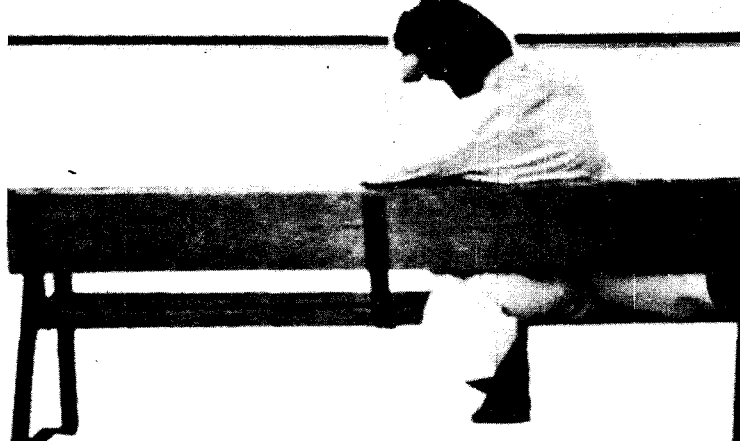
Proposta de les Germandats del Treball

Un dia de treball cada mes per la lluita contra l'atur

Madrid.— Una actitud de denúncia i un crit de protesta vol ser enguany el Manifest que les Germandats del Treball van fer públic amb motiu de la Festa Cristiana del Treball, l'1 de maig.

Amb el títol "L'atur denuncia a la nostra societat", aquest Manifest retreu la manca de solidaritat, la falta de decisió i energia de les classes rectores per adoptar mesures amb eficàcia i la pràctica de la multiocupació. Però "on la insolidaritat —afegeix el Manifest— assoleix la més gran inhumana actitud és entre els detentadors del capital", reconeixent "l'actitud dels qui al davant de llurs empreses segueixen lluitant per a mantenir l'ocupació i contenir la catàstrofe de la seva desesperació".

També reconeix el Manifest que "els treballadors no som lliures de la insolidaritat, ni de bon tros. També participem de la multiocupació. També volem fer hores extres. També cobrem el subsidi de l'atur sense que ens pertoqui. On potser ha

arribat més lluny la nostra insolidaritat és en la quasi absoluta falta de participació a la vida sindical. Cert que algunes Centrals Sindicals han fet mèrits per això, amb la seva dependència política i llur visió de partit dels problemes laborals i els interessos dels treballadors", però malgrat això, mereixen que les centrals sindicals tinguin el nostre suport.

"La gravetat de l'atur —acaba el Manifest— és una crida a la solidaritat, per damunt de les opinions, credos i classes. La

mobilització de l'opinió pública deu empènyer als polítics, sindicats i patrons a trobar les vies adequades per tal que tots participem en igual esforç en el treball disponible i en la promoció de nous llocs de treball. La consciència pública ha de forçar-nos a ajudar als que viuen en la solitud dies difícils."

Les Germandats del Treball acaben el seu Manifest amb la proposta de l'"impost cristià" que consisteix en destinar l'import d'un dia de treball al mes per la lluita contra l'atur.

Estudi sobre compliment dominical

Madrid.— Ha començat l'estudi d'assistència a missa a les diòcesis espanyoles, segons el manament de l'Assemblea de novembre de la Conferència Episcopal.

S'ha començat, en una primera fase, per un recompte previ de fidels. El seu objectiu no és altre cosa que entrenar a les respectives comissions diocesanes i calcular aproximadament el nombre de fidels que caldran pel pas a la segona fase. En aquesta fase s'estudiaran, a través de l'assistència de fidels a la missa dominical, diferències segons el sexe, l'edat, la professió, l'estat civil i altres variacions. Es farà el mes de novembre.

La tercera fase, no aprovada en quan al temps de la seva realització suposarà un estudi de motivacions. L'objectiu serà un major realisme en l'aplicació pastoral.

Nabarra: Suficient clerecia però poques ordenacions

Pamplona.— L'Arxidiòcesi de Pamplona compta amb un total de 851 sacerdots diocesans, ço que representa un sacerdot per cada 587 habitants. L'edat mitjana dels clergues és de 55'85 anys.

El seminari diocesà publica abundants dades i gràfics sobre la situació dels clergues a Pamplona. En les dades sobresurt el descens d'ordenacions sacerdotals. En el darrer quinquenni s'han ordenat 6 nous sacerdots quan el nombre de baixes fou de 115 (87 per defunció i 28 per secularització). A l'ensem

14 sacerdots d'altres procedències s'integraran a la diòcesi de Pamplona.

D'altra banda, i paulatinament, va en augment l'edat mitjana de la clerecia.

La UCD contra una província eclesiàstica basca

El Comitè Executiu Regional d'UCD de Nabarra ha publicat una nota oposant-se a la creació de la província eclesiàstica basca. "Sota el pretext de discutibles raons pastorals —afirma—, aquesta remodelació només essegueix crear per la via del fet consumat les condicions per a una integració política que la majoria del poble nabarrès refusa.

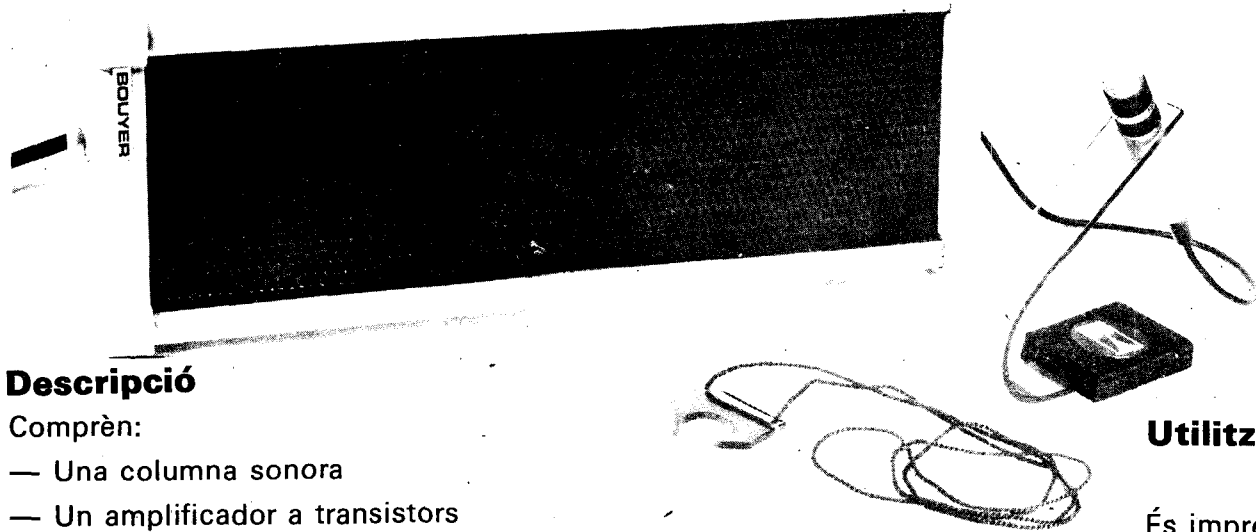
Els bisbes andalusos i les eleccions

Còrdoba.— Els bisbes del sud d'Espanya, reunits a Còrdoba, han publicat un document pastoral sobre les properes eleccions al Parlament andalús on demanen als partits que es presenten que aclareixin el contingut dels seus programes.

Els bisbes que es consideren "al marge de les posicions dels partits" subratllen que ells volen "recordar els criteris morals i els mètodes evangèlics que han de guiar aquesta decisió personal".

El document es basa sobre els problemes que es posen a la consciència cristiana per aquestes eleccions i sobre les reserves que hom pot fer sobre els programes de cada partit.

FACI'S ENTENDRE CONJUNT DE SONORITZACIÓ DIDACTA - CP - 5

Descripció

Comprèn:

- Una columna sonora
- Un amplificador a transistors
- Una entrada de micròfon
- Una entrada de pik-up
- Una entrada de gravació
- Un micròfon
- Un suport sobretaula
- Opcionalment es subministra un portapiles

Utilitzacions

És imprescindible per a

- Reunions
- Conferències
- Convencions
- Aules de mecanografia
- Cobreix auditoris fins a 250 persones
- Pot funcionar a piles model Standart.

El Didacta CP-5 és l'equip

de sonorització més econòmic

i el més sofisticat que hi ha al mercat.

ALIMENTACIÓ AMB CORRENT ALTERN 125/220 v. AMB CANVI AUTOMÀTIC DE TENSIO.

BOUYER

DISTRIBUIDOR OFICIAL
ROCAFER

Pg. Fabra i Puig, 39, 6è 3.ª Tels. 311 72 01 - 311 94 49. BARCELONA - 30

teletipus

**Itàlia: Més turistes,
menys pelegrins**

San Remo.— En un congrés desenvolupat a San Remo per estudiar la relació entre el turisme i les pelegrinacions tradicionals, el representant de la Conferència Episcopal Italiana manifestà que als 1.500 llocs de peregrinació d'Itàlia s'observa un descens de "pelegrins" encara que creix l'afluència de "turistes".

A la reunió van participar-hi representants del Consell de Conferències Episcopals d'Europa.

**Tres nous bisbes
a Hongria**

Budapest.— Com a senyal que les relacions entre l'Església i l'Estat són "no solament ordenades sinó amistoses" qualificà el cardenal Lekai els nous nomenaments de tres nous bisbes a Hongria. A la recepció que seguí a la consagració episcopal, presidida pel cardenal primat, monsenyor Lekai digué també que això era "resultat d'una política de petits passos".

**Lituània: "La religió és
el mal de mals"**

Vilna.— Una publicació clandestina lituana, claudicantment passada a occident, ha analitzat un treball especialitzat sobre l'ateisme a Lituània.

Matèries com el divorci, alcoholisme i malalties venèries reben una mínima atenció a la premsa soviètica.

La reglació és presentada com el mal de mals en els mitjans de l'Estat: 26 vegades més perillosa que l'embriaguesa, 80 vegades més vergonyosa que els crims de menors i 116 vegades més amenaçadora que el bretolisme. Els autors ateus, diu, sovint deixen d'escriure sobre els problemes reals de la comunitat.

**Gran Bretanya:
Eutanàsia de recent
nascuts**

Londres.— La societat ha de posar més de relleu les alternatives positives de l'eutanàsia, segons un informe publicat pel Centre Linacre, establert pels bisbes catòlics d'Anglaterra i Gal·les el 1977 per a estudiar qüestions d'ètica mèdica.

L'informe, titulat "Eutanàsia i pràctica: tendències, principis i alternatives", ha arribat a aquesta conclusió: "Hi ha una forta evidència del significatiu augment de suport per part dels pediatres a favor de l'eutanàsia del recent nascut minusvàlid".

**NOIES I NOIES!
GRANS I PETITS!**

Quedeu tots invitats a la GRAN FIRA organitzada pels R/G de l'A.E. Pompeia que se celebrarà el dia 30 de maig de 10 a 20 h. a la plaça Rius i Taulet. (Gràcia).

US HI ESPEREM!

Alt Volta:

Per una litúrgia més africana

Des del Concili Vaticà II l'Església africana ha fet un constant esforç per trobar una manera d'expressar la fe per mitjà de signes i actituds que responguin als sentiments i costums dels seus fidels. La Comissió Nacional de Litúrgia de l'Episcopat de l'Alt Volta ha aprovat diversos signes per a les celebracions religioses, i particularment per a la celebració de l'Eucaristia:

— A les celebracions penitencials, inclinació profunda dels fidels i del celebrant.

— Elevació de mans durant les oracions i durant el Parnostre (conjuntament l'assemblea i el sacerdot).

— Posició a la gatzoneta durant la proclamació de l'Evangeli. Aquesta posició és la que adopten en general els africans per escoltar missatges importants.

— Durant l'ofertori els fidels elevaran les seves mans juntes com a signe d'ofrena.

— Salutació i estreta de mans a l'estil africà per al ritus de la pau.

— Abans de la lectura dels textos bíblics, el lector rebrà la benedicció del celebrant. En les reunions africanes no es proclamen missatges en públic sinó és amb l'autorització de l'ancià o cap de família.

— Els fidels rebran la comunió a la mà i drets.

— Aplaudiments rítmics de tots els assistents per acompanyar alguns cants i crits estridents de les dones.

— La proclamació de l'Evangeli anirà precedida de l'anunci del

"tam-tam". Entre frase i frase del text, es repetirà el "tam-tam".

— Bateria "tam-tam" durant l'elevació (en lloc de la campaneta).

— En les grans solemnitats l'entronització i la proclamació de l'Evangeli, com també la presentació de les ofrenes, aniran acompanyades de processons de dansaires.

— Gran salutació "mossi" a la creu el Divendres Sant i al Santíssim Sagrament després de l'elevació per un grup de dansaires i dansarines.

Si els seus estalvis són petits, raó de més per beneficiar-se del nostre servei "ESTALVI TERCERA EDAT". Tindrà la confiança d'un bon banc i traurà un bon rendiment dels seus diners.

Per a nosaltres, la Tercera Edat és la primera. I ho demostrarem cada dia.

ESTALVI TERCERA EDAT
Un estalvi de primera

Per poc que hi posi, en traurà molt.

ABE n. 13774/2 © C de P

BANCA CATALANA
BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA

miscel·lània

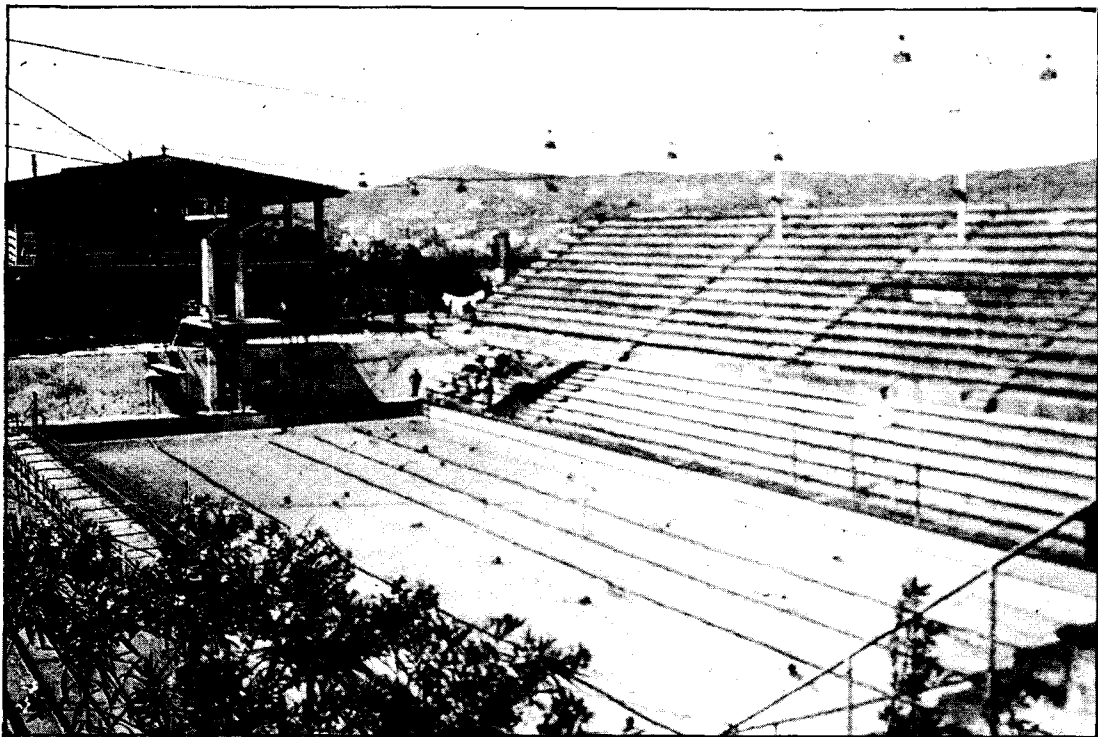

Warren Beatty, amb la seva darrera pel·lícula *Reds*, ha aconseguit superar tots els rècords de recaptació a Estats Units. I, en realitat, l'obra s'ho mereix. Per la seva significació històrica, la qualitat de la seva realització i interpretació.

El film ens apropa a la mítica figura del periodista John Reed, fundador del Partit Comunista dels Estats Units. Ell, junt amb la seva companya, fou l'únic americà que visqué directament el procés de la revolució russa. La pel·lícula barreja amb habilitat els factors històrics i sentimentals.

Feia molt de temps que Warren Beatty somiava realitzar aquesta pel·lícula. Deu anys de preparació i una lluita continua amb els financers per tal d'obtenir el suport econòmic que necessitava, un total de 40 milions de dòlars.

A la pel·lícula s'inclouen seqüències d'una gran bellesa (la reconstituïció de la revolució, el passeig a una platja americana, la mort de Red).

Organitzades pel JAS

Olimpiades per al jovent

El grup d'infants i joves J.A.S. (Joventut Alegre de Sarrià) orga-

nitzarà, el proper dia 23 de maig, unes OLIMPIADES. Hi participaran diversos centres i agrupacions infantils i juvenils de BARCELONA.

El principal objectiu d'aquestes OLIMPIADES és el retrobament de tots els grups que segueixen una línia d'ESGLÉSIA, utilitzant com a mitjà l'esport.

El J.A.S. és una entitat d'Església, que mitjançant l'esplai, l'esport, la natura, les xerrades, etc., pretén formar i educar humanament i cristiana els infants i joves.

L'organització d'aquestes Olimpiades corre a càrrec d'un equip de dirigents i joves que han posat tota la seva il·lusió i esforç en aquesta tasca a fi que surti el millor possible.

Programa de les Olimpiades

La celebració d'aquestes Olimpiades tindrà lloc durant tot el matí del diumenge dia 23, als jardins i

instal·lacions esportives del Col·legi Sagrat Cor de Sarrià.

Les proves constaran de les següents especialitats: Salt d'alçada, Salt de llargada, Marató, Velocitat (50 metres), Cross i Relleus.

Els nois i joves podran participar en TRES d'aquestes especialitats, sense tenir en compte els relleus: cadascuna de les agrupacions portarà un equip de quatre corredors per participar-hi.

Les categories respectives són (masculina i femenina):

Alevins de 6 a 8 anys
Infantils de 9 a 11 anys
Cadets de 12 a 14 anys
Juvenils de 15 a 17 anys

Els drets d'inscripció seran de cent pessetes per participant. S'hi inclouen les despeses inicials: distintius, dorsals, acondicionament d'instal·lacions, servei d'infermeria, assegurança, d'accidents, premis i diplomes de participació.

Un periòdic, una garba de notícies

Pel què hem pogut esbrinar, el Director de "Catalunya Cristiana", a l'hora de passar comptes, fa com la majoria de les dones de casa nostra; aquí tapa i allà destapa.

I, certament és una pena. Vull dir que és una pena per les mares de família i pel Director de la Revista.

Diu que el pobre home es passa moltes nits fumant en pipa, i suma que sumars per a veure si algun cop, per equivocació, dos i dos li sumen cinc.

Però, especialment, creiem que és una pena per la mentalitat tant esquifida que demostrarem tenir els catòlics catalans que públicament ens manifestem com a tals i que, gràcies a Déu, encara som una colla.

Ens referim als qui complim amb la Parròquia, i diem que som fidels a l'Església, i a la veu del Papa i dels Bisbes.

De petit, sempre m'havien explicat que un feix de llenya ben lligat és molt difícil de rompre, però que es trenca, fàcilment, si el desfem i partim d'un a un els troncs que formen el feix.

En el nostre temps modern, els homes no vivim aïllats. Els diaris, les revistes i especialment la televisió ens martel·legen el cervell, vulguem o no vulguem.

Un exemple, i solament com a exemple; la mateixa gent del nostre país, avui, no opina igual de les mateixes coses, que en el règim anterior; i el mèrit o la desgràcia és degut a la televisió i als diaris. Quan els convenia deien al poble que era "llebre", i ara, que els interessa a l'inrevés aconseguir fer creure a la gent que la "llebre" era "gat".

Els catòlics no podem viure aïllats, com els troncs d'un feix. En una democràcia no podem prohibir als altres de veure o sentir allò que tenen ganes de mirar o d'escoltar, encara que a nosaltres no ens agradi.

Però, tenim dret, no faltaria més! a obrir el propi paraigua, i evitar que la pluja de notícies i comentaris dels pseudoperiodistes, dels que escriuen sense fe, ni sentit cristià de la vida, ens matxuquin el cervell, cada dia, amb els seus comentaris polítics, socials, culturals i científics.

Els catòlics volem els propis comentaris. A la nostra mida i necessitat. Els necessitem per pensar "en cristià" dins de la nostra societat pluralista. Aquest és un dels fins primordials del perquè cal fer créixer econòmicament i qualitativament la nostra "Catalunya Cristiana".

Els catòlics d'abans de la "guerra" ens en donen testimoni; en els anys durs per l'Església, de la Segona República, els cristians catalans rebien la fortalesa informativa i formativa del periòdic "El Matí" i de la revista "Flama", sostinguts per una organització que aglutinava la flor i nata de la joventut obrera i estudiant, entorn de Crist.

Bon cop de falç, doncs, a les notícies casolanes i mundials que ens envolten, i fem d'elles un feix d'espigues, una garba ben lligada de color i de sabor ben cristiana.

"Catalunya Cristiana" hauria d'ésser una guardiola pels qui creiem que és veritat allò de l'Evangeli del "cent per un".

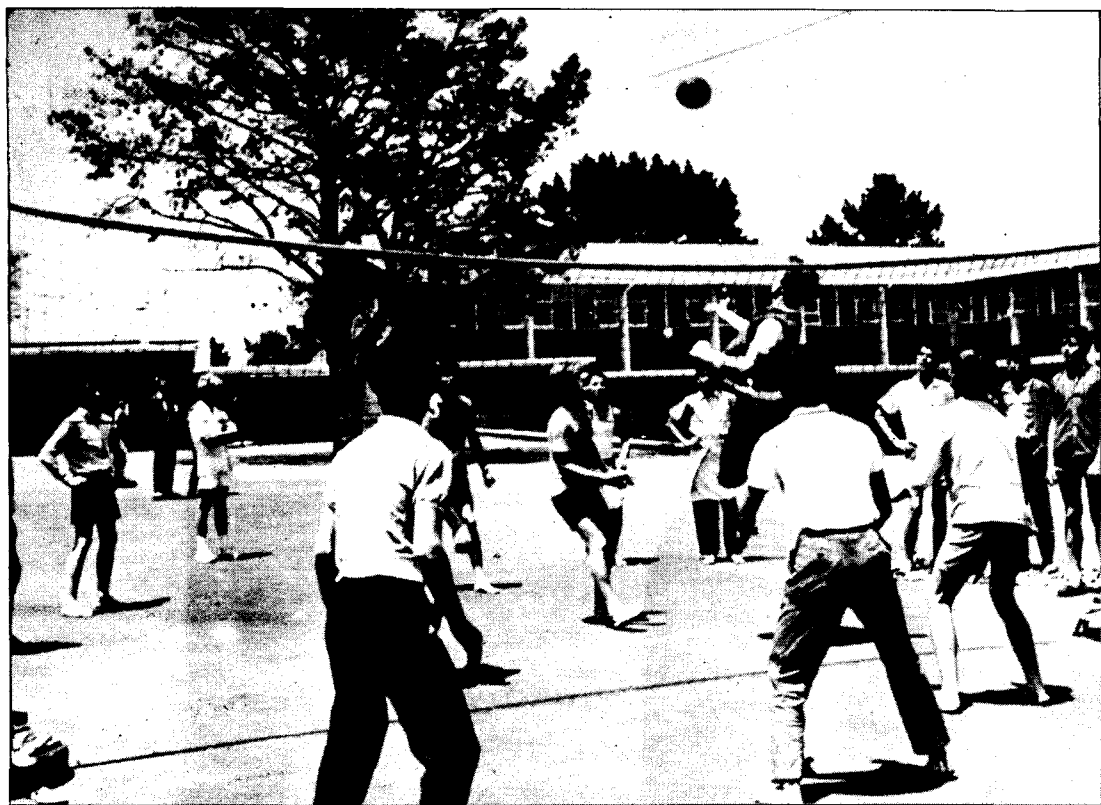
PICAROL

Alcoholisme femení

Normalment, en parlar de l'alcoholisme, tothom pensa que és un problema que afecta bàsicament els homes. La realitat, però, és ben diferent. Les dones són també víctimes d'aquesta droga. Fa 20 anys hi havia una dona alcohòlica per cada dotze homes, mentre que a l'actualitat el percentatge seria de cinc per dotze.

Les dones són físicament i psíquicament més vulnerables que els homes davant l'alcohol. El desgast que pateix la dona és extraordinari. Els problemes que se li presenten a nivell familiar, psicològic i de salut són importants.

A diferència dels homes, que beuen en grup, un percentatge molt alt de dones, beu en solitari, quan estan soles a casa seva. Lluny de solventar el problema de la solitud, aquestes dones no fan altra cosa que augmentar aquesta problemàtica. I és que l'alcoholisme, no ho oblidem, és tota una malaltia psicològica.

Jugar és quelcom necessari per l'home

Jugar no és solament una ocupació bona per a la salut. Jugar és necessari per a l'home. Qualsevol home hauria de prendre's un temps per a jugar; i això cada setmana. Aquest encoratjament suís del joc, ve del cantó de Soleure. És allí on el senyor Hans Fluri i la senyora Eva Rohr ofereixen a la "Boutique 2000" a Kriegstein després d'anys al "Centre del joc" al poblet veí de Gerlafingen, no solament ofereixen múltiples iniciatives dels més diversos jocs, sinó que comuniquen també una nova "filosofia del joc". Un redactor d'un periòdic ha evocat recentment, amb el senyor Fluri i la senyora Rohr diferents aspectes del dossier "joc".

L'home i la societat anirien millor si l'home sabés reconèixer que cal jugar. Però jugar no ha d'ésser un mitjà per a millorar la imatge que l'home dóna de si mateix, sinó un mitjà per a reeixir millor en la vida. El joc permet a l'home descobrir-se dinàmic i cooperatiu. I això pot forni-li el coratge d'ésser dinàmic i cooperatiu en la vida professional i familiar. Jugar no ha d'esdevenir com una nova religió. I serà fals si algú es veu obligat a jugar. També cal evitar que hom pugui creure qui no juga sigui més bo que l'altre que juga. No és pas necessari que els pares juguin amb llurs fills. És un progrés si permeten que els fills juguin, si no els molesten i afavoreixen el seu joc.

Jugar es aprendre

El senyor Fluri i la senyora Rohr rebutgen categòricament l'opinió segons la qual jugar seria no fer res. Cal que els pares deixin de dir: "Els petits no fan més que jugar. Fins que vagin a l'escola no faran res seriosament". Si el nen juga, aprèn més. Els infants, d'antuvi, no fan cap diferència entre jugar i aprendre. No existeix cap joc que pugui fer-se distretament. Qualsevol joc demana concentració. Si els infants no reïxen a concentrar-se a l'escola, convindrà fer-los jugar. Cada joc té les seves regles. Les grans dificultats que avui es tenen amb els joves poden

provenir del fet que no han jugat en molts anys i no estan acostumats a acceptar les regles del joc. Ens sembla que valdria la pena aprofundir aquest aspecte de la nova filosofia del joc.

Es pot jugar a tot arreu

Cal no tancar mai els jocs en un ghetto. Per jugar no existeix només la cambra dels infants i la plaça de jocs. Qualsevol home hauria de prendre's temps per jugar. Es pot jugar per tot arreu. El senyor Fluri i la senyora Rohr també insisteixen sobre la importància humana dels "jocs essencials". Els jocs que fa dos mil anys que es jugaven i que avui també es juguen en molts indrets del món, i per homes d'edat, classe i raça diferents han d'estar en concordança amb la naturalesa de l'home. Aquests jocs, la majoria de vegades utilitzen les coses més senzilles: la baldufa, les bales, les pilotes, les fustes, el cordill. En aquests jocs, l'home reconeix les lleis físiques! I s'adona que no pot jugar sinó respecta aquestes lleis. Cara a un món, que el fa depenent, l'home descobreix en aquests jocs un factor de canvi. Això és més evident encara, si comença a modificar les regles de joc. Jugar esdevé així una activitat alliberadora, mentre que els jocs electrònics tan nombrosos avui, fan esclau a l'home que no fa més que seguir les situacions que li prescriu l'aparell.

Ni vencedor ni vençut

Entre els nous jocs, el senyor Fluri i la senyora Rohr compten especialment amb aquells que no coneixen ni vencedors ni vençuts. Però s'oposen a la dinàmica queha introduït el joc la competició, però pensen que els jocs on tot el grup avança si un jugador té la sort, desperten altres sentiments humans que en els jocs on es tracta de saber qui és el millor. "Jugar

també desperta sentiments fonamentals comuns... Els homes que juguen també tindran menys sovint mala opinió l'un de l'altre". Els infants que parlen llengües diferents, també poden jugar junts amb un pilot de sorra, sense adonar-se que si parlen no poden entendre's. El mateix fenomen és també vàlid pels adults: "Jugar per a comprendre's, és més fàcil que aprendre un idioma amb el mateix llibre". Les experiències concretes demostren que també els adults, de llengua i raça diferents, poden jugar tranquil·lament. Certs jocs també permeten reconèixer còmodament els conflictes per trobar solucions. Jugar, així esdevé un instrument per la pau.

J.V.R.

Equips de la Mare de Déu

Viure el matrimoni en plenitud

Amb el lloable propòsit d'ajudar les parelles a aprofundir en el seu matrimoni i projectar-se a la resta de la societat, varen néixer fa 30 anys els equips de matrimoni de la Mare de Déu. Aquest moviment sorgí concretament a França a l'any 1939. Fins aquest moment no existia cap organització ni moviment d'Església que ajudés al creixement espiritual de la parella.

A Catalunya es produí un gran creixement dels equips de la Mare de Déu entre els anys 50 i 60. Eren els moments de les grans iniciatives i entusiasmes espirituals. A través de Catalunya, aquests equips es van anar escampant per la resta d'Espanya.

En el decurs de tots aquests anys, s'ha viscut un procés de sedimentació dins el moviment. Després de l'eufòria dels primers temps, s'ha vist necessari estudiar nous plantejaments que s'adaptessin més als canvis socials.

Cada equip està format per cinc o set parelles i un consiliari. Les reunions tenen lloc una o dues vegades al mes. En les reunions, es destina una estona a la pregària i a l'estudi i discussió d'un tema concret.

Per tal de conèixer una mica més a fons el que són aquests moviments, hem parlat amb Josep Maria i Marilis Trullàs, de l'equip de difusió d'aquest moviment, i Araceli Arisó. Ens comencen dient que aquests equips no són d'acció, sinó de reflexió i que apleguen gent d'ideologia molt diversa.

Com ha evolucionat el moviment?

En un principi el moviment potser era més fort. Després, en produir-se el canvi polític, s'experimentà una baixa. Actualment sembla que tornem al lloc d'abans, com ho prova el fet que en aquests darrers dos anys ha augmentat el nombre d'"equipiers", (nom amb què són coneguts els membres dels equips).

Quin és l'objectiu d'aquests equips?

Aconseguir que els matrimonis visquin amb plenitud el seu amor i a través d'aquest trobar Jesucrist. Avui més que mai necessitem l'ajuda d'una petita comunitat per a trobar un suport. El nostre món és cada vegada, per l'organització i manera de viure la societat, més fred i insolidari. Els equips poden ajudar les parelles a viure amb alegria i serenitat.

Com veieu el futur de la família com a institució?

Creiem que en el futur existiran molts tipus de família. S'acceptaran coses com per exemple la parella que viu junta sense estar casats, amb tota naturalitat. La societat evolucionarà molt. Actualment creiem que hi ha més sinceritat. Abans, amb freqüència, la institució aguantava la parella.

Us veiem optimistes?

Sí, per què no? És evident que hi ha unes ganes de retrobar allò que és veritablement essencial. Abans les coses es miraven d'una altra manera. Avui dia es comença a veure clar que el matrimoni no pot ser un lligar-se. Cadascú ha de conservar la seva independència.

Penseu que tothom és apte per al matrimoni?

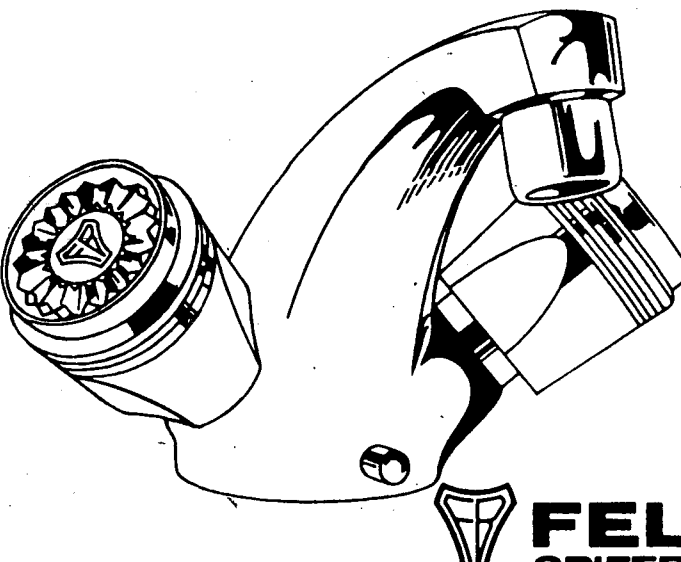
El matrimoni és una vocació. Hi ha gent que és incapaç de casar-se. Ha de viure d'una altra manera.

En finalitzar la conversa, ens recorden que aquests equips de matrimoni de la Mare de Déu estan oberts a totes aquelles persones interessades en aquesta temàtica. Per a qualsevol informació, només cal adreçar-se al Secretariat d'Equips Mare de Déu, Passeig de Gràcia 89, Tel. 215 45 99.

TTP

Trianón N

UNA GRIFERIA DE ALTA CALIDAD Y GRAN LUJO QUE SE SUMA A LOS YA ACREDITADOS MODELOS MARBO, CRISTALIA Y BLUE-STAR

Sr. Instalador:
Solicitenos
cuanta información
precise.

De venta
en almacenistas
de saneamiento.

FELIU BOET S.A.

GRIFERIA NOBLE

Avda. de Roma, 137. Tel. 253 83 20 BARCELONA 11

Jordi Piquer, "Premi Catalunya Cristiana" dels Jocs Florals Franciscans

Francesc d'Assís, profeta del perdó

Jordi Piquer i Quintana, redactor de "La Vanguardia", ha estat el guanyador del Premi atorgat per CATALUNYA CRISTIANA al millor article periodístic sobre el VIII Centenari del naixement de sant Francesc.

Felicitem cordialment al nostre col·lega i publiquem aquí el seu escrit inèdit que el Jurat qualificador dels Jocs Florals ha seleccionat com el primer dels presentats.

Aproximació entre el pensament del "Poverel.lo" i l'ensenyament del papa Joan Pau II. El món dels homes podrà fer-se "cada vegada més humà", només si en totes les relacions recíproques, que plasmen el seu rostre moral, introduïm el moment del perdó tan essencial en l'Evangeli. (Joan Pau II. Encíclica "Dives in Misericordia", VII, 14).

Qui s'acosta a la vida i al pensament de Sant Francesc d'Assís

queda impressionat perquè el Pobriçó és un profeta que no va contra ningú; que no es creu superior a ningú; que es posa als peus de tots i a tots considera com "els meus senyors". Quan hi ha tants profetes de la denúncia, un profeta del perdó com Francesc és una llum i un escalf. Francesc —com ha escrit el teòleg franciscà brasiler Leonard Boff— "ens manifesta que Déu és omnipotent no tant com força creadora de totes les

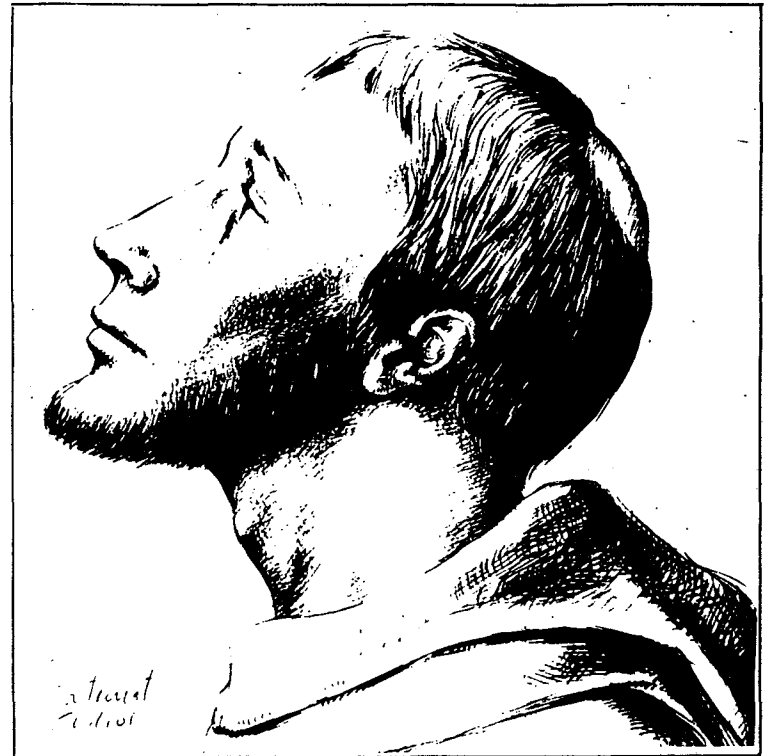
coses, sinó en la forma de tolerar, de suportar, de mantenir la comunió malgrat tot i contra tot. En això rau l'essència de la minoritat".

Profeta de les relacions interpersonals i socials

Francesc no en fa la teoria. Ell no ho viu. I ens en deixa constància al llarg de la seva vida. A l'inici de l'aventura franciscana persona els maltractes rebuts dels bandolers i, a un germà que els ha ofès, el fa anar a trobar-los per a reconciliar-se amb ells. Francesc és el model de l'amor pobre, desarmat, vulnerable. Mirall on s'hi reflecteix el Crist —"speculum Christi", l'anomenaren en l'Edat Mitjana—, es posa als peus de tots, com el Senyor rentant els peus als seus deixebles.

Apòstol radical d'un retorn a la puresa de l'Evangeli i a la seva observància "sine glossa" —és a dir, sense cap rebaixa o acomodació mitgadora de les seves exigències—, potser s'esperaria d'ell paraules de foc contra les debilitats i els vicis dels homes d'Església, de l'alt i del baix clergat. Res d'això. Tota l'ànima de Francesc està en una pàgina del seu Testament: "Després el Senyor en donà tanta fe en els sacerdots que viuen segons la forma de la santa Església romana, a causa del seu orde sagrat, que si em perseguïen, voldria refugiar-m'hi. I si tingués tanta saviesa com Salomó, i trobés sacerdots pobriçons d'aquest món, no voldria predicar contra la seva voluntat a les paròquies on ells habitessin. I aquests mateixos sacerdots, i tots els altres, els vull respectar, estimar i honorar com els meus senyors. I no vull fixar-me en els seus pecats, perquè veig en ells el Fill de Déu i són els meus senyors. Heus aquí perquè no faig així: perquè en aquest món no veig res sensible del mateix Fill de Déu altíssim sinó el seu santíssim Cos i la seva santíssima Sang, que ells consagren i que només ells administren als altres".

Veig a Sant Francesc d'Assís com un gran profeta de les relacions interpersonals i socials, precisament en aquest moment del món, perquè tots plegats anem cada vegada més amb exigències i fins i tot amb agresivitats d'executius. Francesc ens diu que per aquests camí no ens en sortirem pas. S'ha dit que els espanyols estem tots asseguts en un tron i portem un rei dintre. Francesc en canvi, demanava als seus germans que s'agenollessin davant dels pobres (cf. 2C, 85) i dels leprosos: agenollar-se davant d'ells en senyal de submissió i de reconeixement de la seva plena dignitat humana. Ser franciscà —i diríem més: ser cristià— és no atropellar mai la dignitat de l'altre; és col·locar-se en una actitud de servei, sempre oberts al diàleg, a la comunió, a la convivència amb la realitat, ben sovint conflictiva.

No posseir res per a estimar tot i a tothom

Francesc es fa pobre i no vol posseir per a estimar millor, per a ser germà de tots i de totes les coses; per a ser l'herald del Gran Rei, com digué als bandolers que l'apallissaren, l'herald d'un Rei de perdó i de misericòrdia. Aquesta dimensió de profeta de la misericòrdia queda meravellosament expressada en la seva Carta a un ministre (superior), que li escrigué perquè se li faltava al respecte i se l'amenaçava àdhuc amb violència. ¿Què li diu Francesc? Es podria esperar que li recordés la Regla i li demanés una estricta aplicació d'aquesta Regla per a tots els membres de la comunitat. Francesc no fa res de tot això. Diu al ministre: "Encara que et flagel·les, sin, tot ho has de considerar com una gràcia". Cal sobretot estimar i no témer a donar proves d'aquest amor. Home que va al nucli en qualsevol circumstància, li diu: "Estima més això que la vida de l'eremitori", és a dir, estima més viure així que no pas la mateixa supervivència de la institució. "Jo coneixeré que estimes el Senyor —li diu encara— si fas això: que havent-hi en el món un germà —per culpable que hagi estat—, no s'hagi d'allunyar mai, si es posa davant els teus ulls, sense una paraula de misericòrdia, si ell la demana. I si ell no la demana, prega-li que ho faci. Si després de mil voltes se't posés davant, estima'l més que no pas a mi, a fi de guanyar-lo pel Senyor, i tingues sempre pietat d'ell".

Joan Pau II i el perdó en les relacions humanes

Són particularment properes l'actitud de Sant Francesc, que hem procurat reflectir amb les seves mateixes paraules, i l'ensenyament proposat pel sant pare Joan II en la seva segona carta encíclica a tota l'Església sobre la misericòrdia de Déu, "Dives in Misericordia". Davant els "mestres de la sospita", que plantegen l'acolliment del perdó de Déu i dels ger-

mans com una forma subtil de dominació, el Sant Pare —per cert amb un ús impecable i científicament molt acurat de la Bíblia, Antic i Nou Testament— ens presenta el veritable rostre de Déu Pare de Jesucrist, que és Déu d'infinita tendresa, el qual, amb el perdó, no humilia el fill que retorna a casa, sinó que el constitueix i el retorna a la seva veritable dignitat. I això val també per les relacions humanes. "El món dels homes podrà fer-se "cada vegada més humà", només si en totes les relacions recíproques, que plasmen el seu rostre moral, introduïm el moment del perdó, tan essencial en l'Evangeli (VII, 14).

Deixeble de Max Scheler, el Papa construeix una veritable fenomenologia de l'actuació misericordiosa i fa veure com aquesta és sempre personalitzadora, es realitza en la reciprocitat i cerca la igualtat. Lluny d'afavorir el creixement de la injustícia, la misericòrdia es manifesta com "la més perfecta encarnació de la igualtat entre els homes", ja els permet de trobar-se al nivell de la seva mateixa humanitat, mentre que "la igualtat introduïda per la justícia es limita a l'àmbit dels bens objectius i exteriors" (VII, 14). El Sant Pare respon en profunditat a les objeccions del nostre temps contra un humanisme de la misericòrdia, l'únic capaç de realitzar la justícia.

Res tan fort com l'amor d'un germà petit

"Aquell que perdona i aquell que és perdonat —diu Joan Pau II— es troben en un punt essencial, que és la dignitat, és a dir, el valor essencial de l'home que no pot deixar-se perdre i l'afirmació o retrobament del qual es font de la més gran alegria". ¿Com no recordar els darrers dies de la vida de sant Francesc i la seva intervenció en la reconciliació entre el bisbe Guiu, d'Assís i el podestà de la ciutat, enemicats radicalment. Foren dies de creu, de joia i de perdó.

Francesc, profeta del perdó, ens diu que estimar és deixar-se vèncer i que res és tan fort com l'amor. Com l'amor pobre d'un germà petit, posat als peus de tots.

En els Jocs Florals Franciscans

Els trobadors de la nostra terra

La celebració del VIIIè Centenari del naixement de sant Francesc d'Assís ha justificat aquests Jocs Florals. El qui ha estat proclamat recentment patró dels ecologistes, pel seu gran amor a Déu, als homes i la natura; el qui fou dels primers en emprar la llengua italiana —tot just naixent com el català— amb el seu poema "El Càntic del germà Sol", prou mereixia un homenatge pregon i ensems benevolent dels nostres trobadors, de la nostra llengua i del nostre país.

Francesc d'Assís, present en les rutes i terres de Catalunya

Francesc, missatger de la pau bonesa, pregoner d'una fraternitat universal reconciliada, germà del llop per amansir-lo, enamorat i admirador del bosc, dels rius i les aigües per a respectar-les i estimar-les, l'altre Crist en la terra, sense la divinitat, però amb tota la humanitat, el pelegrí, que una llegenda constant, amb el suport de la història, el fa present en les rutes i terres catalanes, oferia una avinentesa exultant i temptadora pel lirisme inspirat i també per una prosa neta, benigne y documentada.

La resposta dels poetes no ha decebut

La Comissió "Pro Centenari Franciscà" a Catalunya feu les gestions oportunes per posar en moviment i dur a terme el projecte d'uns Jocs Florals Franciscans. Per altra banda cal dir que el suport de l'estament oficial, d'algunes entitats financeres i culturals, i de tot un poble, ha estat entusiasta.

S'escollí la ciutat de Berga per la seva història cultural, per la seva situació geogràfica meravellosa, també pels seus fills i veïns, sempre amatents i apassionats per tota mena de manifestacions artístiques, i finalment per la presència —de segles— d'una fraternitat franciscana a la ciutat.

Es llançà la crida als poetes i literats, i la resposta no ha decebut pas. Un centenar llarg de col·laboracions inèdits, de temàtica exclusivament franciscana, és una bona aportació. Bé que no podem repicar campanes quant a la qualitat de tots els treballs presentats, el Jurat qualificador s'ha adonat que una bona resta gaudeixen de notori i sorprenent valor literari.

Cal felicitar els guanyadors i agrair a tots els no premiats. En cap altre avinentesa millor que aquesta, podem recordar unes paraules de Joan Pau II: "No són les armes ni el poder els qui mantenen un poble, sinó la seva llengua mare i la seva cultura ancestral". Que sigui així per Catalunya.

Francesc Gamissans

la sardana i la dansa

Nous sardanistes

El proper dia 16 de maig culminarà a Barcelona la Campanya sardanista "El País a l'Escola", que ha promogut "Acció Escolar del Congrés de Cultura Catalana". Tanmateix no és aquest l'únic acte dedicat als nous sardanistes infantils formats durant el curs escolar i que s'ha de celebrar aquests dies. A Ciutat Badia, a la comarca del Vallès occidental, cada un dels dissabtes del mes de maig hi ha una ballada de sardanes en la qual hi participen els 300 nois i noies que han après de ballar sardanes al llarg de l'any dins els cursets que ha portat a terme "Badia Sardanista" en ocasió de les Jornades de Cultura Popular celebrades sota els auspicis del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya i la Mancomunitat de Ciutat Badia i que s'han desenvolupat simultàniament a set escoles d'aquest nucli de població; l'esmentat curset es clourà el dia 29 de maig. D'altra banda, el diumenge, 9 de maig, a les cinc de la tarda, l'Agrupació Sardanista "Avi Xaxu" de l'Escala va celebrar la cloenda del seu 12è curset d'ensenyament de la nostra dansa amb una

Trobada Infantil de Colles Sardanistes que va tenir lloc al Camp d'Esports Miramar de l'esmentada vila empordanesa, amb la cobla Baix Empordà i Emilia Plà, de Ràdio Figueres, com a presentadora.

Per altra part, cal ressenyar que des del dia 5 de maig, l'Agrupació "Amics de la Sardana" de Premià de Mar està desenvolupant un curset de sardanes per a persones de més de 14 anys; hi ha sessions d'ensenyament cada dimecres, a partir de les 10 del vespre, a l'Escola "El Doff", del carrer Mossèn Cinto Verdaguer de Premià de Mar. Igualment, al Casal de Montserrat de Barcelona, cada dissabte a les sis de la tarda, s'ensenyava de ballar sardanes a nois i noies de més de 13 anys; aquest curset està a càrrec de la colla sardanista "Iris" i es porta a terme als locals del carrer Mercaders núm. 42.

"Rosa d'Or" d'Anglès.— el dia 10 de maig ha finalitzat el termini d'admissió de candidatures al guardó "Florcel-Rosa d'Or" instituit per l'Agrupació Sardanista d'Anglès per tal de premiar públicament la millor tasca de foment i expansió de la sardana portada a terme a qualsevol llogarret, vila o

ciutat de Catalunya per homes i dones que, desinteressadament i de forma gairebé sempre anònima, porten a terme amb un gran amor i respecte.

Vint roses d'or s'han repartit durant els darrers 14 anys; concretament, els guardons del roser de l'Agrupació Sardanista "Florcel" llueixen avui a Vilafranca del Penedès, Girona, Ceret, Barcelona, Palamós, Cervera, Reus, Andorra la Vella, Figueres, Tona, les Borges del Camp, Lleida i, també, a la vila d'Anglès. Enguany, la "Rosa d'Or" serà lliurada el dia 20 de juny, a la tarda, durant l'Aplec de la Sardana d'Anglès.

Premis musicals.— S'ha fet públic el veredict del concurs musical convocat per Ràdio Mar-torell amb motiu del primer aniversari del programa "La Sardana" de l'esmentada emissora municipal. El primer premi, de 20 mil pessetes, fou atorgat a "Fosca vesprada", de Francesc Xavier Casañes; el segon, de 15 mil ha atorgat a "L'enrejolada", de Tomàs Gil Membrado; i el tercer, de 10 mil, per a la sardana "Lídia", de Joan Bosch.

Josep Ventura

fent pinya

Una extraordinària activitat castellera per part de la majoria de les colles, fa pressagiar una temporada intensa. Per aquest cap de setmana es digne de remarcar l'actuació que hi haurà a Vilafranca (amb motiu de les fires dels enamorats) on la colla local segurament intentarà el "carro gros" i els tarragonins anar-se situant de cara al seu concurs.

Actuacions:

Castellers d'Altafulla.— El dia 25 anaren a Ardenya on descarregaren la torre de sis, castells de sis i pilars de quatre.

Castellers de Barcelona.— A la plaça Gaudí barcelonina, el 17, descarregaren la torre de sis, dos pilars de cinc, alguns de quatre i castells de sis nets.

Los Brivalls de Cornudella.— Com és tradicional van anar a l'aplec de l'ermita local de Sant Joan, on descarregaren el quatre de sis amb el pilar, el tres de sis, un castell net i tres pilars de quatre.

Castellers de Montmeló.— El dia 12, a la propia localitat, van descarregar la torre de sis (per primer cop al seu historial), el tres de sis, un castell net i pilars de quatre (alguns per sota).

Xiquets de Reus.— Anaren a L'Alforja el dia 2, i descarregaren castells de sis, un de net per sota i alguns pilars de quatre.

Xiquets de Tarragona.— Amb motiu del 1 de maig actuaren a la rambla tot descarregant el quatre de set amb el pilar al mig, el pilar de cinc i 2 de quatre, i carregant el Dos de set.

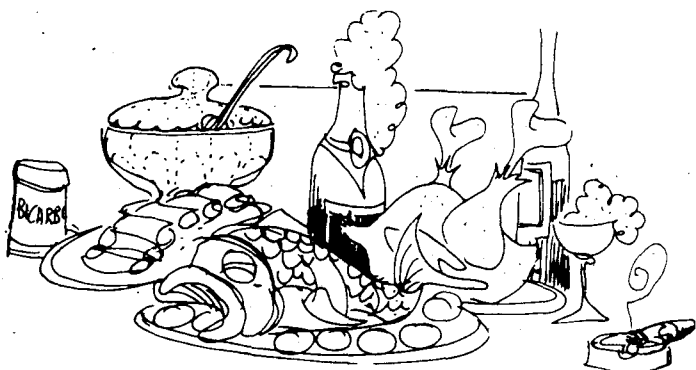
Minyons de Terrassa.— El 25, a Sant Joan Despí, van descarregar la torre de sis, el tres de sis per sota net, castells de sis nets, el pilar de cinc i alguns de quatre, i el Grup de Dones alguns pilars de quatre; el mateix dia a La Floresta, van descarregar la torre de sis, el tres de sis per sota net, castells de sis nets, el pilar de cinc de quatre, i el Grup de Dones el tres i el quatre de sis i el pilar de quatre. El dia 24, a L'Hospitalet, descarregaren la torre de sis, un castell de sis net i alguns pilars de quatre i intentaren un castell de sis. Finalment, el 3 amb motiu del naixement del primer infant del seu cap de colla, van descarregar la torre de sis, castells de sis nets i el pilar de cinc, i el Grup de Dones el de quatre.

Vella dels xiquets de Valls.— El dia 30, a l'estació, i per la colla Rabassons, van descarregar el Pilar de cinc. En la que va ser la primera gran actuació de la temporada, el dia de Pasqua a Valls van descarregar el quatre de vuit, el dos de set, el cinc de set i 2 pilars de cinc (un per baix i l'altra al balcó).

Castellers de Vilafranca.— La seva darrera actuació fou el dia 2 a Gavà on descarregaren el tres i el quatre de set, la torre de sis, el pilar de cinc, alguns de quatre, castells de sis i d'altres nets.

Jaume Casanova "Crossa"

cuina

Flam de pèsols

1/2 kg. de pèsols tendres sense closca
1/2 litre de llet
4 ous
100 gr. de carn de porc picada
1/2 kg. de tomàquets madurs

Poseu a coure els pèsols amb aigua bullint i sal durant 20 minuts, després ja els podeu escórrer. Fregiu la carn picada amb una mica de llard fins que sigui una mica daurada.

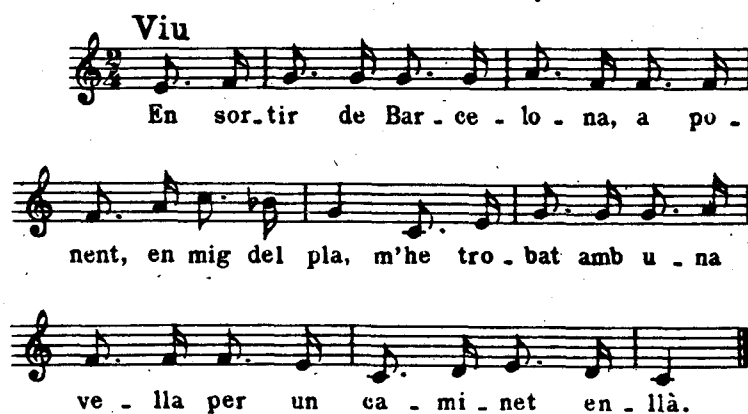
Bateu els 4 ous com per a fer truita, afegiu-hi 1/2 litre de llet, recent bullida, bateu-ho amb força perquè no es quallin; afegiu-hi la carn fregida, rectifiqueu de sal i pebre i barregeu-ho amb els pèsols. Unteu un motllet rodó amb mantega, cobriu-lo amb el que heu preparat i poseu-lo a coure al bany maria (20 min. damunt del foc i uns 40 o 45 dins del forn). Si en feu més quantitat, s'ha de coure més estona. Deixeu-ho reposar una estona abans de buidar-ho a la plàtera de servir. Cobriu-ho amb salsa de tomàquet.

Salsa de tomàquet: Poseu a coure els tomàquets, nets i tallats a trossos, amb un raig d'oli, deixeu-ho coure força estona fins que s'espesseixin; després passeu-ho per un colador de tela metàl·lica i afegiu-hi mitja cullereta de sucre i una miqueta de sal.

partitura

De lladre a rei

Tonada catalana
Cançonera del Calic

I començo a prendre pedres i després a apedregar:
la primera que li tiro el braç dret li va a trencar,
quan li tiro la segona, el bossot li faig saltar
i el gambeto llanço a terra que els diners en vull comptar.
Ara amb ells tinc una daga, a la usança en què el rei va
i perquè per molt em tinguin a cavall vull sempre anar.
Ha arribat al rei la nova i m'envia a demanar
puix de les tres filles seves la més gran en vol donar.
Beneïda aquella vella! Fins a rei m'ha fet pujar.
Si sabia que era viva, la voldria obsequiar;
si sabia que era morta, la faria exequiar
per tants capellans i frares com a Barcelona hi ha.

costums i tradicions

Per l'Ascensió, a Puiglagulla

El dia de l'Ascensió, era un dels tres dijous més lluminosos de l'any. Era festa al Santuari de Puiglagulla, a Vilalleons, un dels més concorreguts de la plana de Vic. El poble, Vilalleons, com potser ja he explicat —i si ho he fet perdoneu-me, puix que els vells ens repetim molt— deu el nom al fet que la imatge de la Verge d'aquell santuari fou trobada per uns lleons.

Ara, ja no hi ha lleons a la Plana —si no hi pasa cap circ— però queda el santuari en un indret un xic costerut. Així no cal témer aquells animals de llarga cabellera —com certs joves d'avui—, tant si hi aneu a peu com a cavall. Hi trobareu, com s'escau a llocs semblants, bon hostal.

El què no resta prou clar és quans lleons hi havia quan s'escaigué la troballa. Segons una Auca: "Un lleó i un ermità/ colgada us varen trobar". Segons uns Goigs, "cinc lleons del bosc isqueren/ i emprengueren descobrir aquell tresor/ i cavar amb gran ardor/ després feren/reverència al Senyor/ i a Sa Mare que el tenia...". acabaren/ de descobrir l'ocultat/ en aquell lloc tan sagrat..."

34 - Quan l'empassis una agulla un ex-voto a Puiglagulla.

Els mateixos goigs, en altra estrofa diuen "set lleons allí tornaren/ i

El Pare Camós, en el "Jardín de María" explica amb molta extensió la troballa de la Verge l'any 793, "a los 4 de las calendas de Mayo". Un ermità del Montseny Raimon Ferrer veié algunes nits una resplendor i com unes tres estrelles —ara dirien que eren OVNIS— se situaven damunt d'un lloc anomenat Montagut. Una de les nits se li aparegué un home amb llarga barba que el guià al lloc on, segons li digué, hi havia un tresor. Resumiré

el què succeí després perquè la història és molt llarga. Només vull remarcar que en el relat es parla de tres lleons primer, de cinc més tard i, finalment de set.

Fos un, o fossin més, el cert és que de temps molt reculats és un dels fars marians més populars del nostre país. I curiosament, a la Verge se li demanen uns dons ben petits: "Ja que sovint us visita/ vostra ermita;/ doneu fe a Vilalleons;/ concediu-li els vostres i collita/ de pinyes i rovellons/ i del pa de cada dia."

De tot això en parla, també, l'Auca dessús citada, i esmenta quan parla de presentalles, un ex-voto devingut famós. Ingeniu com solien ser tots, representa un infant amb una grossa agulla i una mare invocant l'auxili diví perquè el fillot s'havia empassat aquell instrument. Com que la Verge l'escoltà i l'agulla pogué ésser evacuada —a la pintura no hi manca la gibrelleta sota el litot—, hom va arrodonar l'explicació gràfica amb aquest text: "EX BOTO/ SE LAMPA/ ZO Y LA IZO".

Aquesta ingenuïtat ha fet riure a molts visitants però, a parer meu, és una demostració patent d'una fe poc il·lustrada, però fonament sentida i arrelada a les entranyes de la gent més humil.

Esteve Busquets i Molas

racó del llenguatge

Els pronoms personals febles

Ens hem acostumat a anomenar-los pronoms febles per entendre'ns i per acabar aviat. Els qualifiquem de febles perquè tots ells consten d'una síl·laba, que és àtona, en contraposició als pronoms forts que poden tenir una síl·laba tònica, o bé dues o tres síl·labes, de les quals una és tònica i les altres àtones. Vull dir els pronoms jo, tu, ell, nosaltres, vosaltres i ells.

És clar que si la característica de les síl·labes febles o àtones és la neutralització de la a i de la e, i la transformació de la o en u a la pronunciació, no hi ha diferència vocàlica entre tu i us, i només sabrem que el primer és pronom fort i el segon feble per la distribució prèvia que n'hem fet. Tractant-se de la i i de la u, vocals de so constant, no podem conèixer si són fortes o febles quan les trobem en un monosíl·lab. Així, una combinació com t'ho paga, pel so la podem confondre amb aquesta altra: tu, paga. I ja veiem que és ben diferent. El pronom feble ho té la mateixa pronunciació que el pronom fort tu; pel que fa a la vocal, i només podem distingir-los a l'escriptura.

La diferència entre els pronoms forts i els febles és que els primers actuen separatament sempre, generalment són el subjecte de l'oració, i admeten elements adverbials entre ells i el verb. També fan de complements verbals i, en aquest cas van precedits de preposició: tu sempre compres llibre, jo, el curs que ve, aprendré català, despatxa'ns a nosaltres, treballem per a vosaltres, tots corrien cap a ells.

Els pronoms febles, en canvi, no poden ser subjecte i formen un tot fonètic amb el verb, al qual s'adhereixen immediatament abans o després, sense cap intercalació possible.

En total, els pronoms febles són tretze: em, et, es, ens, us, el, la, els, les, li, hi, ho, en. Aquestes formes són afectades per canvis segons vagin davant o darrera del verb, segons el verb comenci o acabi en vocal i en els contactes entre ells mateixos. Només quatre d'elles són invariables, és a dir que no perden cap lletra, no s'apostrofen ni modifiquen la seva estructura en cap de les situacions en què es trobin. Són: les, li, hi, ho.

De les altres, les formes que veieu a la llista presentada són les que ens convenen davant els verbs començats en consonant: em canso, et tinc, es torna, ens convé, us demanem, el convencem, la mirava, els crides, en volem.

Perles ortogràfiques

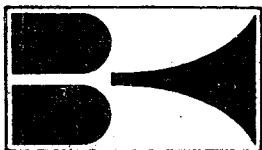
En una bossa de plàstic amb nanses, d'aquestes que duen imprès l'anunci del venedor, veig escrit el nom de la població així mateix: Sant Andreu d'LLavaneras. No havia vist mai apostrofar davant de consonant, i a més, aquest mot que és en plural ha de dir: LLavaneres./Albert Pera

Trobada internacional de gegants

Els propers dies 28 i 29 d'agost se celebrarà a Matadepera, Vallès occidental, una trobada internacional de gegants en la qual s'espera una nombrosa participació de gegants de la nostra terra i d'arreu del món. Per aquests dies se celebrarà l'aniversari dels gegants de Matadepera nascuts durant la festa major d'ara fa un any i que

reberen el nom d'"Agnès" i "Llorenç". I per a celebrar-ho els "Amics dels Gegants de Matadepera" amb el suport de l'Ajuntament i del Departament de Cultura de la Generalitat han convocat aquesta trobada de gegants, de la que ja en donarem detalls concrets.

SISTEMES DE SONORITZACIÓ

FIDEX - BOUYER

Distribuidor oficial
ROCAFER
Pg. Fabra i Puig, 39, 6è. 3.
Tel. 311 72 01 i 311 94 49
BARCELONA - 30

Equips de megafonia dissenyats especialment per a esglésies, centres educatius, sales de conferències i instal·lacions poliesportives.

Disposen d'una gran gamma d'aparells intercomunicadors i "Cerca persones".

Equips de megafonia portàtils a piles, bateries o xarxa.

Sistemes especials d'intercomunicació per a conferències "taula rodona".

Servei de post-venda garantit.

Demostracions i pressupostos gratuïts, sense cap mena de compromís.

... 24 HORES AL VOSTRE SERVEI ... NO DUBTEU
EN TRUCAR-NOS

Una bona col·lecció de poemes (1)

Mossèn Vicenç Salvà i Mas fou un prevere barceloní, amb vocació literària recentment traspasat Això, que és cosa corrent entre el nostre clergat, no ho és tant quan la seva qualitat és tan notable com la de mossèn Salvà. I d'ací l'interès d'aquest recull de poemes, quaranta-un, de temes i mètrica diversa, i de diferents èpoques.

Enriqueix aquesta antologia un pròleg d'un altre capellà poeta: mossèn Pere Ribot, l'ermità del Montseny. Ell ens dona un síntesi exacta del qui fou mossèn Salvà: "En Salvà era de temperament equilibradíssim, serè i amb un bagatge de cultura enorme. La poesia era el seu íntim paisatge interior que es reflectia, com un besllum, de la seva fe".

F.C.V.

(1) Recull de Poemes. Vicenç Salvà i Mas. Barcelona, 1981.

llibres

Un ajut pels catequistes (1)

En l'advertiment introductori, l'autor diu: "Aquest llibre té una pretensió: ajudar els catequistes". Benvingut sigui, perquè "el do més preciós que l'Església pot oferir al món d'avui, despistat i inquiet, és el de formar uns cristians fermes en l'essencial i humilment joiosos en la seva fe".

Ara bé, per formar avui cristians en profunditat, cal catequistes. Però també els catequistes necessiten una formació acurada per a desenvolupar la seva missió. Una preparació metodològica i pedagògica, però sobretot una preparació de contingut. L'evangelitzador, el catequista no presenta un missatge purament històrico-cultural sinó una experiència vivencial, perquè l'explicació de la fe sense un testimoniatge, seria inoperant. Aquí rau el primer mèrit de l'obra: que el seu autor, mossèn Joan Guiteras i Vilanova, no ha estat només un teòric del missatge

evangèlic, un investigador de la teologia, —és professor de la Facultat de Teologia de Barcelona— sinó que també exerceix l'ensenyament de la catequesi, i a tots els nivells, infants, joves, matrimonis, etc. És un teòric de la "Paraula" i un testimoni de la Vida.

Ja moltes persones s'havien servit, en fulls policopiats, del seus esquemes, i aquestes mateixes persones li pregaren editar-los. L'autor ho ha fet, i el benefici serà més gran.

Agraïm a l'autor el seu manual i a Publicacions de l'Abadia de Montserrat per haver-lo editat.

F.G.

(1). GUITERAS I VILANOVA, JOAN, Fets i Paraules. Manual per a la formació dels catequistes. Barcelona, 1981.

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY

trencaclosques

És un personatge important. Però, qui és?
Si aconseguíu reconstruir la fotografia, envieu-nos-la.
Entre totes les respostes encertades sortejarem un premi.
El sorteig es farà cada quinze dies per donar temps a l'enviament de les respostes.

Solució al trencaclosques del n.º 136: Honorable President Jordi Pujol.

Respostes encertades rebudes: Antònia Mitjavila, Olot; Mercè Onés, St. Boi de Llobregat; Germanes Caputxines, Sabadell; Carles Gutiérrez, Barcelona; Montserrat Lorés, Barcelona; Família Colominas-Isern, Sta. Perpètua de Mogoda; M.ª Presentación Gamuza, Prat de Llobregat; Segarra Amenós, Tarragona; Montserrat Puigdomènech, Vic; Ventura Guillemet, St. Joan de les Abadesses; José M.ª Casals, Barcelona; Isabel Roqueta, Barcelona; M. Serra, Navarres; Carme Hosta, Breda; Josep i Dionís Gabarró, Tarragona; Amèlia Mora, Barcelona; Ramona Pausas, St. Climent de Llobregat; Sebastiana Cuesta, Lleida; Rosa Prat, Tordera.

Realitzat el sorteig ha resultat premiada la resposta de: Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor, C/. Zurbano, 3- 2on. 3.ª, Sabadell (Barcelona).

por Enrique Graupera

El Grup Filatèlic i Numismàtic "Verge de l'Estrada", celebrarà, aquest any, la seva Exposició Filatèlica i Numismàtica anual, els dies 23 al 30 del mes de maig, al local social del Grup, c/ Molas, 27 pral. de Barcelona.

Aquest any el tema d'honor serà el de "Missioners i les seves Obres" en commemoració del naixement del P. Joan Soler de Morell S.J., prestigiós missioner urbà a la nostra ciutat. La "Dirección General de Correos y Telecomunicaciones" ha concedit un matasgells commemoratiu que reproduïm. El P. Joan Soler va néixer a Olot (Girona), el 25 d'agost del 1882. D'esperit molt dinàmic, fundà,

l'any 1940, la Congregació mariana de "Ntra Senyora de l'Estrada i St. Ignasi de Loyola", per a empleats i treballadors. Profund coneixedor del camp laboral, proposà, l'any 1943, la Fundació d'un Institut religiós dedicat exclusivament al camp obrer; fou aprovat pel bisbe de Barcelona l'any 1949. Amb aquesta finalitat fundà diverses cases tant a Catalunya com a la resta d'Espanya. Ja molt mancat de salut, l'any 1957 deixà la direcció de la "Hermandad de Cristo trabajador", per residir, fins a la seva mort, al Col·legi Màxim de St. Cugat del Vallès. Morí el dia 26 de novembre del 1958. Un dels seus lemes era: "Monjos per dins, treballadors per fora".

escacs

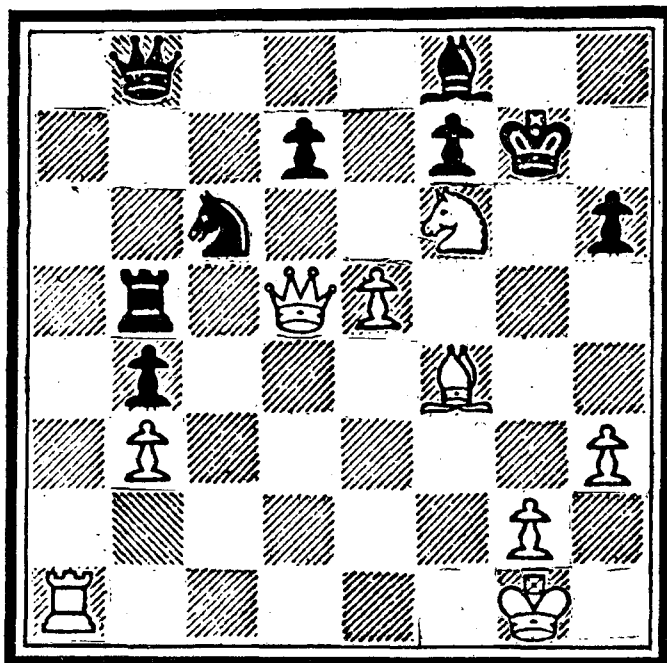

Diagrama 14

**Blanques
juguen
y guanyen**

Hi ha moments en que cal aprofitar la iniciativa i guanyar per atac directe.

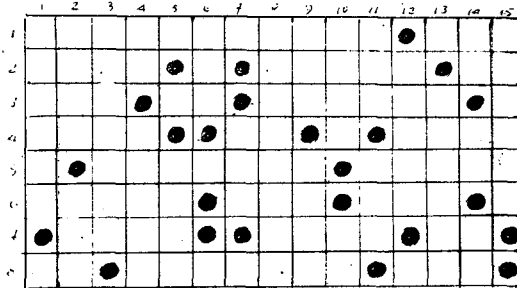
Vegeu si sou capaços de calcular les quatre primeres, sense recórrer al vostre joc de casa.

**Solució al
Diagrama 13**

1 Df4 — e5 Tf8xf5, 2 De5 — e8 + Tf5 — f8, 3 Td6xg6 + h7xg, 4 De8xg6 + i taules per xac continu.

encreuats

Rosa Collell

pacíficament pels seus i fou assassinat - Pronom.
8.— Article dialectal - Instrument musical - Sigles de la lluita contra la fam.

VERTICALS

1.— Minyó que fou tirat als lleons - Cinquanta.
2.— Lloc on fou celebrat el primer Concili Ecumènic l'any 431 - Físic català molt famós. 3.— Cognom d'un escriptor de l'Opus Dei que va escriure el llibre "Valor divino de lo humano".
4.— La teva - Dibuix o gravat que col·leccionem quan som petits. 5.— Voçal - Voçal - (Al revés) pur. 6.— Noia que espigolava el camp de Booz - Consonant - Voçal. 7.— Nom d'home i, al revés, òrgan vital del cos humà - Consonant. 8.— Ciutat, la més castigada per la bomba atòmica després de Hiroshima. 9.— Forma prefixada d'un mot grec, que significa espatlla - (Al revés), insignificant.
10.— Llavor molt petita - Símbol de la sal. 11.— Institut Nacional d'Indústria - Lloc que fou el centre d'apostolat de St. Francesc Xavier a l'Índia (al revés). 12.— Germà de Moisès - Consonant.
13.— Consonant - Famós metge català que trobà un sistema nou per reduir fractures, a qui no es feu justícia quan era hora. 14.— Metall - Nota musical (Al revés) òvul. 15.— Escriptor català contemporani.

HORIZONTALS

1.— Un dels cinc llibres del Pentateuc - Patriarca que se salvà del diluvi. 2.— Esclava de Fabiola - Voçal - Nom genèric dels compostos que deriven de l'amoniac - Consonants. 3.— Arreglat, pulit (al revés) pronom - Gegant que fou mort per un minyó amb una fona i una pedra - Consonant. 4.— (Al revés) familiarment "Cesília" - Déu egipci - Cinquanta - Consonant repetida. 5.— Malaltia de les articulacions - Totes les vocals saltades. 6.— Agència d'informació - Fill de Noè - En anglès, un - Voçal. 7.— Branca - Home de color que lluità

De quina diòcesi ets?

500

51

100

Solució: De Vic
C - VI - C

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

**Catalunya
Cristiana**

Nom i cognoms

Adreça Població

D.P.

☐ Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc / Caixa

Agència

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a

nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, c/ de València, n.º 244.
Barcelona-7

mundial 82

Brasil

Brasil participarà en el Mundial-82 formant part del grup VI. El pròxim 14 de juny s'enfrontarà a la URSS a Sevilla, el dia 18, també a Sevilla jugarà contra Escòcia tancant el dia 23 també a Sevilla la primera ronda contra Nova Zelanda.

Ningú pot presentar en el Mundial un historial com el de l'equip carioca.

Es l'únic equip que ha guanyat tres vegades el campionat, a més, és l'únic equip que ha pres part en les onze edicions disputades. Deixant de banda tot el que hem exposat, Brasil serà recordada sempre sobretot, pels dotze anys de l'era de PELÉ, entre els anys 1958 i 1970.

Pelé, es convertí ràpidament en estrella gràcies a dos meravellosos gols en la final del 1958 a Suècia, davant el mateix equip. D'aquesta manera Brasil es convertia en l'únic equip que ha aconseguit vèncer a l'"altre"

continent. En el mundial del 1962 Pelé caigué lesionat i fou Garrincha qui es convertí en estrella del campionat, en un meravellós partit contra Txecoslovàquia, a la que guanyaren per 3-1.

L'equip que participà en el Mundial d'Anglaterra el 1966, era massa vell i li mancava preparació per al poderós sistema defensiu imperant aleshores a Europa, Pelé tornà a quedar-se a la cuneta, també lesionat. Malgrat tot, quatre anys després, "o Rey" s'havia recuperat i superat l'altitud de Mèxic i els seus camps durs com a pedres, dugué de nou el seu equip al podium dels vencedors després d'asservir els italians a la final per 4-1. El qui era llavors el seleccionador, Mario Zagalo, fou reemplaçat per Claudio Coutinho abans de la fase final del 1978. La posició final del Brasil fou magnífica, aconseguint el tercer lloc en vèncer a Itàlia.

entrevista

MARISOL VALLEJO ROMERO té 25 anys, i en fa dos que està casada. El seu espòs, és home de CADECA, i ella passa moltes hores esperant que ell arribi de la seva "feina" a CADECA, d'una tasca en la qual no es cobra, la qual cosa que no és massa freqüent en aquesta època de materialisme. No obstant això, sap esperar.

A veure, Marisol, si ens respones unes preguntes:

—Quan estaves promesa, i ara que ets casada, el teu espòs sempre ha estat dedicat al futbol, ¿te'n queixes?

—Sí, l'Antoni sempre ha estat dedicat al futbol, va començar entrenant un grup de vailets del seu barri, pel seu compte; més tard va aconseguir introduir aquest equip a la lliga de federats, ara ja porta 5 anys com a entrenador del F.C. Martinenc; una altra de les seves funcions, dins del futbol, és la de Delegat d'Arbitratges, que ho fa a CADECA des fa dos anys.

Amb tot això puc dir-vos que no em queixo, ans al contrari, n'estic molt orgullosa.

—Bé, ¿i t'agrada aquest esport?

—M'agrada tot el que puguem considerar esport, ja que és primordial per a mantenir-se en forma. Dins de tots els esports, el futbol és el que mou més masses, i és per això que hom hauria d'aju-

dar més els clubs per tal de tenir instal·lacions i mitjans adients perquè els infants i els joves puguin dedicar-se a donar cops de peu a la pilota, i així, apart d'aconseguir bons esportistes, sortirien grans figures per al futbol, sense haver d'importar-ne.

—El teu espòs, arriba content a casa de la seva feina?

—Sí, per la tasca que realitza i no pas per la manca de col·laboració que hi ha a tots nivells, per a portar a terme qualsevol feina de tipus social o esportiva.

Gràcies Marisol, per la teva sinceritat i també per exposar la teva condició femenina d'observadora i a més, gràcies per saber estar contenta si ho està el teu espòs. Sens dubte, això és un mèrit; no totes saben comprendre.

CARVAL

CLASSIFICACIÓ
BENJAMINS GRUP A
VALLÈS OCCIDENTAL

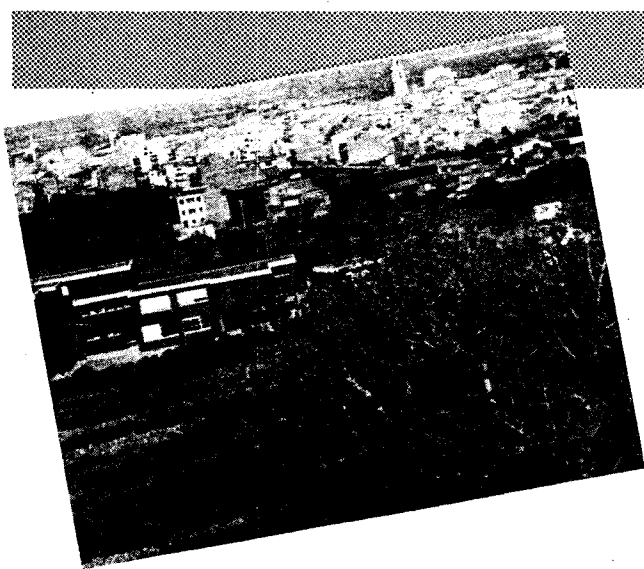
Equip	Punts
MERCANTIL	39
SABADELL	36
TAFAC	29
MARAGALL	27
TIBIDABO	26
BARBERÀ	17
BADIA	16
TEIDE	15
LLANO	15
SANT CUGAT	13
CAMPOAMOR	9
JABAC	9

Màxim golejador: Mercantil.
Mínim golejat: Mercantil.

CLASSIFICACIÓ
BENJAMINS GRUP B
VALLÈS OCCIDENTAL

Equip	Punts
SANT JULIÀ	40
E. PIES	36
MERCANTIL	30
SABADELL	27
CAN ORIACH	15
JABAC	15
TAFAC	15
CASTELLAR	14
MARAGALL	13
BADIA	12
BARBERÀ	11
SANT CUGAT	6

Màxim golejador: Sant Julià.
Mínim golejat: Sant Julià.

Iniciarem la visita al museu PAU CASALS, de St. Salvador, instal·lat en la que fou residència particular de la família Casals.

A més de nombrosos records personals i professionals del nostre gran violoncel·lista, cont una notable mostra d'art en pintures i escultures.

Anirem, després, al Monestir de Santes Creus, monument del segle XII. Es prou coneguda la importància artística i històrica d'aquesta construcció que podrem contemplar en tots els seus detalls.

VII
VIAJE CULTURAL

23 de maig

Sant Salvador
(Vendrell)

Santes Creus Vila-rodona

Al creuer hi ha les tombes reials de Pere el Gran, Jaume II i l'esposa d'aquest, Blanca de Nàpols.

Acabada aquesta visita dinarem a la Fonda Grau, de la mateixa població. Després de dinar, i fet l'habitual sorteig de llibres, anirem a Vila-rodona per fer coneixença d'un COLUMBARI romà construït abans del segle III. No sabem que existeixi cap més document d'aquest tipus a Catalunya. Actualment s'estan fent treballs de

restauració, molt necessaris per l'estat d'abandonament i maltracte que havia sofert, durant un llarg període, aquest interessant edifici.

El preu de 1.500 pessetes comprèn:

- Trasllat en autocar de luxe.
- Entrades a museus i monuments.
- El dinar a la Fonda Grau.
- Participar en el sorteig de llibres.

Informació i inscripcions: "CATALUNYA CRISTIANA" C. València, 244, 2n. Barcelona-7, hores d'oficina (Sr. Castelló). Tels. 215 27 39; 215 27 64; 215 28 05; 215 24 33.

Us demanem que no demoreu la vostra inscripció.

DIUMENGE 16**PRIMERA CADENA****CIRCUIT ESTATAL**

10.00 PARLEM
10.30 SANTA MISSA
11.20 GENT JOVE
12.10 MIRAR UN CUADRE
12.30 TEMPS I MARCA
15.00 NOTICIAS
15.25 AUTOMOBILISME
15.40 SESSIÓ DE TARDÀ: "Whisky a gogó". (1948)
17.10 AUTOMOBILISME
17.35 LA TERRA DELS NANS
18.05 VIDA A LA TERRA
19.00 GOL... I AL MUNDIAL 82
19.55 AVANÇAMENT ESPORTIU
20.05 TRACOS: "Yves Montand".
21.00 NOTICIAS
21.15 PROXIMAMENT
21.30 D'ARA ENDEVANT
22.00 EL SEU TORN
23.00 ESPORTIU
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

14.00 MIRAMAR
14.10 TAL COM SON: Jordi Pujol.
15.00 BARCELONA TVE
15.05 NYIGO-NYIGO

CIRCUIT ESTATAL

15.30 TOTES LES CRIATURES
GRANDS I PETITES
16.20 AVENTURES DE SUPER RATION
16.45 LOU GRAND
17.45 MUSICAL EXPRESS
18.45 LA PORTA DEL MISTERI
19.45 FUTBOL
21.00 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
22.00 LLARGMETRATGE: "El cobarde heroico". (1975)
24.00 COMIAT

DILLUNS 17**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 TOT I MÉS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 UNA VIDA AL SEU SERVEI
17.00 HIPICA
18.30 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1 CONTACTE
19.30 CULTURAL JUVENIL ESPAÑA 82
20.30 CONSUM (LA BOSSA I LA VIDA)
21.00 TELEDIARI
21.35 TEATRO: "Sur", de Julien Green.
23.35 DARRERA EDICIÓ
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

18.30 L'HABITACIÓ DEL FONS
19.00 ESPORT CATALÀ
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 EL VALLE SECRETO
20.30 ALCORES
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 DON BALDOMERO Y SU GENTE
22.05 ELS MEUS TERRORS PREFERITS
23.45 COMIAT

DIMARTS 18**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 TERENCI A LA FRESCA
17.30 MEMORIA POPULAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 UNA VIDA AL SEU SERVEI
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 ELS PALLASOS
20.00 UN MÓN PER A ELLS
20.30 VIURE CADA DIA
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILLONES
22.35 DALLAS
23.35 DARRERA EDICIÓ

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

18.30 LA CUCAFERA
19.00 OBRIR DEBAT
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DIBUIXOS ANIMATS
20.20 EL CARRO DE LA FARSA
21.00 ANIMALS EN ACCIÓ
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.35 A DALT I A BAIX
22.30 REDACCIÓ OBERTA
22.35 LA VISPERA DE NUESTRO TIEMPO
23.45 COMIAT

DIMECRES 19**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 NO VAL A BADAR
17.30 CONTRAPUNT

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 UNA VIDA AL SEU SERVEI
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 MICKY I DONALD
20.00 ENCUNTROS EN LIBERTAD: Economía.
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "Mercado de ladrones". (1949)
23.15 DARRERA EDICIÓ
23.30 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

18.30 MUSICA EN VIU
19.00 ART FLASH
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DIBUIXOS ANIMATS
20.15 ROBINSON
20.45 ESTUDI OBERT
22.30 REDACCIÓ OBERTA
22.35 ESTUDI OBERT
23.35 AIXÒ S'ENFONSA
23.45 COMIAT

DIJOUS 20**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 ARA: LLEIDA
14.00 TROBADA
14.25 MIRAMAR
17.00 OPINIÓ
17.30 VOSTRE PREGUNTA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 TEMPS DE SOBRETAULA
16.05 UNA VIDA AL SEU SERVEI
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.00 L'ESTEL BLANC
18.55 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.00 DABADABADA
20.00 ARTE DE VIURE
21.00 TELEDIARI
21.35 DE CUATRO A UN
22.35 ELS GOIGS I LES SOMBRES
23.35 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

18.30 XOCOLATA DESFETA
19.00 JUSTA LA FUSTA
19.35 INFORMATIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 REDACCIÓ OBERTA
20.00 DINS DEL LABERINT
20.30 ZARABANDA
21.30 REDACCIÓ OBERTA
21.40 CINE CLUB: "Pim, pam, pum, ¡fuego!" (1975)
23.45 COMIAT

DIVENDRES 21**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

13.30 VEUS I FORMES
14.00 PARLAMENT
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELE-1
15.35 ESPAI XX
16.20 ALTRES COSES
17.40 UN MÓN FELIÇ?
18.10 NOSALTRES
19.00 VEUS SENSE VEU
20.00 DE PELÍCULA
20.30 VAL MES PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 LA MÀSCARA NEGRA
22.35 JUAN PARDO
22.35 EN ESTE PAÍS
00.25 ÚLTIMA EDICIÓ

SEGONA CADENA**CIRCUIT ESTATAL**

18.25 LA ABEJA MAYA
19.15 REDACCIÓ OBERTA
19.30 LA CLAVE
22.00 REDACCIÓ OBERTA
22.05 LA CLAVE
23.45 COMIAT

DISSABTE 22**PRIMERA CADENA****CIRCUIT CATALÀ**

09.30 LA CUCAFERA
10.00 XOCOLATA DESFETA

CIRCUIT ESTATAL

11.00 PISTA LLIURE
13.00 CONCERT
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 PARLAMENT
15.00 NOTICIAS
15.35 FUTBOL EN ACCIÓ
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "Bosambó". (1935)
17.40 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 APLAUSO
18.55 TOROS
21.00 NOTICIAS
21.20 INFORME SETMANAL
22.20 DISSABTE CINE: "El día de los tramosos". (1970)
00.30 DARRERES NOTICIES
00.40 COMIAT

SEGONA CADENA**CIRCUIT CATALÀ**

14.00 MIRAMAR
14.15 PENSADORS CATALANS
14.55 VISUAL

CIRCUIT ESTATAL

15.30 EL IMPACTO DE LO NUEVO
16.30 POPEYE
17.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA: Hípica.
19.00 POLIDEPORTIVO
20.00 ESTRENOS TV: "Triángulo mortal". (1977)
21.30 EL PARAISO DE LOS JEFES DE TRIBU
22.00 CONCERT-2
23.45 COMIAT

III ANY de CATALUNYA CRISTIANA**II PELEGRINATGE A TERRA SANTA**

Dates: Del 26 d'agost al 4 de setembre.

Preu: En principi cal comptar unes 105.000 ptes., que comprenen.

Pensió completa: en hotels de tres estrelles a Tel-Aviv, Natzalet i Jerusalem.

Viatge en avió d'anada i tornada amb escala a Roma.

Autocar de luxe durant tota la ruta per Terra Santa.

Guia oficial de parla espanyola.

Preu d'entrada a tots els llocs que visitarem.

L'itinerari comprèn: Les tres regions de la Palestina dels temps de Jesús, Galilea, Samaria i Judea. Visitarem: Cesarea marítima (zona romana i zona croada), santuari del Carmel a Haifa, St. Joan d'Acre, Cafarnaüm, Benaurances, Tabgha, Corozain, Nazaret, Primat de Pere, Tiberíades, Mont Tabor, Riu

Jordà, Sebastia, Nablus, Pou de la Samaritana, Abugioix, Jerusalem.

Des de Jerusalem sortides a: Betlem, Betània, Betfagé, Hebron, Heròdium, Ein Karem, Jericó, Mar Morta, Qumran, Ein Guedi i Massada.

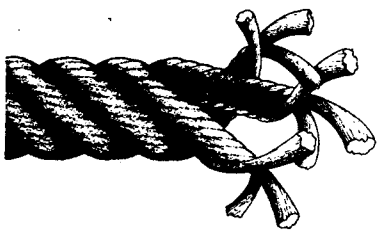
A Jerusalem: Sant Sepulcre i Calvari, sant Cenacle, Hort de Getsemaní, Via-crucis, Litóstròtos, Església de les Nacions, Mesquites d'Omar i de l'Acsa etc.

Creiem que els cristians no podem anar a Terra Santa simplement a "fer turisme". Per això la pregària comunitària, la lectura puntual de l'Evangeli i la presència del mossèn ens ajudaran a fer-ne un veritable pelegrinatge.

Per a informació: "CATALUNYA CRISTIANA", C/. València, 244, 2.º Barcelona - 7; Tels. 215 37 50 - 27 39 - 27 84 - 28 05. La inscripció és oberta. PLACES LIMITADES. "CATALUNYA CRISTIANA" es reserva el dret d'admissió.

ENTRE TOTS...

**SÍ, "CATALUNYA CRISTIANA"
és cosa de TOTS...**

**Molts fils fan un cordill,
molts cordills una corda.**

**TOTS I CADA UN
DE NOSALTRES":
Ja hem fet la
nostra aportació?**

- No hi ha aportació "petita" quan es dóna amb amor.
- Si tots i cada un de nosaltres fa una petita aportació,
- **ENTRE TOTS** farem major d'edat el nostre setmanari.

EL CARDENAL-ARQUEBISBE DE BARCELONA

Molt apreciat/da en Crist :

En el nostre món els mitjans de comunicació, tal com ha dit recentment el Papa Joan Pau II, "influeixen poderosament en els destins de la humanitat. La premsa catòlica, per tant, no és quelcom superflu sinó un instrument necessari per a l'evangelització".

"Avui més que mai, segueix el Papa, ens adonem de la importància d'una publicació catòlica per a formar i il·luminar les consciències, per a dissipar falses interpretacions, insinuacions i manipulacions, tot i respectant les opinions de tothom i en un diàleg sincer, puix estem convençuts de que cada home és estimat i redimit per Déu i és cridat a la veritat".

Des de farà aviat tres anys a casa nostre podem estar orgullosos de comptar amb un setmanari com CATALUNYA CRISTIANA que realitza aquesta tasca, avui imprescindible. Estic segur que l'aprecieu, com jo l'aprecio, i n'heu donat mostres tant amb la vostra aportació generosa des de els seus inicis com amb el vostre suport constant setmanera setmana. Us en dono les gràcies amb tot el cor.

Tots som conscients de les dificultats de tota mena que ha d'afrontar en els nostres dies una empresa periodística de qualitat. Si més difícil ja està fet i ho hem d'agrair a tots aquells que no hi han regatejat esforços. Ara es tracta de donar a aquesta obra apostòlica la solidesa financera necessària.

Us prego doncs que us prengueu amb interès la crida que se us fa a renovar la vostra aportació generosa a CATALUNYA CRISTIANA, amb la certesa que contribuïreu a consolidar una obra apostòlica de la qual la nostra Església avui no podria pas prescindir.

Beneint-vos cordialment resto vostre en el Senyor :

El sotasignat domiciliat a
C/. d.p. tel.
col.labora a la Campanya de Consolidació de "CATALUNYA CP"

☐ subscrivint Accions de 1.000 ptes., emeses per TERRA NOSTRA, S.A.

☐ enviant un donatiu a fons perdut per a "CATALUNYA CRISTIANA".

● Incloc un taló nominatiu bar ptes., a càrrec del Banc/Caixa
Suc. de

● Envio gir pos* per ptes.

APORTACIÓ ECONÒMICA

..... de de 1982

Signatura:

**III ANY
CONSOLIDEM**

!

**MOLTES GRÀCIES ALS QUI JA HEU FET
LA VOSTRA APORTACIÓ**